

Ik doop u met Heilig Vuur

I Baptize you with Holy Fire

Auteur: Pastor Yong-Doo Kim

Dit boek beschrijft de ware geestelijke ervaringen van de leden van de 'Lords Church' in Zuid-Korea, gedurende de dertig dagen lange aaneengesloten gebedsbijeenkomst in januari 2005

Ik doop u met Heilig Vuur

Vertaald uit het Engels naar de oorspronkelijke uitgave in het Koreaans.

Oorspronkelijke titel I Baptize you with Holy Fire

Auteur Rev. Yong-Doo Kim

Vertaald in opdracht van de auteur

Vertaling en vormgeving Rev. Paulus M. Paltoe

Redactie Pastor Harswatie Paltoe

Drukwerk Grafistar

De Bijbelverzen zijn ontleend aan de Herziene Statenvertaling ^(HSV),
Nederlands Bijbelgenootschap ^(NBG), De Nieuwe Bijbelvertaling ^(NBV)
en Het Boek ^(HB).

Uitgave en Copyright: The Light of Life

Internetadres: www.lightoflife.webklik.nl

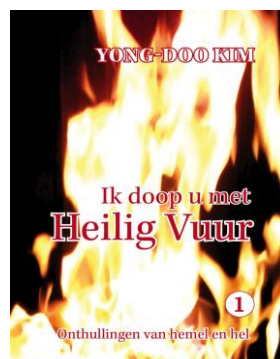
E-mailadres: emjj@live.nl

Telefoon: (+ 31) 06 36 01 90 43

ISBN / EAN : 978-90-824086-0-7

NUR : 707

Trefwoord : Geloofsopbouw

Inhoudsopgave

Voorwoord.....

Hekserij beoefenende tovenaars gelooft in Jezus

Introductie

Gebedsstrijders van The Lord's Church.....

DAG 1.....

DAG 2.....

DAG 3.....

DAG 4.....

DAG 5.....

DAG 6.....

DAG 7.....

DAG 8.....

DAG 9.....

DAG 10.....

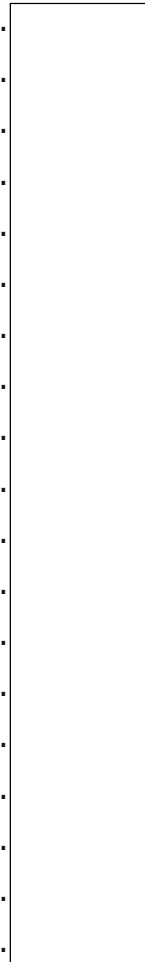
DAG 11.....

DAG 12.....

DAG 13.....

DAG 14.....

DAG 15.....

Voorwoord

³Hoe zullen wij dan aan die straf ontkomen wanneer we geen acht slaan op de zoveel meer omvattende redding die begonnen is met de woorden van de Heer, en die voor ons bevestigd werd door hen die deze woorden hebben gehoord? ⁴ Ook God zelf getuigde daarvan, door tekenen en wonderen en allerlei grote daden te verrichten, en door de gaven van de Heilige Geest overeenkomstig Zijn wil te verdelen. [^{NBV} Hebreëën 2:3-4]

Elke christelijke voorganger droomt weleens van een grote opwekking en erkent de noodzaak ervan. Ook ik verlangde er sterk naar, zonder rekening te houden met de omstandigheden binnen mijn eigen gemeente. Zelfingenomen deed ik mee in opwekkingskomsten.

Maar toen ik bezig was mijn preken in te roosteren, hoorde ik de Heer tegen mij zeggen: *“Mijn dienaar, pastor Kim, jouw talent is niet in het voeren van campagnes, maar in het schrijven van boeken. Van nu af aan, moet je alle ervaringen die jij en je gemeenteleden zullen meemaken en alles wat je zult zien en horen, nauwkeurig vastleggen. Daarmee wil Ik graag alle kerken, in Korea en over de hele wereld, wakker schudden. Dit is ook de reden, dat je in deze wereld bent.”*

‘Wat een onzin’ dacht ik, dus verzette ik mij en probeerde mijn plannen goed te praten. Ik zei: “Heer, juist in het schrijven van een boek ben ik niet zo goed. Bovendien heb ik geen ervaring met en kennis van het schrijven van boeken.” Maar de Heer herhaalde: *“Nee, hiervoor ben je geboren.”*

Ik zei: “Waarom, Heer? Er zijn zoveel andere mensen die dat kunnen en er reeds mee bezig zijn, waarom moet ik het doen? Wie ben ik, om deze gigantische klus uit te voeren? Ik ben zwak in het rapporteren. Bovendien, U weet toch dat ik niet een type ben dat lang kan zitten schrijven?”

Ik probeerde weerstand te bieden, maar de Heer zei: *“Nee, je kunt het wel. Ik zal je de kracht en vaardigheden ervoor geven. Wees maar niet bang. Ik ben met je.”*

Ten eerste: de Heer droeg me op om het doel hiervan duidelijk te omschrijven. Heer Jezus zei: *“Op dit moment leven de Koreaanse kerken en de congregaties, zowel binnen als buiten, volgens een bepaald denkpatroon dat niet overeenkomt met wat Ik van hen verwacht. Pastorale leiders en gemeenteleden aanbidden Mij in formaliteit en kennen Mij slechts in geschriften.”*

“Wat wilt u dat ik doe?”, vroeg ik. De Heer zei: *“Ik wil dat je een brandend hart hebt om Mij te ontmoeten.”*

“Ik ken uw doen en laten. Ik weet dat u niet koud en niet warm bent. Wás u maar koud of warm!” [^{HB} Openbaring 3:15]

Ten tweede: de Heer legde het ware karakter en strikjes van de duivel uit. Vervolgens gaf Hij toe dat er reeds vele boeken zijn die beschrijven wie en wat de kwade geestelijke legers zijn. Nu wil Jezus een document, waarin de verborgenheden in de geestelijke wereld worden blootgelegd. Tevens moeten alle persoonlijke belevingen en de confrontaties met de kwade krachten in detail worden vastgelegd. De ontwikkelingen van geestelijke ervaringen van de gemeenteleden van de ‘Lord’s Church’, de geestelijke waarnemingen en aan het lijve ondervonden geestelijke gevechten, zijn zeer zeldzame gevallen. Onze gemeente is klein, onbetekenend en nieuw. Toch heeft God ons gekozen, omdat Hij het onveranderde geloof van gelovigen overal verlangt te herstellen.

Ten derde: alleen door het woord van onze Heer Jezus konden wij overwinningen op hindernissen van de duivel ervaren, en het ware beeld van ons geloof zien.

*¹ Schrijf aan de *boodschapper van de gemeente in Sardes: Dit zijn de woorden van Hem die de zeven geesten van God en de zeven sterren heeft: Ik ben van uw doen en laten op de hoogte. Ik weet dat u de naam hebt dat u een levende gemeente bent, maar u bent dood. ² Wordt wakker en versterk wat nog leeft, anders sterft dat ook. Als God op u let, kan Hij niet tevreden zijn over uw daden. ³ Herinner u hoe u het goede nieuws hebt gehoord en hoe enthousiast u erover was. Keer daarnaar terug en leef weer zoals toen. Maar als u niet wakker wilt worden, zal Ik u verrassen als een dief in de nacht. Dan kom Ik op een moment dat u Mij niet verwacht.”* [^{HB} Openbaring 3:1-3]

Ik verwacht ook dat lezers veel vraagtekens zullen plaatsen. Daarom geef ik hier puntsgewijs toelichting.

** boodschapper wordt in andere vertalingen als engel aangeduid.*

Het proces van kunnen zien met geestelijke ogen

Process of opening the spiritual eyes

I. Bidden in tongen

Praying in tongues

Onze gemeente gelooft in de kracht van het spreken in tongen, daarom waren wij in staat langer, ernstiger en veel dieper te bidden. Bidden in tongen hielp ons beter te kunnen concentreren, waardoor ongelooflijke vaardigheden vrijkwamen die onze geestelijke ogen openden. Spreken in tongen is niet om met anderen te communiceren. Het is onze ziel die de geheimen van ons hart rechtstreeks tot God spreekt. (1 Corintiërs 14:2).

II. Demonische geesten zullen je bezoeken

Demon spirits will visit you

Het proces van ‘kunnen zien met geestelijke ogen’ is niet alleen lastig, maar kent ook vele obstakels die moeten worden overwonnen. Tussen de vele hindernissen is Satan zelf het grootste probleem. Hij wil dat proces beïnvloeden en belemmeren. De duivel heeft geen medelijden met jonge kinderen of zij die lichamelijk ziek zijn. Zonder onderscheid zal hij ons voortdurend met afschuw verwonden, verscheuren en neerhalen totdat we uitgeput raken.

Daarom, als je nonchalant, ondoordacht en onvoldoende bent toegerust, zul je een hoge prijs moeten betalen. Vele malen begonnen we onze nachtgebeden met een vaag tegenplan. Toen de venijnige aanvallen op ons afkwamen, hebben we veel moeten lijden. Maar nu bereiden wij ons ook goed voor op een tegenaanval met lofzang voor de Heer. We vullen ons hart met de woorden van Jezus en we zoeken Hem serieus in tranen. Het was dus noodzakelijk het ‘geestelijk zien’ te ontgrendelen, om de strijd tegen de boze machten te kunnen overwinnen. (Efeziërs 6:12)

Veel gemeenten en predikanten hebben de neiging om licht te spreken over het belang van de gave van het ‘geestelijk zien’, dus vroeg ik aan Heer Jezus over beweringen van sommigen, dat hun geestelijke ogen geopend zijn. De Heer legde uit dat geestelijke inspiratie, zoals veel mensen dat ervaren, ‘een emotioneel verhoogde staat’ is onder leiding van de Heilige Geest.

Maar dit is niet hetzelfde als een persoon met de gave van geestelijk zien, die fysiek in staat is om visueel, met hun ogen, te kunnen zien.

III. De demonische geesten en hun plannen

The demonic spirits and their schemes

Veldslagen om gebieden kunnen hevig en ernstig zijn, maar ze worden, verder dan wij ons kunnen voorstellen, overtroffen door de geestelijke strijd met de kwade geestelijke krachten. Satans ondergeschikten komen eerst alleen. Wanneer hij faalt, wordt hij versterkt door twee anderen; dan vallen ze aan in groepen van tien, dertig, vijftig, honderd, en zelfs nog grotere aantallen. De groepen verstrooien herhaaldelijk en hergroeperen zich, afhankelijk van het soort situatie, om opnieuw aan te vallen. Wanneer één wordt weggejaagd door een gebed, gaat de boze geest naar het volgende doel met plagen, porren, verleiden en soms met gefluister van zoete praatjes. Uiteindelijk, als hun identiteit wordt blootgesteld, rennen ze snel weg.

IV. Demonen in valse gedaanten

The demonic spirit's ever-transforming appearances

Satans ondergeschikten verschenen in verschillende vormen. Soms probeerden ze ons uit te lokken door zich voor te doen als een beroemde entertainer, een onschuldig klein kind, als Jezus, of door zich voor te doen als een mooie engel van het licht (zie 2 Corintiërs 11:14).

Op een dag, tijdens een kerkdienst, deed Satan zich voor als onze hemelse Vader, zittend op Zijn troon van heerlijkheid. Hij had ons bijna bedrogen. Dat was heel erg. Vervolgens kwamen zij als slangen, een drakenkop, vleermuizen, met hoofd van een paard, als dobbelstenen, schedels, skeletten en talloze andere afbeeldingen tevoorschijn. Ze brachten ons zelfs in verwarring toen een demon zich, perfect vermomd als mijn eigen dochter, verscheen.

V. Toerusting voor confrontaties

The Lord's method of confrontation

We streden tegen de boze geesten en overwonnen, maar verloren ook. Onze verliezen bracht martelende pijn in ons vlees. De pijn was zo heftig dat we heel vaak rolden en tuimelden op de grond. Het voelde alsof we op het punt van de dood waren. In het begin verdedigde de Heer ons van alle aanvallen; daarom konden we soepel en zonder onderbrekingen bidden.

Naarmate ons geloof groeide, liet Jezus ons toe om alleen te strijden. Bij dreigend gevaar verzochten we Jezus dringend om Zijn hulp. Maar Jezus bleef stilletjes kijken naar hoe we tuimelden. De Heer trainde ons om onafhankelijk te worden in plaats van ons als hulpeloze kinderen te gedragen.

Nadat wij de bedoeling van Jezus hadden begrepen, vochten we eindeloos met de boze geesten. Bij confrontatie tegen vreselijk onhandelbare demonen stuurde Heer Jezus de Aartsengel Michaël en hemelse engelen om ons te helpen. Zo onderwees de Heer ons de juiste strijdmethodes. Uiteindelijk overwonnen wij de aanvallen één voor één. Jezus wilde dat we moesten beseffen en leren dat ons natuurlijke karakter, in combinatie met geloof in Hem, onze geduchtste vijand kan verslaan.

Na het ontwaken van onze geestelijke ogen

After unlocking our spiritual sight

Bij fysieke gevechten met de demonen liepen wij zelfs lichamelijke letsels op. Ondanks dat wij hemel en hel allebei ervoeren, bleven de duivelse machten ons aanvallen. Elke dag was er een gespannen en serieuze strijd. Ik vroeg me af waarom de duivel en zijn trawanten ons bleven aanvallen, ondanks voortdurende bescherming van onze Heer. De keuze is aan de gelovige, om zich te onderwerpen aan Jezus of te zondigen. Afhankelijk van de keuze verzekert Onze liefdevolle Heer ons dat we niet alleen zijn als we bij het strijden uitgeput raken, en een beroep kunnen doen op de hemelse engelen.

“Wanneer u zich als slaaf in iemands dienst stelt, weet u toch dat u hem moet gehoorzamen? Wanneer u de zonde dient, leidt dat tot de dood; wanneer u God gehoorzaamt, leidt dat tot vrij spraak.” [^{NBV} Romeinen 6:16]

Aanvallen van kwade geestelijke machten

Evil spiritual Forces attack

De kwade geestelijke machten zoeken voortdurend kansen om aan te vallen. Heer Jezus herinnerde ons, dat wij met dagelijks gebed onszelf moeten toerusten (Marcus 9:29). Regelmatig bidden is noodzakelijk. Jezus onderwees het belang van eenparig gebed met twee of meer getuigen (Mattheüs 18:19).

Wanneer wij een speciale belofte of een antwoord kregen, vielen de kwade machten ons harder aan en lieten ons veel lijden. De pijn en het lijden duurde wel heel lang. De kwade machten vertrokken niet zachtjes. In plaats daarvan gaven ze littekens en het lijden ging door.

Benamingen van Satans kwade machten

The issue of naming Satan's evil forces

Satan en zijn gehoorzame ondergeschikten hebben vele namen, zoals vermeld in de Bijbel. Hij wordt aangeduid als:

1. *Beëlzebul, de vorst der demonen - Mattheüs 12:24*
2. *Lucifer, morgenster - Jesaja 14:12*
3. *Satan - Zacharia 3:1, Openbaring 12:9*
4. *Duivel - Lukas 4:2, 13*
5. *Oude slang - Openbaring 12:9*
6. *Grote draak - Openbaring 12:3, 7- 9*
7. *Demon - Mattheüs 7:22; 9:34*
8. *Geestelijke boze macht - Efeziërs 6:12*
9. *Boze geesten - Lukas 7:21; 8:2*

De getuigenissen in dit boek vertellen uitgebreid hoe wij eindeloos hebben gestreden. We hebben deze boze geesten simpel beschreven als de duivel, Satan, een demon, of het hoofd van de demon.

We vragen de lezers zich bewust te zijn van het feit dat onze zenuwen en energie erop gericht waren om de aanvallen af te slaan. Daardoor zijn de benamingen van de boze geesten die we tegenkwamen misschien niet adequaat uitgedrukt.

Grof taalgebruik tijdens de gevechten met demonen

Slanders used during the Battle with Devil's servants

²¹ U moet alles wat gezegd en gedaan wordt, op zijn echtheid beproeven en alles wat goed is, vasthouden. ²² Vermijd alles wat slecht is. ”
[^{HB} 1 Thessalonicenzen 5:21-22]

Eén van de problemen die we tegenkwamen tijdens het schrijven van dit boek was de grove taal die werd gebruikt tijdens de bloedige gevechten met boze geesten. Tijdens de spirituele reis van mijn dochter en andere leden van het gebedsteam vonden knokpartijen plaats op de drempel van de hel.

Bij de gevechten kwamen grove woorden uit onze monden, maar de Heer gebod me om elk detail te documenteren, inclusief de uitgesproken woorden.

Met een bezorgd hart vroeg ik: “Heer, U bent heilig, maar U gebiedt mij om de ondenkbare termen in het boek op te nemen. Hoe kan ik als schrijver de lezers duidelijk maken dat ze het boek hierom niet moeten veroordelen?”

Maar Jezus antwoordde: *“Het is gebeurd tijdens de gevechten. Maak je daarover geen zorgen.”*

Dankbetuiging

Mijn bijzondere waardering aan mijn vrouw. Ondanks ons armoedige leven en vele moeilijke omstandigheden, bemoedigde ze mij onophoudelijk met haar lach en begrip.

Ik vraag de lezers om dit boek te lezen met tolerantie en een royaal begrip van geest.

Hekserij beoefenende tovenaress gelooft in Jezus

Witchcraft sorceress believes in Jesus

Getuigenis van zr. Baek, Bong-Nyo: Wanneer je een rood-witte vlag ziet wapperen bij de voordeur van iemand, dan kun je al raden wat ze vertegenwoordigen en wat er in die huizen gebeurt. Twee maanden voor de campagne van pastor Kim deed ik nog aan hekserij. Toverij en hekserij waren de bron van mijn inkomen. Ik leefde van dag tot dag. Ik werd niet geliefd toen ik de liefde nodig had. Mijn abnormale gezinsleven drukte me neer. Ik voorspelde anderen hun toekomstgeluk, maar zelf werd ik geconfronteerd met een onzekere toekomst. Ik kreeg pijnlijke binnendringende kanker in mijn lichaam.

Ik heb een zoon, twee dochters en een kleindochter. Mijn zoon, Haak Seung (27 jaar oud), is mentaal gehandicapt op niveau 3. Mijn oudste dochter, Yoo-Me (26 jaar oud), en de jongste dochter, Yoo-Kyung, zijn verstandelijk gehandicapt op niveau 2. Ik was getrouwd en had een gezin, maar ik werd beïnvloed door demonen en ik liep vaak van huis weg. Mijn man ging er vandoor en het leven van mijn kinderen werd net als het mijne. Toen ik van huis wegliep, was er niemand bij de kinderen. Mijn moeder ontfermde zich over hen. Toen mijn moeder overleed, groeiden de kinderen op met hun eigen, slechte gewoonten en gedragingen. Mijn dochters rookten en mijn zoon werd een alcoholist.

Mijn zondige leven verdrukte ons leven en de problemen namen toe. Toen ik van huis wegliep, trok mijn dochter van zestien in bij de buurman naast ons en kreeg een kind van hem. Meena, nu vijf, is mijn kleindochter. Een paar jaar later liep die relatie stuk en Yoo-Me kreeg een nieuwe relatie. Vanwege mijn keuzes waren mijn kinderen verwaarloosd. Het was mijn moeder die ze bij zich nam en voor hen zorgde. Ik had geen idee wat een afschuwelijke en enge zonde ik beging tegen God met mijn waarzeggerij.

Vóór mijn ontmoeting met de Heer doorzocht ik elke grote berg en tempel in heel Zuid-Korea om te worden bezeten door de machtigste demon. Ik heb zelfs de prachtige Hanla Mountain beklommen. Een heks of een waarzegger gebruikt meestal instrumenten, zoals een stro-mes, om te voorspellen of een uitdrijvingsceremonie te doen met gebed en offers, in ruil voor geld. Maar ik wilde meer dan dat. Daarom beklom ik elke steile, rotsachtige berg, zette mijn tent op en was vastbesloten om te worden bezeten door de demon 'kingpin'. Ik begon tot de demon te bidden vanaf het begin van de avond tot de volgende ochtend, met

geopende ogen. De demon kingpin, onder de indruk van mijn inzet, ondersteunde mijn armen heel de nacht. Zonder in slaap te vallen of mijn ogen te sluiten, kon ik tot de volgende ochtend mijn armen omhoog houden. Ik zocht de ene berg na de andere. Ook al had ik een familie die mijn aandacht nodig had, het kon mij niets meer schelen. Ik zocht krampachtig en volgde mijn verlangens.

Immers, het was de duivel die ik zonder enige aarzeling volgde. Mijn familie werd vernietigd. De kinderen waren van huis weggelopen en leden aan psychologische trauma's. Mijn man had me verlaten.

Mijn bestaan was een levende hel geworden. Uiteindelijk werd ik na een auto-ongeluk in het ziekenhuis opgenomen, met letsels. Na de diagnose werd ook baarmoederkanker geconstateerd. Toen bezocht God deze zondaar met Zijn eeuwige reddende genade.

Vele pastors kwamen bij mij evangeliseren. Ik heb ze niet alleen weggestuurd, maar ook beledigd, uitgedaagd en gevloekt: "Als jullie mij kunnen bewijzen dat jullie God sterker is dan de mijne, zal ik in jullie God geloven." Ik bespote elke persoon die kwam om het evangelie te delen. God kende mijn trots en koppigheid en stuurde een speciale pastor voor mij.

Op 5 oktober 2004 werd ik behandeld voor mijn verwondingen na het auto-ongeluk. Pastor Kim Yong-Doo en zijn vrouw Kang Hyun-Ja, van de Lord's Church, bezochten mij in Sun-Min Hospitaal.

In tegenstelling tot vele voorgangers die geweest waren, stonden pastor Kim en zijn vrouw bij het bed naar me te kijken en glimlachten ze naar me. Ik wist niet dat hij een voorganger was. Hij zag er zo vriendelijk en geruststellend uit. Ik vroeg me af: "Waarom glimlachten ze?" De eerste indruk die ik kreeg van zijn vrouw was goed. Hij vroeg me: "Heb je veel pijn? Het lijkt alsof je een moeilijke tijd hebt gehad. Waar heb je pijn?" Hij stak zijn hand uit en raakte de mijne. Ik legde uit dat ik rugletsel had dat veel pijn deed. Hij zei dat ook hij last had van een slechte rug en stelde mij gerust: ik zou snel herstellen. Ik was er zeker van dat hij zou gaan zeggen dat ik Jezus moest geloven, maar hij noemde geen één keer Zijn naam.

In de avond kwamen pastor Kim en zijn vrouw mij weer bezoeken. Deze keer sprak hij anders. "God houdt van je. Jezus is de Zoon van God. Wanneer wij in Jezus geloven, zal Hij ons naar de hemel leiden. Jezus wil ons ontmoeten. Hij geeft ons hoop, geneest onze ziekten, en troost ons. Vooral de zieken ontvangen de liefde van Jezus in overvloed." Hij vertelde dit aan me en nodigde me uit om Jezus te aanvaarden.

"Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven."

[^{HSV} Johannes 1:12]

Hij vertelde dat we dan naar de hemel gaan als we sterven, maar we kunnen ook de hemel nu al ervaren als we gehoorzaam leven. Ik was geschokt door wat ik hoorde. “Hoe kun je de hemel ervaren terwijl je nog leeft?”, vroeg ik me af. Ik was vol twijfel en ik begon te trillen, en mijn hart ging bonzen. Pastor Kim vertelde verder: “Er was een tijd dat ook hij afgoden ging aanbidden, maar toen hij Jezus ontmoette werd hij getransformeerd en besloot een pastor te worden. Vreemd genoeg was zijn getuigenis geloofwaardig voor mij.” “Wat is er mis met mij?”, vroeg ik mijzelf af! Ik was zo boos, arrogant, en vol trots. Ik vermeed vele voorgangers die mij wilden vertellen over Christus, want ik was er zo van overtuigd dat de afgod die ik aanbad de beste was. Alles begon bij me af te brokkelen. Ik besloot de Heer meteen aan te nemen als mijn Redder en bad met pastor Kim. Ik kreeg tranen in mijn ogen en voelde me ineens zo vredig.

Jezus zei: “Ik laat jullie vrede na; Mijn vrede geef Ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet.”

[^{NBV} Johannes 14:27]

Naast mijn bed lag een zekere mevr. Lee, Kyung-Eun. Ze was een diaken geweest, maar haakte af wegens omstandigheden. Zij overlegde eerst met de pastor en zei toen heel vrolijk: “Bong-Nyo, als jij naar de kerk gaat, wil ik met je mee.” The Lord’s Church was klein begonnen en pastor Kim en zijn vrouw waren zo blij er twee nieuwe leden bij te hebben. Maar pastor Kim had nog een verzoek. Hij drong erop aan dat alle afgodsbeelden en bijbehorende attributen meteen moest worden opgeruimd. Hij drong erop aan een beslissing te nemen, en mijn gouden ketting en ring ingebed met het boeddhistisch embleem onmiddellijk te verwijderen.

Terstond in actie komen was urgent. Ik werd er emotioneel van toen ik mijn ring en ketting eruit trok. Ik voelde geen gemakkelijke beslissing, maar de aanwezige kracht bij de pastor en zijn overtuiging haalden mij over om die stap te nemen. Pastor Kim legde zijn handen op me en bad voor me. Ik beloofde voortaan de kerkdiensten te bezoeken. ’s Avonds om 10.00 uur kwam pastor Kim mij weer bezoeken. Ik lag erg onrustig op bed en kon niet slapen. Pastor Kim en zijn vrouw kwamen op bezoek en vertelden vele grappige verhalen. Mevrouw Lee, die naast mij lag, besloot bij ons aan te sluiten in de ‘stille zaal’ op de zesde verdieping van het ziekenhuis.

Pastor Kim hield een korte dienst waarbij hij zijn persoonlijke getuigenissen met ons deelde. Hij waarschuwde ons dat de duivel zou kunnen proberen om ons te verleiden. Hij legde uit hoe we ons voor konden bereiden op deze aanvallen. Hij verzekerde ons dat hoewel we Jezus fysiek niet kunnen zien, Hij

toch altijd bij ons is en over ons waakt. Ik ben een type dat geen genoeg neemt tot ik het juiste antwoord krijg.

Pastors vrouw vertelde dat bij haar de diagnose tuberculose was vastgesteld en dat de ziekte reeds fase 3 had bereikt. Iedereen was ervan overtuigd dat ze niet zou overleven. Maar Jezus kwam terwijl ze aan het bidden was en genas haar. Dit klonk geweldig en grappig tegelijk, dus bleef ik maar vragen of dit echt waar was. Het verlangen om Jezus te ontmoeten kwam terstond in mij. Helaas kon ik mijn belofte niet nakomen om die zondag de kerkdienst te bezoeken. Ik kon het niet opbrengen, want er kwamen veel dingen tegelijkertijd in me op.

Die zondagavond belde mevrouw Lee me op om te vertellen dat haar man en twee zonen (één op het hoger onderwijs en de andere op middelbaar) allen de kerkdienst hadden bijgewoond en ze nu officieel geregistreerd waren als nieuwe leden. Zij namen ook deel aan de avonddienst en ontvingen speciale gaven. Ik benijdde haar dat ze zo blij was en ik vroeg wat voor een geschenk dat was.

Ze zei: na de avonddienst is de gemeente gezamenlijk in gebed gegaan. Pastor Kim sprak hardop: “Jullie christelijk leven moet vanaf het allereerste begin goed worden geleid. Je moet vanaf het begin alles beleven.” Toen hield hij zr. Lee en haar familie vast en bad voor ze. Terstond ontspanden hun tongen en ze ontvingen allemaal de gave van het spreken in tongen. Ik vroeg wat het spreken in tongen betekende en ze legde uit dat het een directe, wederzijdse communicatie is tussen de geheimen van hun ziel en God. Ik voelde een zweem van jaloezie. Nu het bedienen van een godheid ter sprake kwam, bleek dat mijn positie van geen waarde was. Het leek niet goed dat ik er niet bij was. Ik wist dat ik iets zou missen. Ik werd zeer ongeduldig om tot de volgende zondag te wachten. Ik woonde op een afstand van ongeveer drie à vier bushaltes van mijn kinderen.

Pastor adviseerde mij om de relatie die ik had liever te beëindigen en me met mijn kinderen te herenigen. Het zou een goede start zijn om een christenleven samen met de kinderen te beginnen.

Ik twijfelde er eerst aan of ik mijn relatie zou beëindigen, maar toch ging ik van hem weg, wetende dat nu de tijd was om bij mijn kinderen te zijn. Mijn kinderen thuis, Haak-Sung, Yoo-Me en Yoo-Kyung, leefden alleen van rijst die zij van de overheid één keer per maand kregen en wat kimchi (Koreaanse pittige zuurkool).

Dat heb ik zelden voor hen gemaakt. Met hun psychische problemen was het voor de kinderen moeilijk betaald werk te krijgen of lang vol te houden. Mijn zoon (Haak-Sung) was agressief en lui.

Zijn gedrag tegenover anderen was incorrect. Ik was zenuwachtig toen ik besloot om trouw naar de kerk te gaan en een beter leven te leiden.

Het was al zondag. Ik zat samen met mijn familie op de voorste rij voor de ochtenddienst. We bleven om de avonddienst ook bij te wonen. Mevrouw Lee was in de avonddienst niet aanwezig, alleen mijn familie. Pastor Kim sprak tot me, middenin zijn preek: “Je moet God sneller ervaren, want je hebt andere goden gediend. Vrij snel zal de duivel je verleiden, daarom moet je met je gezin worden toegerust. Omdat je niets over de kerk weet, moet je gewoon mijn leiding volgen en doen wat ik zeg. Dan ga je een goed resultaat hebben. Ben je bereid jezelf nu te onderwerpen?”

Ik antwoordde met overtuiging: “Ja.” “Zr. Bong-Nyo, je hebt besloten om Jezus te volgen en je kinderen zijn met je meegekomen. God zal je vanavond een heel bijzonder geschenk geven, want Hij is erg blij met je. Wees niet ongerust als je lichaam iets anders ervaart.” Ik vroeg me af: “Wat gaat er gebeuren?” Na de avonddienst, toen de gemeente zich voorbereidde voor eenparig gebed, vroeg Pastor Kim onze familie in de voorste rij om bij het podium te komen. Hij gaf elk van ons een kussen om op te knielen en vroeg ons om onze armen omhoog te houden tijdens het bidden. We wisten niet precies wat te doen. De pastor leidde een zondaarsgebed en wij herhaalden dat.

“God, ik ben een zondaar. Ik ben een zielige zondaar. Daarom heb ik besloten om Jezus te volgen. Heer, help mij. Geef me de kracht. Help me vanaf dit moment U te ervaren. Het maakt niet uit welke verleidingen zullen komen, help me om het te overwinnen. Daarvoor heb ik de Heilige Geest nodig, om mij te zegenen met uw geheime vaardigheden.”

Op het moment dat de pastor zijn handen op ons hoofd legde, voelde ons lichaam als laaiend vuur en onze tongen begonnen een vreemde taal te spreken. “O, wat is dit?”, dacht ik. “Wat klinkt het raar.” Ik opende mijn ogen om te controleren wat er gaande was. Zodra ik weer begon te bidden kwamen de woorden in die vreemde taal automatisch. Ik beseftte dat mijn kinderen, die naast mij zaten, evenals mijn kleindochter Meena van 5 jaar, ook in tongen baden. Mijn lichaam was warm en een merkwaardige taal vloeide eindeloos uit mijn mond.

Mijn leven was niet altijd even gemakkelijk, maar tijdens dit gebed was ik in staat om vergeving te vragen. Ik smeekte de Heer voortdurend.

Ik kon het niet geloven dat ik zo kon bidden, gezien mijn eerste keer in een kerk. Als in een flits vlogen de twee uren zo voorbij. Tegen het einde van het gebed deed de pastor het licht weer aan. Hij vroeg ons de volgende dag om twee uur in de kerk terug te willen komen voor Bijbelstudie.

Thuisgekomen waren we vol van vreugde en we deelden onze zegeningen met elkaar. De volgende ochtend kwamen de pastor en zijn vrouw thuis bij me. Hij doorzocht heel het huis naar beeldjes en verwijderde die. In de middag gingen we weer naar de kerk voor Bijbelstudie. We leerden over de Heilige Drie-Eenheid: God de Vader, Zijn Zoon Jezus Christus en de Heilige Geest. We waren vooral gericht op Heer Jezus. We leerden dat Jezus als de Messias op de aarde kwam om voor onze zonden te sterven. We leerden de naam van Jezus op verschillende manieren te gebruiken. Na drie weken Bijbelstudie werden wij op een zondagochtend gedoopt (we kregen te horen dat deze doop na een uitzonderlijk korte periode plaatsvond).

Dit was Gods grote zegen voor ons. Echter, tijdens de drie weken Bijbelstudie, gaven mijn zoon Haak-Sung en dochter Yoo-Kyung de pastor een harde tijd. Hun voortdurend wispelturig gedrag kwetste de pastor. Toch gaven de pastor en zijn vrouw het nooit op. Zonder ophouden gaven ze ons overvloedig hun liefde. Als hij vermoedde dat we bijna geen kimchi thuis hadden, ging hij naar de wijkrestaurants om voor ons kimchi en andere bijgerechten te vragen. Zonder erbij na te denken zaten wij, dus mijn familie en ik, in ons warme huis het voedsel te eten wat de pastor en zijn vrouw voor ons brachten. Andere momenten wanneer de pastor op bezoek kwam, deden mijn kinderen de deur niet voor hem open. Ze weigerden naar de kerk te gaan.

Mijn jongste dochter, Yoo-Kyung, was gestopt met roken en drinken. In Christus werd ze een nieuw mens. Mijn oudste dochter, Yoo-Me, was bezig haar leven te verbeteren, en ik hoopte dat mijn zoon Haak-Sung zou stoppen met zijn wispelturig gedrag. Gelukkig boekte hij vooruitgang. Als ik terugblik, dan begrijp ik hoe Satan geprobeerd heeft mijn familie te ruïneren.

Mijn kleindochter Meena heeft veel van mijn eigenschappen, evenals die van haar moeder, Yoo-Me. Maar al te vaak spreekt ze haastig tegen en gedraagt ze zich ongehoorzaam. Soms is het moeilijk te geloven dat ze pas vijf is. Ondanks alle problemen had God ons nooit opgegeven. Hij stuurde een eigenaardige bijzondere pastor om ons te leiden naar de Lord's Church.

Ik dank U, o Heer, voor Uw liefde. En mijn voorganger pastor Kim en zijn vrouw, wil ik mijn diepste dank betuigen. Nu leef ik dagelijks in gehoorzaamheid. Alle eer en glorie geef ik aan onze God. Halleluja!

Introductie

Dertigdaagse gebedsbijeenkomst van vastberadenheid: transformatie van de leden

Thirty-day determination prayer rally: members' transformation

Pastor Kim, Yong-Doo: Uiteindelijk begonnen de demonen aan te vallen. De boze geestelijke machten probeerden de familie van zr. Bong-Nyo voortdurend aan te vallen en ze viel ook als eerste. Na ontslag uit het ziekenhuis verslechterde haar aanhoudende rugpijn, waardoor ze de kerkdiensten ging missen. Op de dag dat ze gedoopt zou worden, lag ze thuis met pijn. Ik hield haar bij haar armen en moedigde haar aan dat zelfs al zou ze het gevoel krijgen dat ze dood zou gaan, dat ze zich dan nog eerst moest laten dopen. Haar kinderen vermeden mij telkens en weigerden naar de kerk te komen. Het moeilijkste was Haak-Sung met zijn wispelturige gedrag. In gevallen dat hij beloofde wel naar de kerk te komen, deed hij thuis de deur niet open of deed hij alsof hij sliep of ziek was. Yoo-Kyung en Yoo-Me volgden zijn voorbeeld. Ze negerden me en waren vaak heel grof tegen me.

Ik dacht aan Jezus en verdroeg al hun misdragingen. Echter, wanneer de kinderen bijna geen eten meer hadden, openden ze de deur zonder aarzeling en beloofden weer naar de kerk gaan. Ik was met stomheid geslagen en kon niet geloven wat ik hoorde. Ik bracht al ons voedsel van ons huis naar zr. Bong-Nyo's huis. Zelfs al hadden we slechts wat kimchi voor onszelf over. Al de restaurants die ik kende ging ik langs om als bedelaar voedsel te bedelen voor zr. Bong-Nyo en haar kinderen.

En als ik een werk voor hen vond, werden ze vanwege hun spraakgebrek en beperkte vaardigheden ontslagen. Ze leden honger. Met slechts honderd dollar per maand moesten ze met hun vijven rondkomen. De gehuurde kleine kelderruimte waarin ze woonden was helemaal achterin. Ze hadden geen besef dat de kelder elk moment kon worden ontruimd.

Al te vaak begonnen de kinderen weer te drinken en te roken. Bovendien waren er zoveel honden in hun toch al kleine huis. Vier of vijf honden verscheurden alles in het huis. De geur van vachten en stank drongen diep door in hun kleding en dekens. Ik schreeuwde uit: "O, Heer. Wat wilt U dat ik doen zal? Ik weiger me nu verder met hen te bemoeien. Ik kom hier niet meer terug." Heel de dag was ik in een pijnlijke strijd tussen mijn geestelijke geweten en mijn menselijke emoties. Maar elke keer als ik op mijn knieën bad, gebood de Heer mij om terug te gaan:

“Geliefde pastor Kim, als jij dit werk niet wilt gaan doen, wie zal dan gaan? Wat doen we voor die arme en ellendige zielen? Ik wil niet dat jij je eigen heiligdom bouwt. Het is goed om veel kerkleden te hebben, maar dat is niet alles. Ga en zet Mijn liefde om in daden.”

Met deze vermaning van de Heer kreeg ik berouw en hoewel ik niet wilde gaan, ging ik toch terug naar ze. Ik huilde zoveel voor deze hopeloze familie. Vaak gelukte het Haak-Sung en Yoo-Me om vlak voor de kerkdienst te verdwijnen naar de PC-gamerom of een andere onbekende locatie. De situatie thuis bij zr. Bong-Nyo was een schouwspel van de duivel. Het leekt beslist niet op maar iets van een liefdevol gezin.

Al met al, het jaar 2005 arriveerde. Onze kerk alsmede het gezin van zr. Bong-Nyo had een uitvlucht nodig. We besloten om te bidden. Ik bestelde een fatsoenlijke banner en hing die op om een sfeer te creëren. Ons motto van 2005 was **‘Herleef door gebed.’**

Wij begonnen met tien personen een dertig daagse gebedsrally (bijeenkomst). Vier leden uit mijn gezin, vier uit het gezin van zr. Bong-Nyo, zr. Noe Sook-Ja en een andere jongeman. Ik dacht dat de preek misschien saai zou zijn, dus ik probeerde het zo aangenaam mogelijk te maken.

Op de eerste dag, zondag 2 januari, hadden we eerst de zondagochtendienst, vervolgens zondagavonddienst en ‘s nachts een nachtgebedsdienst. Op de tweede dag ervoeren we de vurige aanwezigheid van de Heilige Geest. De gezamenlijke gebeden, evenals de individuele gebeden, liepen onbewust compleet uit en duurden tot 7.30 uur de volgende ochtend. Er was wel een goede reden voor waarom het zo lang duurde.

De Heer liet toe dat zr. Yoo-Kyung en zr. Bong-Nyo konden ervaren met hun geestelijke ogen. Na afloop deelden we met elkaar onze getuigenissen en ervaringen met Jezus. De andere leden verlangden er ook naar om zo’n geschenk van God te kunnen ervaren en konden niet wachten tot de volgende gebedsnacht. Iedereen was zeer toegewijd met verlangend hart. De duur van de onze bijeenkomsten liepen uit.

De woensdagavonddienst begon om 19.30 uur en ging door tot 8.00 uur in de ochtend. De donderdagavonddienst begon om 21.00 uur en ging door tot 10.00 uur vrijdagochtend. God had volledig onze manier van denken in Zijn hand. Hoe meer we gingen bidden, des te meer liet Hij ons wonderbaarlijke dingen zien. De Heer leidde ons geduldig en had besloten om ons te verrassen met Zijn vele geheimenissen en genade.

² Dit zegt de HEER, die de aarde heeft gemaakt, die haar heeft gevormd en gegrondvest, wiens naam is HEER: ³ Roep Mij aan, en Ik zal je antwoorden, Ik zal je grote, wonderbaarlijke dingen bekendmaken, dingen die je volkomen onbekend zijn. [^{NBV} Jeremia 33:2,3]

De hele nacht door zongen we lofprijzingen met een brandend hart, hoorden gezalfde preken en met al onze kracht aanbaden wij de Heer. Al duurde de dienst heel de nacht door, niemand klaagde. In plaats daarvan verlangden ze naar meer geestelijk voedsel. Op de dertiende dag, dat was op vrijdagavond 14 januari, kwam de Heilige Geest zo machtig over ons, dat de dienst doorging tot 11.30 uur de volgende ochtend van zaterdag.

We hadden afgesproken om de avonddienst van zaterdag op tijd te beëindigen, want de volgende dag was de dag des Heren. Maar in tegenstelling tot onze plannen, ging de dienst door tot 8.30 uur de volgende ochtend. Er was niet genoeg tijd voor alle leden om naar huis te gaan. Daarom rustten ze thuis bij ons uit. Daarna gingen we terug naar de kerk en namen deel in de eredienst. Pas na de dienst ging iedereen terug naar huis.

Dag na dag vorderden de nachtgebeden op deze manier. We deden er alles aan om uiterlijk zeven uur in de ochtend te stoppen. Deze zielen, die niets van Jezus afwisten, probeerden te bidden voor hun lichamelijke handicap en ook om hun honger te overwinnen. Zij overleefden nauwelijks op één maaltijd per dag. Onze hemelse Vader overgoot hen met Zijn grote barmhartigheid. Zowel mijn gezin alsmede het gezin van zr. Bong-Nyo verkeerde in financiële schulden en we konden op elk moment uit huis worden gezet. Ondanks onze financiële nood hebben we gebeden en aanhoudend gesmeekt. De Heer bezocht ons en droogde al onze tranen. Ik weet niet hoe ik in staat was om deze groep biddend door de nacht heen te leiden zonder te slapen. Ze waren verbaasd over zichzelf en ikzelf, als pastor, was onder indruk van dit alles. De Heer bezocht ons telkens als we in gebed waren. We zagen Hem eerst door onze geestelijke ogen, maar langzamerhand konden we Hem duidelijk met onze fysieke ogen aanschouwen.

Tijdens een tv-uitzending zag ik eens twee programma's, genaamd '25ste uur van het Incident' en 'Een werkelijke toestand'. Wat er in onze kerk gebeurde was echt werkelijke toestand. Zodra de dienst begon, vielen we allen in opwinding en in diepe emotionele inspiratie.

Toen de kinderen Jezus ervaarden, werden ze bevrijd van hun ongehoorzaamheid. Ze veranderden tot onderdanige, trouwe dienaren. Hun beperkte kennis veranderde langzaam in wijsheid. Mijn zoon Joseph en mijn dochter Joo-Eun stopten met hun naschoolse programma's en concentreerden zich op het bidden. Zij bekeerden zich van alle ongehoorzaamheden waarmee zij ons telkens

kwetsten. In elk geval waren ze nu thuis of in de kerk. Ze respecteerden mij en spraken me aan met “pastor” in plaats van “papa.” Bovendien maakte het niet meer uit wat ik zei, ze reageerden enthousiast met “Amen.”

Na het zien van hemel en hel huilden Haak-Sung en Yoo-Kyung op hun knieën en vroegen om vergiffenis voor al de keren dat ze mij slecht hadden behandeld. Ze beloofden de erediensten niet meer te zullen missen en trouw te zullen zijn. Bij temperaturen van onder de nul gingen zij naar buiten om te evangeliseren en ze bliezen warme adem op hun handpalmen.

Ze vertrokken om vier uur in de middag en kwamen pas ’s avonds na half negen met bevroren handen en voeten terug. Ze stonden erop dat het noodzakelijk was om meer te doen. Ze wisten dat ze ijverig moesten zijn, want ze waren getuigen van hun schatten in de hemel. In het begin praatten mijn kinderen niet met Haak-Sung en Yoo-Kyung, maar hierna kwamen ze dichterbij elkaar. Ze beschouwden mijn huis als hun thuis. Ook Meena (van vijf jaar) hield het vol om twee tot drie uur lang met opgeheven handen in tongen te bidden. Het was zo lovenswaardig om haar te zien.

De gemeenteleden:

Zr. Baek Bong-Nyo; br. Lee Haak-Sung; zr. Lee Yoo-Kyung; en zr. Kim Joo-Eun ontvingen gaven van profetie, onderscheiding van geesten, het spreken in tongen, kennis, wijsheid, en heilig geloof. Omstreeks medio februari kregen mijn vrouw Kang Hyun-Ja en mijn zoon Joseph de gave van profetie.

Onvervalste weergave:

Er zijn geen vervalste gedeelten in dit boek, enkel persoonlijke ervaringen van de leden die deelnamen aan de gebedsbijeenkomsten. Hun ontmoetingen met Jezus zijn zorgvuldig beschreven. Het was een moeilijke opgave om alle details van de ervaringen onder woorden te brengen. Dit boek zal ook de ware identiteit van Satan en zijn activiteiten onthullen. Daarvoor moesten wij vele aanvallen en beproevingen doorstaan. Steeds door tussenkomst van de Heer konden we zegevieren. Hij stelde ons in staat om beproevingen waar wij niet opgewassen waren, te kunnen doorstaan. Ik kwam vaak in de verleiding om te stoppen met het schrijven, maar juist in die periode ervoer ik speciale troost van de Heer, ondanks mijn tekortkomingen.

Gebedsstrijders van The Lord's Church

The Prayer warriors of The Lord's church - Jan 2005

1. *Pastor Kim, Yong-Doo: 45 jaar.*
2. *zr. Kang, Hyun-ja: 43 jaar, echtgenote van pastor Kim*
3. *br. Kim, Joseph: 16 jaar, zoon van pastor Kim. In de 8ste klas op de middelbare school. Wil een pastor worden; hij is roekeloos en eigenwijs als een os.*
4. *zr. Kim Joo-Eun: 14 jaar, dochter van pastor Kim. In 6de klas van de middelbare school; heel schattig en slim. Heeft ook sterke koppigheid en geeft niet zo gauw op.*
5. *zr. Baek, Bong-Nyo: 50 jaar, bezit sterke vasthoudendheid; de Heer bevestigt haar: "Niemand kan haar persoonlijkheid tegenhouden".*
6. *br. Lee, Haak-Sung: 27 jaar, zoon van zr. Baek, Bong-Nyo; psychisch niveau 3. Heeft beperkingen bij het verwoorden van zijn gedachten, maar psychisch is hij normaal voor zijn leeftijd. Hij is fysiek zwak.*
7. *zr. Lee, Yoo-Kyung: 24 jaar, 2de dochter van zr. Baek, Bong-Nyo; psychisch niveau 2. Spreekt langzaam en heeft moeite met het verwoorden van gevoelens, maar men kan normaal een gesprek met haar voeren.*
8. *Meena: 5 jaar, kleindochter van zr. Baek, Bong-Nyo; haar geboorteregistratie is onvolledig wegens ontbrekende gegevens.*
9. *br. Oh, Jong-Suk: 33 jaar; hij tekende garantiepapieren voor zijn vriend betreffende een lening. Dat liep verkeerd af. Hij raakte zijn huis kwijt en werd dakloos. Hij sliep op de rand van de vijver in het park. Pastor Kim ontmoette hem daar, bracht hem mee naar de kerk en zocht werk voor hem. Nadat hij werk kreeg, kwam hij niet meer naar de kerk.*
10. *zr. Shin, Sung-Kyung: 33 jaar, diaken. Ze bezocht alleen de zondagochtendienst, maar begon te veranderen toen zij zich op de vijftiende dag aansloot bij de gebedsrally. Haar 9 jaar oude dochter overleed aan pediatrische kanker (leukemie).*
11. *Oh, Jung-Min: 8 jaar, zoon van zr. Shin, Sung-Kyung; tv-kijken en het spelen van computerspelletjes waren zijn hobby's, maar na het bijwonen van de gebedsbijeenkomst beloofde hij een pastor te willen worden. Reeds op de eerste dag ontving hij de gave van tongen.*

DAG 1

God helpt ons vanuit Zijn heiligdom

God helps us from His Most Holy Place

² Moge de HEERE u verhoren in de dag van benauwdheid, de Naam van de God van Jakob u in een veilige vesting zetten. ³ Moge Hij u hulp zenden uit het heiligdom en u ondersteunen uit Sion. ⁴ Moge Hij aan al uw graanoffers denken en uw brandoffer tot as verteren. Sela ⁵ Moge Hij u overeenkomstig de wens van uw hart geven en al uw voornemens in vervulling doen gaan.

[^{NBV} Psalm 20:2-5]

I. Probleemgevallen zijn mogelijkheden voor ons om God te ontmoeten

Troubles are our opportunities to meet God

Mensen zoeken God meestal bij problemen. Pas dan gedenken wij onze Schepper. In feite geven problemen ons de tijd om tot besef te komen en snel de keuze te kunnen maken om God te dienen. Als we met onze problemen bij Hem aankloppen en tot Hem roepen, zal Hij ingrijpen en ons verlossen. De Bijbel zegt: *als we met problemen zitten, moeten we God in gebed aanroepen. Hij zal ons beantwoorden.*

“Roep Mij aan in de dag van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren.” [^{HSV} Psalm 50:15]

II. Hij antwoordt in de tempel (Heilige der heiligen)

He answers in the temple (most holy place)

Terwijl Abraham, onze vader van geloof, op reis was en in de tenten woonde, bouwde hij altijd een altaar voor God om offers te verbranden. Daarom kon hij de stem van GOD horen. (Genesis 12: 7-9; 13: 4,18).

God houdt ervan als we in de kerk een altaar bouwen. Er zijn vele gebeden verhoord tijdens het bidden vanuit het altaar.

- Het eerste wat Jezus deed wanneer Hij in Jeruzalem aankwam was in de tempel te gaan (Marcus 11:11).

-
- Hannah kreeg antwoord op haar gebeden tijdens het bidden in de tempel (1 Samuel 1: 9-10).
 - De profeet Jesaja, getuige van onze God, gezeten op de troon in zijn visioen, terwijl hij in de tempel bad (Jesaja 6: 1).
 - Samuel hoorde ook de stem van God in de tempel, toen hij nog een jong kind was (1 Samuël 3: 3-4).

Heiligheid en uitstraling zijn de essentiële voorwaarden van de kerk.

III. Door gebeden zal God Zijn wil volbrengen

Through prayers God will accomplish His will

Als God ons iets geeft, doet Hij dat met een zekere bedoeling. Pas na voltooiing van het werk ontvangt men de vergoeding ervoor. Op dezelfde manier wil God dat wij antwoorden op onze gebeden krijgen, die voor ons reeds klaarliggen. De gebeden moeten wel oprecht zijn.

Gebeden kunnen worden gezien als geestelijke arbeid waarop de antwoorden moeten komen. Gebed is niet een last. Als we afhankelijk zijn van de Heer, zal Hij ons de overwinning geven.

“De HEER schenkt de overwinning aan Zijn gezalfde, Hij antwoordt hem uit Zijn heilige hemel met de overwinning door Zijn machtige hand.”

[^{NBV} Psalm 20:7]

Daarom moeten we altijd de naam van onze God loven en vervuld worden met vertrouwen. Onze Heer ontvangt glorie en eer door onze gebeden. Halleluja!

DAG 2

28 “Ik zal Mijn Geest over alle mensen uitstorten. Uw zonen en dochters zullen Gods woorden spreken. Oudere mannen zullen betekenisvolle dromen hebben en uw jonge mannen zullen visioenen zien. 29 Ik zal Mijn Geest óók uitstorten op uw slaven, mannen zowel als vrouwen.” [HB Joël 2:28-29]

Pastor: Kim Yong-Doo

Ik predikte een gedetailleerde boodschap en legde uit dat tijdens het bidden een uitzonderlijk visioen kan verschijnen. Zo sluw kan de duivel aanvallen. Ik sprak ook over methoden om onderscheid te kunnen maken tussen duivel en Jezus. We zongen twee uren lang lofliederen en de preek zelf duurde drie uren. Het was na 1.00 uur in de ochtend toen we geestelijk in gebed streden. Met speciale interventie van de Heilige Geest leek het alsof we in brand stonden. Ook al eindigde het de volgende ochtend om 7.00 uur, toch vonden we dat het nog niet genoeg was.

Lee Yoo-Kyung ontmoette Jezus en bezocht de hemel

Lee, Yoo-Kyung meets Jesus and visits the heaven

Zr. Yoo-Kyung: De preek ging over de methoden om de duivel weg te jagen en over de mogelijkheid van Jezus' bezoek. Dus met diepe verlangens en uit alle kracht riep ik uit: “Jezus, Jezus ik hou van U, Laat me U zien. Verschijn aan me.” Ik schreeuwde en bad aanhoudend in tongen. Ongeveer een uur ging voorbij toen plotseling een helder licht scheen en in dat licht stond iemand. Ik opende mijn ogen en was in shock, maar ik kon niets zien. Toen ik mijn ogen sloot kon ik wel duidelijk zien, dus hield ik mijn ogen dicht.

Heer Jezus stond voor me, gekleed in een fel gloeiend kleed. Het leek alsof Hij mijn naam riep: “*Yoo-Kyung, Ik hou van je.*” Jezus sprak deze woorden, kwam dichterbij en zat voor mij. Ik had over Jezus alleen maar gehoord, maar door gebed was ik nu in staat Hem te ontmoeten. Ik kon het niet geloven. Heer Jezus zag er heel knap uit. Ik denk niet dat ik ooit iemand heb gezien die zo mooi is als Hij. Jezus had gouden haar en mooie, grote ogen. Mijn ogen zijn klein. Jezus streelde zachtjes mijn haar en zei: “*Yoo-Kyung, Ik hou van je.*” Toen Jezus dat zei begon ik te huilen en mijn hart smolt. Jezus strekte Zijn

handen naar me toe en zei: *“Ik wil je laten zien hoe de hemel eruitziet.”* Toen Hij mijn hand vasthield voelde mijn lichaam plotseling zo licht als katoen.

Jezus zei: *“Houd stevig Mijn handen vast.”* Tegelijkertijd ontstond een opening in de muur achter het podium, vlakbij de plek waar een kruis hing. Mijn lichaam werd meegezogen door de opening. We zweefden als een vogel in de lucht. Ik had een wit, toga-achtig kledingstuk aan. Ik zag veel sterren en onze planeet aarde. De afstand werd groter en uiteindelijk werd de aarde onzichtbaar.

Terwijl ik samen met de Heer zweefde, scheen een heel fel licht, waardoor ik mijn ogen niet kon openen. Ik dacht: dit moet de hemel zijn. Toen legde Jezus uit dat we reeds in de hemel waren. We werden door ontelbare engelen met vleugels verwelkomd. Jezus liep met mij en introduceerde mij aan vele engelen. Vervolgens nam Jezus me mee naar een kamer met heel veel boeken.

Tussen al die boeken viel mijn oog op een groot gouden boek, dat maakte mij nieuwsgierig. Ik vroeg Jezus of ik in die boeken mocht kijken en Hij gaf mij Zijn toestemming. Ik heb alleen de lagere school afgerond. Ik heb zoveel tekortkomingen, dat ik zelfs in het Koreaans niet correct kan lezen. Vroeger, toen ik naar school ging, maakten mijn klasgenoten en de kinderen van de school mij voortdurend belachelijk.

Er waren veel woorden geschreven in het gouden boek, maar ik kon het helaas niet lezen. Toch wilde ik graag dit boek hebben, dus vroeg ik Jezus: “Zou U mij dit boek willen geven?”

Toen antwoordde Jezus: *“Yoo-Kyung, dit boek is niet iets wat je kunt hebben, enkel omdat je het wilt”*, en Hij glimlachte vriendelijk naar me. Jezus vroeg me: *“Yoo-Kyung, ben je blij met je bezoek in de hemel?”* Ik beantwoordde vlug: “Ja, Heer Jezus, erg blij.”

Jezus zei: *“Bid vol overgave, gehoorzaam pastor Kim en mis de samenkomsten niet, dan zal Ik je vaker de Hemel laten zien. Wees daarom vurig.”* Vervolgens hield Hij mijn hand vast en zei: *“Het is genoeg voor vandaag, kom, we gaan terug.”* Zodra Hij mijn hand vastpakte, zweefden we al in de lucht en kwamen opnieuw de kerk binnen.

Ik was zo blij en bad vol overgave. Na afloop deelde ik in de groep mijn ontmoeting met Jezus en mijn bezoek aan de hemel. Iedereen was jaloers op mijn ervaring.

Baek Bong-Nyo's geestelijke ogen ontwaken

Baek, Bong-Nyo Awakens her spiritual sight

Zr. Bong-Nyo: Als wij in The Lord's Church eensgezind bidden, dan staat alleen de noodverlichting aan. Iedereen had zich verzameld nabij het podium, geknield op een kussen. Pastor Kim gaf zijn preek, daarna gingen we eensgezind in gebed. Naast mij was pastors vrouw aan het dansen, vervuld van de Heilige Geest. Haar dans was soepel, als stromend water. Het was heel boeiend en mooi. Ze zei dat ze nooit dans- of balletlessen had gekregen, maar ze gloeide en danste prachtig zoals de Heilige Geest haar leidde. Ik verlangde ook intens als haar te kunnen dansen.

Ik ging verder in tongen bidden. Plotseling scheen een glorieus gouden licht. Jezus stond daarin, gekleed in een glanzend wit gewaad, en zei: *"Bong-Nyo, Ik hou van je."* De warme en troostende stem van de Heer ontroerde mijn ziel. Woorden schieten mij tekort om dit vreugdevolle moment met de Heer te kunnen beschrijven. Ik stelde vragen over hemel en hel, over geloof en andere zorgen, en Hij beantwoordde ze meteen. De Heer wachtte en telde de dagen af om vandaag hier te komen. Hij zocht een passende gemeente voor mij. Hij zag hoe pastor Kim en zijn vrouw heel de nacht in gebed waren. Hij was diep ontroerd en leidde mij daarheen. Ook al ga ik pas kort naar de kerk, ik volg strikt alle aanwijzingen van de pastor. Ik vroeg de Heer wederom: "Heer, waarom koos U iemand als ik voor zo'n persoonlijke ontmoeting?"

Hij antwoordde: *"Je hebt het evangelie dat Mijn dienaar heeft verkondigd, aanvaard."* De Heer zei ook dat ik zou worden gebruikt, als een instrument om het evangelie te verkondigen, zodat velen gered worden. Hij zei dat er een grote opwekking in de 'The Lord's Church' zal komen.

Ik dacht stilletjes bij mezelf: hoe kan ik daarvoor gebruikt worden, met zoveel zonde in mijn leven? De Heer kende mijn gedachten en antwoordde: *"Maak je geen zorgen. Ik ben met je."* Na de bijeenkomst deelde ik mijn ontmoeting met Jezus met de pastor en zijn echtgenote. Ze riepen met grote blijdschap: "Halleluja!"

Pastor Kim zei dat Jezus hem had opgedragen om alle openbaringen over hemel en hel te documenteren en te publiceren als een boek. Hij wou dat ik aan Jezus moest vragen om dit nogmaals te bevestigen. Ik ging ermee akkoord. Gezegende dienst, vurige gebeden, en de dromerige ontmoeting met de Heer. De tijd verstreek en het liep al tegen de ochtend, maar ik kon niet wachten tot de volgende gebedsdienst. Ik wilde de Heer nogmaals ontmoeten.

Vurige gebedsuren geleid door de Heilige Geest

The HOLY SPIRIT Guided Burning Prayer Time

Br. Joseph: Tijdens het eenheidsgebed riep ik uit naar de Heer en ineens begon mijn lichaam warm te voelen. Aan de onderkant van mijn rechtervoet waren er ongeveer vijftig wratten. Sinds de vorige zomer al kon ik niet goed lopen. Ik ging met mijn moeder naar de dermatoloog en kreeg te horen dat ik drie behandelingen (met stikstof) zou krijgen. Vervolgens zouden de wratten chirurgisch worden verwijderd. Er waren geen garanties dat mijn wratten zouden genezen. Ik was erg bang. Bovendien hadden we geen geld voor deze ingreep. Mijn moeder vroeg me om serieus voor de ingreep te bidden. Daarom besloot ik om de gebedsbijeenkomsten bij te wonen en met vol vertrouwen te bidden, in de overtuiging dat God mij zou genezen. Ik stopte met al mijn naschoolse programma's en concentreerde me ernstig op Gods genezing. Mijn stem was als tweede het luidst in onze kerk, naast de pastor met zijn daverend gebrul. Gebruikmakend van dit voordeel, bad ik vurig tot Jezus. Het was pijnlijk om te knielen vanwege mijn voet, maar ik moest mezelf uitdagen als ik Zijn genezing wilde ontvangen.

Zr. Joo-Eun: Iedereen was luidop aan het bidden. De pastor had in de preek verteld: "Er is geen andere weg om de Heer te kunnen ontmoeten, dan luidop en met oprechtheid uit te roepen." Ik bad oprecht voor een ontmoeting met Jezus. Tijdens het bidden keek ik om me heen, om te zien of het iemand gelukt was om Jezus te ontmoeten.

Br. Haak-Sung: Allereerst herhaalde ik de preek in mijn hoofd en concentreerde me op mijn gebed, volgens de aanwijzingen van de pastor. Buiten mijn vermogen werd mijn gebed vervuld met autoriteit en m'n stem werd krachtig. M'n lichaam leek in vuur en vlam te zijn. Ik moest mijn bovenkleding uittrekken. Later werd mijn shirt doorweekt van het zweet. Ik had nog nooit in mijn leven dit laaiend vuur van de Heilige Geest over me meegemaakt. Ik was vol van blijdschap en geluk om te bidden.

Ik bad geknield met pijnlijke verlamming, mijn benen werden gevoelloos. Pastor Kim masseerde met zijn handen mijn benen, dat luchtte op.

Br. Jong-Suk: Nadat ik een schuldgarantiedocument voor mijn vriend had ondertekend, ging het vreselijk mis. Ik had nergens een plek om te slapen. Mijn oudere broer schopte me het huis uit. Het was wintertijd en onder het vriespunt. Waar moest ik heen? Ik sliep rond de nabijgelegen parken, totaal

verloren, met honger en koude rillingen. Ik zwierf door de straten en kwam een vriend tegen, die naar de kerk van pastor Kim ging. Via hem ontmoette ik de pastor. Ik heb twee weken lang thuis bij de pastor gegeten en geslapen. Daar werd ik geestelijk getraind en ik was in staat om de gebedsbijeenkomsten bij te wonen.

Met een luide kreet, “Heer, Heer,” begonnen we te bidden. Al gauw leek het alsof de kamer gevuld was met mist. In die mist zag ik iemand bewegen. In een oogwenk greep ik naar Zijn enkel, en het voelde alsof ik ergens aan het zweven was. Ik was in shock, dus opende ik mijn ogen. Ik begon weer te bidden, en dit keer leidde de persoon me naar een grote, fel schijnende plaats. Het voelde alsof ik in een wereld van licht terecht kwam. Het was als een droom. Ik had lange tijd geen kerkdiensten bijgewoond, maar ik bad tot God en riep voor het eerst op mijn knieën, met mijn armen omhoog.

Na de gebedsdienst vertelde ik de pastor over deze bijzondere ontmoeting. Hij legde me uit dat het Jezus was die aan mij verscheen en dat ik vluchtig de hemel had bezocht. Maar als ik ijverig door blijf bidden, dan zal Hij me de volgende keer meer verbazingwekkende delen van de hemel laten zien. Ik had nog nooit eerder zoiets meegemaakt. Omdat we op onze knieën baden, deed het pijn, terwijl mijn benen gevoelloos werden, maar mijn ervaring was fantastisch.

Zr. Hyun-Ja (echtgenote van pastor Kim): Ik had een lange tijd niet intensief kunnen bidden, daarom voelde ik die behoefte in me. Pastor besloot om in het nieuwe jaar niet naar de ‘prayer mountain*’ te gaan, maar in plaats daarvan wilde hij een gebedscampagne in onze kerk houden. Ik was zo blij dat te horen. Sinds andere leden aan het gebed deelnemen is de intensiteit van de Heilige Geest veel krachtiger geworden. Tijdens het bidden ontstond er een ongewone geestelijke atmosfeer. De Heer was bezig met de pastor en elk lid afzonderlijk, met vurig gezag.

Ik verlangde er ook naar de heilige dans te ontvangen, waarmee wijlen Choo Thomas was gezalft. Nu was ik in staat deze heilige dans voor het eerst zonder aarzeling te dansen. Voor een tijdje hield ik deze gave geheim, maar ik was er niet blij mee om verborgen te dansen. Ik aarzelde en piekerde erover hoe de gemeente op mijn dans zou reageren. Maar vandaag, toen ik mij geheel aan de Heilige Geest gaf om de dans te begeleiden, werd ik van die gedachten* bevrijd. Ik kon niet langer weglopen van de leidende kracht van de Heilige Geest. Mijn lichaam werd gezalft met vuur en mijn handen bewogen op de muziek zoals de Heer mij leidde. Uit mijn mond stroomde een krachtig gebed in tongen, een gebed van berouw.

* *Prayer mountain = een bedevaart gebergte in Zuid-Korea.*

DAG 3

² Dit zegt de HEER, die de aarde heeft gemaakt, die haar heeft gevormd en gegrondvest, wiens naam is HEER: ³ Roep Mij aan, en Ik zal je antwoorden, Ik zal je grote, wonderbaarlijke dingen bekendmaken, dingen die je volkomen onbekend zijn. [^{NBV} Jeremia 33:2,3]

Lee, Yoo-Kyung pleit haar hartverlangens bij Jezus

Yoo-Kyung pleads the desires of her heart to Jesus

Zr. Yoo-Kyung: Na de preek van vandaag bad ik zoals gewoonlijk in tongen. Jezus riep mijn naam: “*Yoo-Kyung*”, en verscheen aan mij. Ik riep luid uit: “Jezus, Jezus, Jezus, wilt U altijd aan mij verschijnen?” Jezus antwoordde met een glimlach: “*Natuurlijk.*” Ik had een verzoek tot Jezus: “Jezus, geef ons wat financiële hulp. We hebben een harde tijd. Mijn zus en broer zitten thuis zonder werk. Genees mijn moeder.” En Jezus antwoordde: “*Ja, het is goed. Heb je nog andere vragen?*”

Ik zei snel: “Pastor Kim Yong-Doo is gestresst over zijn haaruitval, laat zijn hoofdhaar weer vol groeien.” Jezus begon te lachen en antwoordde toen: “*Hij is op zichzelf gericht,*” en keek naar de andere kant. Jezus was druk bezig alle gebeden tot Hem gericht te gaan onderzoeken.

DAG 4

⁶ Verneder u dan onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt. ⁷ Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u. ⁸ Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden. ⁹ Bied weerstand aan hem, vast in het geloof, in de wetenschap dat hetzelfde lijden ook aan al uw broeders in de wereld opgelegd wordt.” [^{HSV} 1 Petrus 5:6-9]

Yoo-Kyung ontmoet een demon in wit gekleed

Yoo-Kyung Meets A Devil Dressed in white

Zr. Yoo-Kyung: Tijdens de preek benadrukte de pastor ons om bij het bidden alert te zijn. Hij zei: als we op gegeven moment bang en onzeker worden, dan moeten we tot Jezus uitroepen. Als we merken dat deze vreselijk

slechte demonen ons naderen, moeten we hen meedogenloos meteen uitdrijven in de naam van Jezus en pleiten op Zijn kostbaar bloed.

Ik was met al mijn kracht en vol energie aan het bidden. Ineens zag ik een boze geest die eruitzag alsof hij uit een film kwam, gekleed in een wit gewaad en met lang haar. Dansend kwam hij naar me toe en sprak met een mistroostige stem: “Hahahahaha, hehehehe.” Op dat moment werd mijn lichaam verlamd van angst. Opeens herinnerde ik me de preek van de pastor, en ik schreeuwde uit: “Jij slechte en vervloekte duivel. Ik beveel je in de naam van Jezus, ga weg van me.”

Maar hij kwam dichterbij en huilde “Hehehehe.” Hij opende zijn mond om te spreken. Er kwamen rillingen over mijn rug. Zijn mond zat vol met scherpe tanden en bloed. En hij antwoordde: “Waarom zou ik vluchten? Ik ben hier niet alleen om jullie gebeden te verhinderen, maar ook om jullie lichaam ziek te maken.” Hij liep steeds om mij heen.

Juist op dat moment, ik weet niet hoe pastor Kim het merkte, maar hij legde zijn hand op mijn hoofd en bad hardop: “Jij smerige duivel, Ik beveel je in de naam van Jezus Christus, ga eruit!” De boze geest verdween. Ik was doodsbang. De pastor had ons geleerd om niet bang te zijn, want Jezus is altijd met ons. Maar als we angstig blijven, zal het terugkeren. Maak je geen zorgen en heb vertrouwen in Jezus als we bidden. Dus ging ik verder met bidden en Jezus aanroepen: “Jezus, help me. Help me.”

Toen ik dit geruime tijd bleef roepen, verscheen Jezus in een fel licht en zei: *“Yoo-Kyung, maak je geen zorgen. Ik zal je beschermen.”* Jezus troostte me met een schouderklop en zei: *“Yoo-Kyung, het maakt niet uit wat voor soort demonen je aanvallen, wees niet bang en maak je geen zorgen. Blijf Mij aanroepen, met al je kracht, dan zal Ik komen en de demonen uitwerpen. Wees daarom niet bang, maar sterk.”*

Ik was getroost door Zijn woorden. Als ik niet hardop kon bidden of tijdens het bidden in slaap viel, dan maakten de demonen daar meteen gebruik van om aan te vallen. Dit is ook de reden waarom de pastor ons voortdurend getraind heeft om op onze knieën te bidden, in een juiste lichaamshouding, met de handen recht omhoog. In het begin was dit moeilijk, maar met Gods genade kunnen we nu 2 à 3 uur lang gemakkelijk bidden.

DAG 5

“Dan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien meisjes, die hun lampen namen en op weg gingen, de bruidegom tegemoet.” ^{HSV} Mattheüs 25:1

Lee, Haak-Sung ontmoet zijn oma in de hel

Lee, Haak-Sung Meets His Maternal Grandmother in Hell

Br. Haak-Sung: Tijdens de preek zei pastor Kim: “Er is een persoon die vandaag de hel gaat bezoeken. Wees niet bang, maar geloof in Jezus. Het maakt niet uit wat Jezus je laat zien in de hel, maak je geen zorgen.” Tevens zei hij: “Laat ons allen vurig tot Jezus bidden, zodat we de ellendige scène die gaande is in de hel kunnen zien.”

Met een vastberadenheid begon ik in tongen te bidden, toen plotseling het kruis - dat achter het podium tegen de wand hing - helder licht straalde en er een boogvormige deur verscheen. Even later verscheen Jezus met twee lammeren in Zijn armen. Toen Jezus dichterbij kwam, verdwenen de lammeren. Zachtjes riep Jezus mijn naam: *“Haak-Sung, Ik hou van je.”*

Dit was mijn eerste ontmoeting met Jezus, waarover ik alleen gehoord had. Plotseling werd ik vervuld van vreugde en mijn lichaam begon te branden. Ik kon het geluk dat me overweldigd had, niet bevatten. Jezus droeg een stralend wit kleed. Hij sprak zachtjes tegen me: *“Haak-Sung, er is een plaats waar je met Mij mee moet gaan, dus laten we gaan.”*

Ik vroeg nieuwsgierig: “Waar gaan we heen?” Jezus antwoordde zonder de bestemmingsplaats te noemen. *“Je zult weten wanneer je er bent.”* Zodra Jezus mijn hand vasthield, zweefde mijn lichaam in de lucht, zo licht als een veertje, met mijn armen gestrekt voor me. Dan, in een oogopslag, was ik gekleed in een wit gewaad, en het leek alsof we getrokken werden in de deuropening achter het podium.

Ik was reeds hoog in de hemel met Jezus aan het zweven. In de verte kon ik de aarde en de omringende atmosfeer zien. Wij gingen voorbij de kosmos, waar de sterren als geborduurd op een nachtelijke hemel staan. We passeerden

de Melkweg en kwamen ergens waar totale duisternis was. Plotseling werd ik angstig en hield steviger de hand van Jezus vast.

Jezus leidde me en zei: *“Laten we iets verder gaan.”* Toen kwamen we op onze bestemming. Er was een vreemde stank en het was erg vies. Ik kon nauwelijks ademen vanwege aanstootgevende geur overal om me heen. “Jezus, mijn geliefde Jezus”, riep ik. “Waar zijn we? Ik kan niet zo goed zien.” Maar Jezus zei: *“Haak-Sung, laat je niet afschrikken. Dit is de hel. Ik zal je beschermen, dus maak je geen zorgen. Maar kijk goed.”*

De poorten van de hel waren helder rood, verhit door vuur. Zelfs voor de ingang was het ondraaglijk heet. Ik moest me afwenden tegen het verzengende vuur en de vreselijke hitte. Ik vroeg: “Jezus, hoe kunnen we door deze put van vuur lopen? Ik denk niet dat ik dit kan doen.” [De hitte was vele malen erger dan de smeltoven van een staalfabriek]. Jezus stak Zijn hand uit en zei: *“Hou je vast aan Mijn hand”*, en de ondraaglijke, brandende hitte werd afgeweerd. Maar het was zo heet dat ik nog steeds de intensiteit van de warmte om me heen kon voelen. We kwamen op een plaats waar het stikdonker was, ik kon niets zien. Het voelde alsof ik in een kamer was. Zodra Jezus mijn ogen aanraakte, kon ik heel duidelijk zien.

Ik zag een oude dame met een blik van wanhoop roerloos zitten. Ze had witte, traditionele Koreaanse kleding aan. Jezus gaf een aanwijzing: *“Haak-Sung, kijk dichterbij”*, dus ik liep dichterbij naar de oude dame toe. Het was mijn oma van moederskant, die een paar jaar eerder was overleden. Toen mijn moeder het huis verliet, nam mijn oma, Yoo-Kyung, Yoo-Me en mij bij haar en zorgde voor ons. Ze hield van ons. Het was niet eerlijk dat mijn oma in de hel terecht kwam.

Met verbazing riep ik haar: “Oma, ik ben het, Haak-Sung. Hoe kan een zachtaardige en vriendelijke persoon hier belanden? Haast je, kom eruit.” Mijn oma herkende me snel en vroeg verrast: “Haak-Sung, waarom ben je hier? Hoe ben je hier gekomen?” Ik antwoordde: “Jezus heeft mij hier gebracht. Oma, haast je en kom eruit.”

Mijn oma hilde en schreeuwde: “Haak-Sung, hoe graag ik dat ook zou willen om eruit te komen, hier kan je niet doen wat je wilt. Je moet hier niet eindigen, vertrek meteen.” In tranen smeekte ik tot Jezus: “Jezus, alstublieft, help oma eruit te komen. Ze heeft een triest leven gehad.”

In een oogwenk verscheen er een grote slang onder het been van oma en deze begon zich om het lichaam te wikkelen. Ik gilte luid: “Aah.” Oma riep angstig; spaar me, alsjeblieft”, maar er werd niet geluisterd. “Jezus, mijn geliefde Jezus, ik ben degene die zoveel kwaad deed”, riep ik. “Alstublieft doe iets, alstublieft.” Jezus zei geen woord, maar Zijn hart brak toen Hij het zag.

Ik huilde en smeekte, maar het was tevergeefs. Zelfs in deze kwelling vroeg ze om het welzijn van het gezin en maakte ze zich zorgen over hen. “Haak-Sung, hoe gaat het met je zussen? Hoe is het met je moeder?” Ik zei: “Iedereen maakt het goed”, en terwijl ik haar antwoordde, wrong de slang zich strakker om haar.

Het hartverscheurende geschreeuw van mijn oma werd luider en luider. “Oh, nee oma, ik weet niet wat te doen.” Ik kon niet stoppen met huilen. Jezus hield mijn hand en zei: *“Haak-Sung, het is nu tijd om te gaan. In de hel, in vergelijking met de fysieke wereld, werken alle zintuigen volledig en duidelijker.”*

Ik herinner me dat de pastor ons hierover eerder had verteld. Bezoeken aan de hel waarover ik alleen maar gehoord had, waren op zijn zachtst gezegd vreselijk schokkend. Met zoveel angstaanjagende scènes en de walgelijke stank kon ik daar niet blijven, zelfs niet voor een kort moment. Toen ik weer in de kerk was, dacht ik aan mijn oma en snikte.

Jezus herinnerde me eraan om een wijze beslissing te nemen door te zeggen: *“Haak-Sung, huil niet. Je hebt het duidelijk gezien, dus ga en dient de Heer trouw. Begrijp je dat?”*

Haak-Sung's eerste hemelbezoek

Haak-Sung's first visit to heaven

Daarna riep Jezus me: *“Haak-Sung. Hel was gruwelijk, toch? Vandaag wil Ik je de hemel laten zien.”* In een korte tijd waren we al in de hemel. Groepen van engelen en veel mensen die reeds in de hemel waren opgenomen, kwamen om me te verwelkomen. De engelen rondom ons en Jezus reikten elkaar de hand en dansten vreugdevol.

Alles in de hemel was een schril contrast met de scènes van de hel. Wat ik in de hemel zag was nieuw, geweldig en ongelooflijk. Terwijl ik met Jezus in de hemel was, vroeg ik: “Jezus, wilt u de voeten van Joseph genezen? Zijn voeten zitten vol pijnlijke wratten. Hij kan nauwelijks lopen. En mijn moeder lijdt aan rugpijn, help haar. Broeder Oh Jong-Suk woont in de kantoorruimte van de kerk. Help hem snel werk te vinden. En tot slot, help ons met een opwekking in onze kerk.”

Jezus zei vrolijk: *“Ja, het is goed.”* Hij keek me aan en zei: *“Haak-Sung, dat is genoeg voor vandaag. Laten we gaan.”* Hij hield mijn hand en bracht me terug in de kerk. Ik moest steeds aan de kwelling van oma in de hel denken. Ik had zoveel verdriet en pijn dat ik in tranen uitbarstte. Schoppend en

schreeuwend riep ik uit: “Heer, wat moet ik doen? Oma stierf door mij. Dit doet mij vreselijk pijn. Oma, mijn arme oma.” Ik huilde totdat ik uitgeput was.

Daarna begon ik weer en riep uit tot de Heer. Omdat ik zelden huilde, kon ik niet geloven dat mijn tranen twee, drie en zelfs vier uur lang niet stopten. De eerste sessie van de gebedsdienst was afgelopen, maar toch kon ik mijn verdriet niet verwerken. Ik getuigde van mijn bezoek in de hemel en de hel aan anderen.

Om vijf uur in de ochtend begonnen wij met de tweede sessie van de gebedsdienst, die eindigde vijf uur later. Tijdens de preek verscheen Jezus en de preek werd krachtiger. Engelen daalden uit de hemel en stelden zich op in een rij, naast het podium. Sommigen droegen een kom. Ze verzamelden onze gebeden en zongen: “*Amen, Amen.*”

Ook al waren de diensten pas laat in de ochtend afgelopen, toch waren mijn gedachten sterk bij mijn oma in de hel.

DAG 6

² Dit zegt de HEER, Die de aarde heeft gemaakt, Die haar heeft gevormd en gegrondvest, wiens naam is HEER: ³ Roep Mij aan, en Ik zal je antwoorden, Ik zal je grote, wonderlijke dingen bekendmaken, dingen die je volkomen onbekend zijn. [^{NBV} Jeremia 33:2-3]

Negen schapen

Nine Sheep

Zr. Bong-Nyo: Er waren reeds vier uren verstreken sinds de pastor met zijn preek begon. Buiten zijn gezin waren er slechts vijf leden van de kerk, negen in totaal. Met een microfoon in zijn hand liep hij heen en weer. Ondanks het groepje van pasbekeerden was zijn preek krachtig en vol vuur.

Het was inmiddels 2.00 uur in de ochtend geworden, maar niemand van ons viel in slaap. Allen beaamden met: “Amen.” Zelfs de vijf jaar oude Meena luisterde aandachtig mee naar de preek. Toen ik mijn ogen op de pastor richtte, zag ik Jezus met een leger engelen, achter op het podium, bij het kruis.

Na enige tijd hoorde ik geluiden van dieren. Jezus had negen schapen meegebracht. Vier kleinere en één lam. Ik dacht bij mezelf: ‘Wat gebeurt er hier? Dit zijn echte wezens.’ Hun witte en gekrulde vacht was zo mooi. Ik realiseerde me: het aantal schapen dat Jezus meebracht en het aantal leden van het gebedsteam waren evenveel!

Yoo-Kyung, Joseph, Joo-Eun en Meena zijn jong, maar zelfs onder de jongeren was Meena slechts vijf jaar oud. Ik vond het verbazingwekkend dat het aantal evenredig was. Toen zei Jezus: *“Jullie zijn allemaal Mijn schapen. Ik waak altijd over jullie, dus maak je geen zorgen.”*

⁷ Jezus dan zei opnieuw tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de Deur voor de schapen. ⁹ Ik ben de Deur; als iemand door Mij naar binnen gaat, zal hij behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden. ^{HSV} Johannes 10:7,9]

De negen schapen knielden voor Jezus. Ondertussen laaide de preek van pastor Kim op; hij sprak vol van heilig vuur. Ik was bezorgd om zijn rug, want hij had voortdurend pijn, en ik dacht ‘Als hij maar niet dood neervalt.’ Terwijl ik hierover diep in gedachten was, zag ik Jezus, die bij de schapen zat, ineens opstaan. Hij liep naar pastor Kim en raakte zijn onderrug aan.

Jezus was diep betrokken bij de preek en riep uit met vreugde: *“Goed gedaan, pastor Kim. Je bent goed bezig.”* Jezus bewoog Zich naast de pastor met een stralende glimlach. De pastor sprak luider en vuriger. Elk moment was vol van laaiend heilig vuur. Als de pastor naar links bewoog, bewoog Jezus zich naar links; ging hij naar rechts, bewoog Jezus ook naar rechts.

Toen verschenen tien engelen. Twee van hen stonden rechts van het podium en twee aan de linkerkant. Eén bij de muur waar het kruis hing, een andere engel stond met een open boek haastig iets te noteren. De rest van de engelen was om de pastor heen, met schalen, om de preek op te vangen. Wanneer een schaal vol was, schoof de volgende engel aan met een andere schaal, en dit ging zo door, terwijl ze de volle schalen naar de hemel meedroegen. Jezus verheugde Zich en ook de engelen waren verblijd.

Een paar dagen hiervoor kon ik Jezus alleen zien als ik bad. Maar nu is mijn geestelijke zicht ongetwijfeld open, sinds ik de Heer kan aanschouwen met geopende ogen. Na de preek was het eindelijk het moment om eensgezind te bidden.

Wanneer we met ons team van negen gingen bidden, leek het alsof we streeden in een gevecht. Berouwvol, met tranen en zweetdruppels, riepen we tot de Heer. In het koude winterweer deden we de verwarming uit tijdens het bidden.

Toen kwam Jezus dichterbij en riep mijn naam. De Heer sprak in deze woorden: *“Bong-Nyo, vele gemeenten zetten doordeweeks de lichtjes van het kruis in de kerk aan en slapen. Maar de leden van de ‘Lord’s Church’ bidden ijverig door. Ik ben ontzettend tevreden.”* Hij glimlachte.

Toen daalden engelen neer door de deur bij het kruis achter de preekstoel, in groepjes van drie. Hun vleugels waren ingetrokken met één voet naar voren gestrekt, en de andere voet licht gebogen, wanneer ze naar beneden neer streken. Ik was onder de indruk en begon ze te tellen. Een, twee, drie, vier, vijf; ik telde een tijdje, maar kon het einde van hun optocht niet zien, dus stopte ik met tellen. Ze hadden zich opgesteld bij het altaar, waar wij met ons negenen in gebed waren.

Ze verzamelden onze gebeden in gouden schalen, brachten naar de hemel en kwamen weer terug om het voort te zetten. Het tafereel deed me denken aan mensen die met emmers in de rij staan te wachten bij de watertank, tijdens een droogte. Bij het zien van de watertank zijn ze blij om eindelijk hun emmers met water te kunnen vullen. De engelen namen onze gebeden mee tot God. Maar recentelijk hadden we met de leden van de Lord's Church heel de nacht, zonder excuses, ons overgegeven in gebed. De engelen bedankten ons dat ze door ons zoveel mochten doen. Ze waren zo enthousiast en dolblij.

Een speciale bijeenkomst met de Drie-Eenheid

A Special Meeting with The Trinity

Jezus keek alsof Hij net terug was van een bezoek elders. Ik vroeg: "Jezus, waar komt U vandaan?" Jezus legde uit: "*Jullie ijverig geroep dag en nacht, en aanhoudend bidden, hebben ons verwonderd. De hemelse Vader, Mijzelf, en de Heilige Geest zijn diep onder de indruk van jullie toewijding. Zo'n gemeente is zeldzaam op aarde.*"

De hemelse Vader vroeg ons: "*Wat kan IK jullie geven?*" Toen vroeg de Vader aan Jezus: "*Mijn Zoon, wat denk Je dat IK moet doen?*" Jezus antwoordde: "*Vader, doe wat U wilt.*" De Heilige Geest zalfde ons met het heilige vuur, olie, en hemelse gaven.

De Vader zei: "*Pastors vrouw, Kang, Hyun-Ja, in het bijzonder, wil Ik zalven met het heilig vuur van de Heilige Geest en het vermogen om zieken te genezen, en Ik wil dat ze de heilige dans in vrijmoedigheid gaat dansen.*"

De Gave van heilige dans ontvangen

The Gift of Spiritual Dancing Received

Iedereen keek met verbazing toen de echtgenote van pastor Kim met de heilige dans begon. Haar gezicht glansde rood bij het dansen. God schoof me plotseling op een plek waarop het leek alsof ik onder water was. Mijn lichaam

en voeten bewogen uit zichzelf. Ik kon niet goed nadenken. Even later hoorde ik de stem van de Heer van ergens zeggen: *“Ik zal je dopen met heilig vuur.”* Het leek alsof ik in olie was gegooid, en mijn lichaam voelde als een vuurbal.

Pastors echtgenote was aan de rechterkant achter de preekstoel, en ik aan de linkerkant, gloeiend als een vuurbal. Wij bewogen allebei ons lichaam zoals de Heilige Geest het leidde.

Ik leed al een geruime tijd aan constante rugpijn en kon weldra bedlegerig worden. Dagelijks gebruikte ik pijnstillers, maar toen ik vervuld werd met de kracht van de Heilige Geest, verdween de pijn onmiddellijk. Zelfs als ik met al mijn vermogen dans, voelt mijn rug nog steeds prima. Ook als ik met Jezus praat voel ik de pijn niet meer. De Heilige Geest vervulde mij opnieuw met vuur. Mijn mond was uitgedroogd en ik kreeg blaren op mijn lippen. Ik was zo dorstig dat ik alsmaar water bleef drinken. Dicht bij mij zag ik pastors echtgenote de kracht van de Heilige Geest ervaren zoals ik het ervoer.

Pastor Kim was in gebed met zijn armen omhoog. Jezus liep naar me toe en leerde mij nogmaals me te richten tot God. Na de dienst vertelde ik mijn ervaringen. Opeens sprak Jezus over de kerken in Korea en hun voorgangers. Hij sprak met een vermanende toon, maar ik had geen idee waarom Hij het daarover had.

Hij zei: *“Wat heb je aan een grote kerk waarvan het kruis met licht is versierd, terwijl de kerk verder leeg staat? Ik heb pastorale leiders gekozen om de verloren zielen te redden, maar ze bidden oppervlakkig en dat breekt Mijn hart.”*

Terwijl ik luisterde, verzocht ik de Heer dringend; “Heer, wijs me de hel.” Jezus antwoordde: *“Maak je geen zorgen, je zoon Haak-Sung is al in de hel geweest en zag zijn grootmoeder daar.”*

“Haak-Sung mocht zijn oma zien, maar waarom kan ik niet gaan? Ik huilde en zei: ‘Ik mis mijn moeder’, maar Jezus zei: *“Als je nu je moeder in de hel zou zien, zou je hart zeker breken. En als je de pijnlijke taferelen daar ziet, zal het jou shockeren. Ik zal je eerst de hemel laten zien, om al deze gedachten van je uit te wissen.”*

Baek Bong-Nyo's huis in de hemel

Sister Baek, Bong-Nyo's House in Heaven

Ik was de heilige dans aan het dansen en in tongen aan het bidden, toen Jezus mijn hand vastpakte en zei: *“Bong-Nyo, kom met me mee naar de Hemel.”* Op het moment dat ik Zijn hand vastpakte, werd ik bekleed met een wit gewaad. We gingen via de deur bij het kruis achter de preekstoel. We vlogen

als vogels in de lucht. Hoe hoger ik vloog, hoe kleiner de aarde werd. Het heelal was zo mooi. We vlogen een poosje en bereikten toen het sterrenstelsel (de Melkweg). Toen we het sterrenstelsel voorbijvlogen, werd het weer donker. Verderop zag ik twee wegen. Omdat wij via de weg aan de rechterkant gingen, vroeg ik de Heer, waar de linker weg naar toe leidt. Dat leidt naar de hel, zei Hij. Het leek alsof we lang onderweg waren, toen ineens een heel fel licht scheen. Ik kon haast mijn ogen niet openen.

De hemel was vol met sterren. Mensen op aarde zeggen vaak het woord paradijs, maar wat ik zag, kan niet beschreven worden in aardse termen. “Hoe kan het zijn? Hoe kan dit mogelijk zijn?”, vroeg ik. Mensen kunnen zich in het geheel niet voorstellen hoe de hemel eruit ziet.

Vele engelen begroetten en verwelkomden mij. Jezus zei: *“Je hebt de keuze gemaakt en vastbesloten met toewijding deel te zullen nemen in de gemeente, daarom laat Ik jou je huis in de hemel zien, volg Mij.”* Ik volgde Jezus. Ik zag vele engelen die iets aan het maken waren.

Jezus zei: *“Dit is jouw huis.”* Ik keek, maar er was geen huis. Ik zag alleen een diepe fundering. De engelen gebruikten goud als bouwmaterialen. Jezus zei: *“Over een paar dagen zal de bouw van je huis toenemen. Laat je niet ontmoedigen, maar bid vol overgave en trouw. Je hebt de duivel aanbeden en veel mensen misleid. Maar in je vastberadenheid om in Mij te geloven, heb je trouw de Kerk bezocht.”*

Ik boog mijn hoofd en antwoordde: “Heer, dank U, ik dank u zeer.” Jezus zei: *“Ik heb een plaats die Ik je wil laten zien, volg Mij.”*

De schatkamer en het huis van pastor Kim en echtgenote

Pastor Kim and his wife's treasure, storehouse and their house

Jezus hield teder mijn hand vast en zei: *“Mijn geliefde Bong-Nyo, Ik wil je de schatkamer en het huis laten zien van de mensen die ervoor verantwoordelijk waren jou het evangelie te vertellen; jouw kerkpastor, Kim Yong-Doo en zijn vrouw, Kang, Hyun-Ja.”* Kijk zorgvuldig, legde Jezus uit.

Een duizend verdiepingen tellend gebouw op aarde is vergelijkbaar met één verdieping in de hemel. Hemelse dingen zijn niet te beschrijven met de beperkte woordenschat van de mens. Ik liep hand in hand met Jezus en het leek dat we op weg waren naar het centrum van de hemel. Voor mij zag ik een enorm groot gebouw. Het stralende licht daaruit was zo intens dat ik mijn hoofd niet rechtop kon houden. “Heer, het licht is zo scherp dat Ik nauwelijks kan zien. Hoe komt dat?”, vroeg ik.

Jezus antwoordde: *“Dit is het huis van Pastor Kim Yong-Doo.”* Jezus hief Zijn rechterhand op en ik kon plotseling weer duidelijk zien, het was pastors prachtige nieuw huis in de hemel. De Heer zei: *“Laten we nu gaan kijken naar de schatkamer van pastor Kim.”* Terwijl ik met Jezus wandelde, realiseerde ik me dat de afstand van de woning naar de voorraadkamer ongeveer even ver was als drie tot vier bushaltes, met menselijke maatstaven. De schatkamer van de pastor werd zwaar bewaakt door honderden engelen, dus konden we niet binnen gaan. Toen Jezus verscheen, deden de bewakende engelen hun vleugels naar beneden, gingen rechtop staan en bogen voor Hem.

Bij elke schatkamer in de hemel is de toestemming van Jezus nodig om hem te betreden. De glanzende kleuren die van het pakhuis uitstraalden, waren een plaatje om te bewonderen. “Wow, Pastor Kim zal zo gelukkig zijn”, zei ik. Binnen de schatkamer waren er talloze engelen druk bezig met het verzamelen van alle materialen van de pastor uit de aarde. Zijn schatten bleven ophopen.

Ik vroeg aan Jezus: “Waarom is Pastor Kim’s huis zo groot en waarom heeft hij zoveel schatten?” De Heer zei: *“Pastor Kim Yong-Doo begon al vroeg in geloof te wandelen, hij bidt altijd en dient Mij ijverig.”*

Onze pastor en zijn vrouw hadden vaak onenigheid, maar pastor Kim legde het snel bij en haastte zich naar de kerk om berouw te tonen. Jezus wilde dat pastor en zijn vrouw moesten ophouden met hun onenigheden en Hij zei dat ik deze boodschap aan hen moest overbrengen. Jezus zei: *“Voor vandaag is dit alles, de volgende keer als je hier bent, gaan we meer zien.”* Hij bracht me terug in de kerk.

Voordat Hij me verliet zei Hij nog: *“Toen Ik aan het kruis stierf, geloofden velen dat Ik niet meer zou leven. Velen hebben hun geloof in Mij opgegeven en gaan niet meer naar de kerk. Ze houden zich nu bezig met andere, wereldse praktijken.”* Jezus beloofde: *“Ik kan je niet alles van de hemel in één keer laten zien, maar als je vol overgave blijft bidden, zal Ik je meer laten zien.”*

Pastor Kim, Yong-Doo: Na het horen van de getuigenis van zuster Baek, Bong-Nyo en de onderscheidingen in de hemel voor onze familie, begonnen Joseph en Joo-Eun te zingen. Hun gebruikelijke onenigheden verdwenen vanzelf. Nu zijn ze begonnen met het bouwen van hun schatten in de hemel. Iedere teamlid was vervuld met vreugde en ze verlangden de zegen van onze Heer.

Yoo-Kyung ontmoet oma opnieuw in de hel

Yoo-Kyung meets her grandmother again in hell

¹² En van de dagen van Johannes de Doper af tot nu toe wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en geweldenaars grijpen het. ¹³Want al de profeten en de Wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd. ^{HSV} Mattheüs 11:12-13

Zr. Yoo-Kyung: Ik was reeds dertig minuten in tongen aan het bidden, toen Jezus bij me kwam. Jezus draagt altijd glanzend witte gewaden. Hij hield mijn hand en zei: *“Yoo-Kyung, Ik wil je meenemen ergens naartoe.”* Ik zei: “Ja, Heer Jezus, ik vind het fijn om met U te zijn.”

Spoedig zweefden wij door de lucht en Jezus zei: *“Yoo-Kyung, luister goed naar wat Ik zeg. We zijn nu op weg naar de hel. Wees niet bang. Je hoeft alleen Mijn hand stevig vast te houden. Maak je geen zorgen, want ik blijf naast je om je te beschermen. Ik wil jou iemand laten zien, let dus goed op.”*

Zodra we in de hel aankwamen, rook ik een vreemde, brandende geur. De geur van een lijk. Dat maakte me misselijk. Het was zo donker dat ik niets kon zien. Jezus bewoog met Zijn hand, en het gebied begon langzaam te verlichten. Er was een donkere ruimte, verdeeld in verschillende afdelingen. Mijn blik viel op een oude vrouw die zat te huilen. Ik besepte dat het niemand anders was dan mijn oma van moederskant. Mijn oma had onze familie opgevoed. Ik schreeuwde uit toen ik haar zag: “Oma! Wat doe je hier? Waarom ben je hier? Kom alsjeblieft uit deze donkere en lege ruimte.”

Ik ontplofte met een luide kreet: “Oma, ik heb je echt gemist. Oma, ik hou van je.” Huilend zei oma: “O, mijn lieve kleindochter, Yoo-Kyung, Wat doe jij hier? Ik heb je ook zo gemist.” Nauwelijks hadden we deze woorden gewisseld, of ik strekte mijn hand naar haar en ook zij probeerde mijn hand aan te raken. Juist op dat moment trok Jezus mijn hand weg, zodat ik haar hand niet kon aanraken. *“Yoo-Kyung, je kunt haar hand niet aanraken. Doe het niet.”*

Wij huilden allebei. “Oma, ik heb je zo gemist”, zei ik haar. “Ja, mijn lieveling”, antwoordde zij, “ik heb jou ‘t meest gemist. Maar hoe ben je hier gekomen?” “Oma, ik geloof in Jezus. Mijn gemeente houdt een speciale gebedsbijeenkomst op dit moment en ik heb Jezus ontmoet. Hij bracht me hier.” Oma hilde en zei: “Dat is geweldig, wees blij.” Ik vervolgde: “Oma, vandaag

kon mijn broer niet meekomen. Hij respecteerde je niet en liet je verhongeren, daarom ben je doodgegaan.”

Toen ik dat zei, antwoordde ze: “Je hebt gelijk. Haak-Sung, die verschrikkelijke jongen, weigerde om me te voeden, en als hij honger had voedde hij alleen zichzelf.” Toen vertelde ze me, “Helaas ben ik in de hel. Ik wil naar de hemel gaan, meteen als het kan, maar ik kan het niet, daarom knarsen mijn tanden. Jouw tante vervloekte me de hele tijd, zeggende: ‘Wanneer gaat die oude wijf dood? Waarom duurt het zo lang voor haar om te sterven?’ Elke dag vloekte ze mij. Toen ik die infectie had, heeft ze mij de medicijnen onthouden en mij bewust niet verzorgd. In plaats daarvan propte ze papieren zakdoekjes in mijn besmette gebied en liet me op die manier doodgaan. Daarom vervloek ik haar nog steeds, hier in de hel.” Ze sprak woorden vol haat. Een grote slang rolde zich op om oma heen, zo stevig dat ze niet kon bewegen. “Jezus, red haar alstublieft”, bad ik, “heb medelijden met oma.”

Jezus sprak tot mij op mijn smeekbede: *“Yoo-Kyung, huil niet. Dat heeft geen zin. Laten we nu gaan.”* En terstond verlieten we de hel. Toen zei Hij: *“Ik zal je tranen drogen, houd Mijn hand stevig vast.”* Zodra ik Zijn hand vastgreep, zweefden wij door de lucht. De lucht in de hemel kan niet in woorden worden beschreven. Het is zo mooi, met verscheidene prachtige kleurnuances. Hoe zou ik de hemel kunnen omschrijven? Jezus probeerde mijn verdrietige stemming te verlichten.

In de hemel heb ik enige momenten met Jezus gedanst. Jezus en de engelen verzamelden zich in het rond en dansten samen, net als de Koreaanse cirkeldans. In de hemel vroeg Jezus mij om een liedje te zingen. Ik zong een lied dat ik in de kerk had geleerd: “Loof de Heer, O mijn ziel.” Ik zong het herhaaldelijk, toen zei Jezus: *“Yoo-Kyung, laten we stoppen voor vandaag en teruggaan. Ik breng je een andere keer weer terug.”* Hij zei: *“Als je vol overgave bidt, kom Ik je ontmoeten en je weer in de hemel brengen.”* Daarna droeg Hij een engel op om me naar de kerk terug te brengen.

Toen ik in de kerk terug was, begon ik huilend te bidden. Ik heb mijn arme oma in de hel zien lijden, daarom bleef ik maar huilen. Na de bidstond vertelde ik aan de pastor dat mijn oma in de hel is. ‘Wat moet ik doen?’, vroeg ik, ‘het doet me zo’n pijn. Ze kon langer hebben geleefd. Mijn oma was zo vriendelijk. Ze kocht lekkere hapjes voor me en was zo zorgzaam. Ze voedde ons op als een moeder toen het nodig was, maar nu is ze in de hel. Pastor, ik weet niet wat te doen. Ik zal nooit meer de kerkdienst missen. Ik blijf u gehoorzamen, wat er ook gebeurt.’ En ik weende luid.

De pastor antwoordde: “Ja, ik weet dat je ’t gaat doen.” De anderen zaten naast me te luisteren en huilden mee, alsof ze heringewijd werden in het geloof.

DAG 7

Jezus vertelde Zijn leerlingen een gelijkenis om duidelijk te maken dat men altijd moet blijven bidden, net zo lang tot het antwoord komt. ² In een stad was een rechter, begon Hij, 'een goddeloze man die zich van niemand iets aantrok..... [^{HB} Lucas 18:1-2]

Geestelijke zicht van Joo-Eun geopend

Joo-Eun Awakens Her Spiritual Sight

Zr. Joo-Eun: Mijn vrienden Yoo-Kyung en Haak-Sung genoten van hun gebedsleven met hun ontwaakte geestelijke ogen. Ik was erg jaloers op hen. Ik bad ernstig, zodat ook mijn geestelijke ogen zou ontwaken. Toen ik ongeveer een uur lang bezig was in tongen te bidden, zag ik plotseling een helder licht. Het was Jezus, gekleed in een wit gewaad. Hij had bruin haar en droeg een wit, glinsterend, toga-achtig kledingstuk.

Hij riep me bij mijn naam. *“Joo-Eun, mijn geliefde Joo-Eun, Ik hou van je.”* Jezus kwam dichterbij terwijl Hij tot me sprak. Ik was verbaasd en zei: “Ben u echt Jezus? Wauw, Jezus, ik hou echt van U! U bent prachtig”, riep ik opgetogen en ik wist niet wat te doen. Jezus ging tegenover mij zitten en zei dat Hij van me hield. In extase riep ik: “Jezus, ik hou echt van u”, en Hij antwoordde: *“Ja, Ik hou ook heel veel van je.”*

Jezus sprak verder: *“Bid ijverig, dan zal Ik Mijzelf aan je openbaren en je meenemen naar de hemel. Volhard je in het gebed.”* Toen was Hij verdwenen.

Demonen worden zichtbaar

Seeing the Evil Spirits

Toen ik Jezus niet meer zag, begon ik meteen uit al mijn kracht in tongen te bidden. Opeens verscheen voor mij een vreemd figuur, dat met een vaart op me af kwam. Uh-oh. Ik vroeg me af wat dat was? Zijn beide ooghoeken waren iets gescheurd. Het rechteroog leek op zeesterren en was X-vormig. De demon zat onder de littekens. Ik herinnerde me de eerdere preek van de pastor over uitwerpen van demonen in Jezus' naam, dus riep ik: ‘In de naam van Jezus, verdwij van mij.’ De demon verdween.

Ik bleef bidden, toen iets als een kat verscheen. Het had smalle ogen in een verticale lijn en vleugels als van een vleermuis. En als het de mond opendeed, waren de scherpe tanden die gruwelijk uitstaken zichtbaar. Met de mond wijd open kwam het op me af om mij bang te maken, maar ik overwon het in Jezus' naam.

Daarna verscheen een enigszins een bekende demon. Ik vroeg me af waar ik deze eerder had gezien. Ik besepte dat het het personage was uit het computerspel StarCraft. Deze vrouwelijke demon kwam snel naar me toe en probeerde met haar strakke blik mij te intimideren. Ze probeerde nog enger te kijken en liet haar haren loshangen. Deze vrouwelijke demon was niet makkelijk weg te krijgen. Zelfs nadat ik herhaaldelijk de naam van Jezus riep, gaf zij geen krimp en ik begon angstig te worden. Ik rende naar de kant van de pastor naast de preekstoel en bleef doorbidden. De Pastor pakte mijn hand, hief hem op en bad samen met mij, daarna verliet de demon mij.

Yoo-Kyung ontmoet haar oma opnieuw in de hel

Yoo-Kyung meets her maternal grandmother again in hell

Zr. Yoo-Kyung: Terwijl ik in tongen bad, kwam Jezus en zei dat we ergens naar toe moesten. Hij bracht me weer naar de hel. De hel was stikdonker en de vlammen waren fel rood. Iemand riep mijn naam: "Yoo-Kyung." Ik keek om en zag dat het mijn oma was. Verrast riep ik, "Oma, oma, waarom ben je hier? Je was hiervoor in een donkere kamer. Waarom ben je nu hier? Haast je en kom er uit."

Op dat moment smolt het lichaam van oma weg en ze veranderde in schedel en skelet. Het skelet van oma bewoog en ze strekte gillend haar handen uit: "Yoo-Kyung... Aah, het is zo warm, redt mij alsjeblief. Vraag de Heer om me hier weg te halen. Alsjeblieft, ik smeeek het je."

Dringend vroeg ik aan Jezus: "Jezus, U houdt van me. Alstublieft, help mijn oma?" En ik strekte mijn hand uit om te proberen de skelethand van oma vast te houden. Jezus antwoordde: "*Nee, dat kan niet. Je kunt haar niet aanraken*", en blokkeerde het.

Vóór ons was een grote slang met gekronkeld lichaam, die de wacht hield. Er waren een heleboel andere, kleinere slangen, die de wacht hielden over de mensen. Ik beefde van angst. Toen hield Jezus mijn hand stevig vast en stelde mij gerust: "*Yoo-Kyung, Ik ben vlak naast je, dus maak je geen zorgen.*"

De plaats waar mijn oma gepijnigd werd, was zo verschrikkelijk. Het water in de pot kookte tot helder rood en terwijl ze deze marteling onderging, vervloekte ze mijn tante opnieuw en gaf haar de schuld. Toen zei ze tegen mij:

“Yoo-Kyung, kom nooit meer op deze plek. Je moet naar de hemel gaan. Ik kan deze hitte niet verdragen. Ik wil sterven om af te komen van deze marteling... Aah, het is zo heet.”

Uit de hel en in de hemel

Exiting from hell and into heaven

Ik liet de pijnlijke kreten van oma achter me en vertrok met Jezus. Daarna nam Jezus mij mee naar de hemel. Met lofzang danste ik met de engelen in rondjes. Jezus liet me veel boeken zien. Er was een heel groot boek, dus vroeg ik: “Jezus, wat voor een boek is dit?” Hij heeft het me niet verteld, maar zei: *“Je moet het vasthouden.”* Het boek was zo zwaar dat ik het nauwelijks kon vasthouden.

De Hemelse lucht, de melkwegstelsel in de ruimte en de sterren in het heelal waren zo mooi. Het luchtruim van de hemel was groter dan het sterrenstelsel of andere ruimten, nog mooier en stralender. Jezus zei: *“Laten we stoppen voor vandaag, we bewaren de bezienswaardigheden voor de volgende keer.”* De Heer bracht me terug in de kerk.

DAG 8

“Zorg ervoor dat het volk zich reinigt. Geef het volgende bevel: Wees morgen rein, want dit zegt de HEER, de God van Israël: Jullie hebben goederen in je bezit waarop Mijn ban rust, Israëlieten. Jullie zullen niet kunnen standhouden tegen je vijanden totdat jullie die hebben weggedaan.” [^{NBV} Jozua 7:13]

Satans test

Pastor Kim Yong-Doo: Het was ongeveer een week geleden dat we begonnen met deze gebedsdienst van vastberadenheid. De geestelijke strijd en fysieke beproevingen werden dagelijks intensiever. De geestelijke ogen van iedere gebedsstrijder gingen één voor één open en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest. Demonische machten vielen agressiever aan.

Veel persoonlijke omstandigheden deden zich voor, om onze woedegrens te testen. Op de eerste dag al hadden de banden van mijn auto een diepe scheur langs de rand, onder de wielop. Het was moeilijk te repareren. De volgende dag had de rechtervoorwiel ook een grote scheur. Het leek alsof iemand met

opzet de schade had toegebracht. Ik had nauwelijks twee maanden geleden nieuwe banden laten zetten. De situatie frustreerde mij zo, maar toch ging ik bij God niet klagen. In plaats daarvan riep ik met een dankbaar hart: “Halleluja.”

De volgende ochtend, toen ik op de parkeerplaats aankwam, zag ik een takelwagen mijn auto wegtakelen. Ik ging bijna over de schreef, maar mijn vrouw en mijn gemeenteleden herinnerden mij: “Pastor, je moet volharden.”

Ik ging mijn auto ophalen bij de takelgarage en ik zei met een glimlach: “Jullie zijn zeker de vroege vogels. Werken jullie zo ijverig zelfs in de vroege ochtend? Ik ben erg onder de indruk.” Met die woorden keerde ik naar huis terug. Ik brabbelde in mezelf met een zucht: “Wauw, pastor Kim. Wat is er met jou? Je hebt je boosheid onderdrukt. Je bent echt fatsoenlijker geworden”, en ik lachte hardop.

Toen ik weer thuis was, bad ik: “Heer, als de duivel zulke strikjes uithaalt, help me dan alstublieft te overwinnen en triomferen tot het einde toe.

De volgende dag had iemand de verlichting van de auto kapot gemaakt, vervolgens, een dag hierna, schraapte iemand de zijkant van de auto met een scherp voorwerp van voor tot achter. Ik kon niets anders zeggen dan: “O, Heer”, en doorstond de beproevingen dagelijks.

Zr. Joo-Eun: Op zondagochtend tijdens de eensgezinde gebedsdienst, zat ik op een pianostoel met gesloten ogen. Ik bad hardop en zag toen een donkere schaduw. Toen ik mijn ogen opende, kon ik de boze geesten niet zien, maar zodra ik mijn ogen dicht deed, zag ik ze met velen tegelijk. Nadat de demonen verdwenen waren, zag ik Jezus in een helder licht. Een zoete geur doordrong mijn neus. Een welriekend aroma, dat ik niet in woorden kan uitdrukken. Ik verlangde dat de avonddienst gauw zou beginnen, zodat ik verder kon bidden.

De Heilige Geest leidde een informele en ontspannen dienst

Holy Spirit Led an informal and relaxed service

Pastor Kim Yong-Doo: zr. Baek, Bong-Nyo; br. Lee, Haak-Sung; zr. Lee, Yoo-Kyung en zr. Kim, Joo-Eun werden voortdurend door Jezus bezocht. Hij liet ze de hemel en de hel te zien. Vervolgens opende Hij hun geestelijke ogen en gaf ze de gave in tongen te spreken. Vervolgens de gaven van profetie, kennis, wijsheid en geloof. Tenslotte ook de gave van genezing en bevrijding om demonen uit te drijven.

De kracht van de kerkdiensten werd steeds vuriger zolang de Heilige Geest ze leidde. De titel van ons kerkbulletin luidde toen ‘Met de Heilige Geest vervulde atmosfeer’, maar het werd nu veranderd in ‘Persoonlijk door de Heilige Geest geleide dienst.’ De oude vorm van aanbidding, gebed en preek veranderde radicaal. We vertrouwden ons geheel toe aan de Heilige Geest, om ons te leiden en voor te gaan in aanbidding, gebed, prediking en proclamaties.

De zondagochtenddienst begon om 11.00 uur en eindigde in de middag om 13.30 uur. We stopten met de eerste en tweede dienst. Daardoor ontstond de ruimte om de boodschap vrijuit te prediken. De leden die heel de nacht door baden, klaagden regelmatig dat alleen de zondagse ochtenddienst hun geestelijke behoefte niet kon bevredigen. Dit was onvermijdelijk voor deze gebedsstrijders die met hun gebedsschema elke avond rond 9.00 of 10.00 uur begonnen en doorgingen tot de volgende ochtend. Ze geven zich volledig over in de lofprijzing, het woord en aanbidding. Hun geloofsniveau overtrof de leden die alleen de zondagse ochtenddiensten bijwoonden. Dit verschil in geloofsgroei vormde een serieuze bezorgdheid.

Jezus bezocht elk proces van de diensten en gebedsbijeenkomsten. Hij observeerde de inhoud van elke preek, de lofprijzing, de gebeden en de houding van elke gelovige. Elke gebedsstrijder ziet de aanwezigheid van Jezus tijdens de nachtwake. Daarom voelen ze zich niet vermoeid, ook al duurt de dienst tot de volgende ochtend. Sinds de demonen zonder ophouden aanvallen, zijn wij continu alert en kunnen geen tijdverspilling permitteren.

De zondagse nachtdienst

The Sunday night service

¹⁷ God zal aan het einde van de tijd Zijn Geest over alle mensen uitstorten. Uw zonen en dochters zullen Gods woorden spreken. Jonge mannen zullen visioenen zien en oudere mannen bijzondere dromen hebben. ¹⁸ In die dagen zal God Zijn Geest ook uitstorten over allen die Hem dienen, mannen zowel als vrouwen, en zij zullen Zijn woorden spreken. ¹⁹ Hij zal wonderlijke dingen laten gebeuren in de hemel en op de aarde: bloed, vuur en rookwolken. ²⁰ De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat die grote en ontzagwekkende dag van de Here aanbreekt. ²¹ Dan zal ieder die de Naam van de Here aanroept, gered worden. [^{HB} Handelingen 2:17-21]

Zr. Joo-Eun: Ik was in tongen aan het bidden toen Jezus verscheen en zei: *“Joo-Eun, Ik hou van je.”* Hij vervolgde: *“Joo-Eun, bid ijverig, dan zal Ik je hand vasthouden en je naar de hemel leiden. Bid zonder ophouden. Ik zal je de hemel laten zien. Begrijp je dat?”* Hij zei deze woorden en ging naar de preekstoel waar pastor Kim predikte.

Tijdens het Gebed vielen de Demonen ons om beurten aan, om ons af te leiden

Devils taking turns attacking and distracting us while we prayed

Later op die avond verschenen de demonen in groepen, omdat Jezus niet bij ons was. Eén verscheen als een vleermuis met flapperende vleugels, met twee kleine hoorns op het hoofd en ogen als een kat. Binnen elk oog was weer een scherpe hoorn. Die demon vloog naar mij toe met wijd open mond en het had scherpe tanden als Dracula. De nagels en teennagels waren zeer scherp. Het leek alsof alles wat het zou aanraken dodelijk zou worden opengesneden. De ogen waren doordrenkt met bloed. Kleverig slijm stroomde uit de mond en wilde mij verslinden. Ik schreeuwde: “In de naam van Jezus beveel ik jou, smerige en vuile duivel: ‘Verdwij van mij’.” Toen verdween het.

Een tijdje later kwam een demon met blauwachtig gezicht en kleine ogen naar me toe. Ik was wel bang en kreeg koude rillingen over mijn hele lichaam, maar ik schreeuwde het toch uit: “In de naam van Jezus, verdwij van me.” Maar deze duivel gaf geen krimp. In plaats daarvan bleef hij mij aanstaren. Ik voelde de angst en schreeuwde het heel hard uit. Zr. Bong-Nyo, die naast me zat, ondersteunde mij in het gebed en bestrafte eenparig met mij: “In de naam van Jezus, verdwij van ons!” Toen verdween het.

Ik vervolgde het gebed toen een enorme rode draak op me afvloog. Zijn ogen waren groen en lange scherpe hoorns staken uit zijn hoofd. Hij had grote, scherpe tanden, dicht op elkaar uitgelijnd in zijn mond. Uit zijn neusgaten kwam rook. De hoektanden van deze rode draak waren zeer angstaanjagend. Hij sprong op me af alsof hij op het punt stond om me levend op te verslinden. Ik gaf geen krimp en ik hield me schrap, ijverig biddend in tongen, in de naam van Jezus! Plotseling vluchtte hij weg. Het was een zeer bevredigend gevoel. Vóór deze ervaring had ik eerder geen besef van de kracht en de grootheid van Jezus' naam.

Een andere keer zag ik een zeer afschuwelijke demon met schedelvormig gezicht, voor mijn gezicht, giechelend en bespottend. In het midden van de schedel staken drie hoorns uit, die mij belachelijk maakten.

Opnieuw bad ik in tongen en riep de naam van Jezus om de demon te verjagen. Later, terwijl ik aan het bidden was, dacht ik aan Jezus, hoe Hij aan het kruis heeft gehangen. En de Heer verscheen en bemoedigde mij met: *“Joo-Eun, nog een beetje meer, bid iets langer.”*

Wratten onder mijn voeten

Warts on the bottom of my feet

Br. Joseph: Onder mijn voeten had ik ongeveer vijftig wratten, waardoor ik niet goed kon lopen. Ik had hevige pijn en bad ijverig tot Jezus om mij te genezen. Ik vroeg mijn vrienden Haak-Sung en Yoo-Kyung ook voor mij te bidden. Ook pastor Kim legde zijn handen op mijn voeten en bad voor me. Vervolgens bad mijn moeder zo geduldig voor me. Ik realiseerde me dat mijn eigen gebed 't meest belangrijke was, dus bad ik krachtig in tongen en schreeuwde het uit tot onze Heer.

Zr. Bong-Nyo, br. Haak-Sung, zr. Yoo-Kyung en mijn zus Joo-Eun, allen hadden Jezus al ontmoet en ontvingen vele hemelse gaven.

DAG 9

¹ En toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen. ² En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vulde heel het huis waar zij zaten. ³ En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. ⁴ En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. ⁵ Nu woonden er Joden in Jeruzalem, godvrezende mannen uit alle volken die er onder de hemel zijn.
[^{HSV} Handelingen 2:1-5]

Br. Haak-Sung: Doelgerichte aanvallen van de duivel waren begonnen. De rode draak waarover Joo-Eun me had verteld verscheen nu voor mij. Zijn enorme grootte maakte me bang. Het had groene ogen en spoot zwarte rook uit de neusgaten. Hij had scherpe tanden als hoorns en puntige klauwen. De staart was angstaanjagend lang. Toch bad ik moedig en het verdween.

Even later verscheen een vrouwelijke demon, met een geschreeuw, “Hee-hee-hee!” Haar mond zat vol tanden als van een wolf. Tevens hoorde ik een

leger marcheren in gevechtslaarzen, luid stampend achter me. Die beelden veranderden in donkere schaduwen en omringden mij. Het geluid van de demonen en het daverende militaire laarzenstamp lieten me schrikken. Ik begon te huilen: “Heer, help me. Alstublieft, help me!” Toen verscheen Jezus in een schitterend licht. De boze geesten verdwenen meteen.

Jezus hield mijn hand, en ik zong en danste met Hem. Ik aarzelde eerst en zei: “Jezus, mag ik iets zeggen?” en Hij gaf toestemming om verder te gaan. “Pastor Kim lijdt aan een hevige rugpijn, genees hem. Ook met mijn moeders rug gaat het niet zo goed, daarom; alstublieft, genees haar van deze pijn. Joseph en Joo-Eun gaan niet meer naar hun extra schoolbegeleiding, zodat ze meer tijd aan gebed kunnen besteden. Help hen daarom dat zij het op school goed doen. De voeten van Joseph hebben genezing nodig”, voegde ik eraan toe. En Jezus zei: *“Ja, mijn kind.”*

Lee Haak-Sung genoot van zijn trip naar de hemel

Lee, Haak-Sung Deeply indulging his trip to Heaven

Later riep Jezus me en zei: *“Mijn lieve Haak-Sung, wil je de hemel bezoeken?”* Meteen toen Hij mijn hand hield, werd mijn lichaam gekleed in een wit gewaad. Ik zweefde in de ruimte, de hemelse engelen tegemoet, die op ons stonden te wachten. Toen wij de nachtelijke ruimte voorbij waren, kwamen we aan bij het altijd zo stralende licht voor ogen. Ik kon mijn hoofd niet goed omhoog houden in de aanwezigheid van zo’n schittering. De hemel kan alleen maar worden omschreven als een plek vol met sterren. Ik dacht dat ik droomde, maar de hemel was reëler dan de aardse wereld. Alles van de hemel was bedekt met goud, van het ene uiteinde naar de andere. Er was geen plekje van waaruit het licht niet straalde. Vele engelen en heiligen waren druk bezig. De engelen begroetten mij vrolijk.

Ik zei: “Jezus, ik wil weten of hier ook een huis voor mij is.” Toen zond Jezus twee engelen om mij te vergezellen naar de plaats waar mijn huis stond. Mijn huis was niet groot, maar de muren waren gemaakt met stenen van goud. Ik zag een grote bloementuin, maar ik kon niet zien waar hij begon of waar hij eindigde. De tuin was vol met verschillende bloemen. Bij het zien van de tuin kreeg ik ineens een drang om erin te springen en erin te rollebollen. Toen ik de zoete geur van de bloemen rook, werd ik vervuld van vreugde en sprong op en neer als een kind. Ik wilde niet terug naar mijn wereld. Ik kreeg een angstig gevoel, want ik wilde niet dat Jezus zou zeggen; nu moet je terug. En ja hoor, Jezus zei: *“Haak-Sung, we zijn door de tijd heen voor vandaag, dus kom, laat*

Mij jou terugbrengen.” Ik kon niet weigeren tegen Zijn krachtige stem, dus ging ik terug. Ik vervolgde mijn gebed toen ik in de kerk terug was, totdat de gebedsdienst was afgelopen. Daarna aten we rijstbolletjes met kimchi, die de echtgenote van pastor Kim had gemaakt. Het was zoet als honing.

Jezus geneest onze wonden

Jesus heals our wounds

Zr. Yoo-Kyung: Ik was in tongen aan het bidden toen een demon mij naderde. Op zijn rechteroog was een dichtgenaaid X-vormig litteken. Het linkeroog leek op een zwart ooglapje, als een wasbeer. Het zag eruit als een mannelijke duivel. Ik schreeuwde het uit: “In de naam van Jezus, verdwijf van mij.” In een oogwenk vluchtte de demon.

Toen verscheen een skeletachtige demon met drie hoorns op zijn kop en een lichaam zonder vlees. Deze demon verdween ook in de naam van Jezus, maar weer een andere demon, die eigenaardig keek, naderde. Het lichaam van deze derde demon was bedekt met vleermuisvleugels en de neus was volledig afgebeeld aan één kant. Hij had een staart als van een hond. Met zijn gebroken vleugel wapperde hij, als een teken, om mij te verleiden tot gesprek.

Hij knielde neer voor me en klaagde: “Wat heb ik jou ooit misdaan dat je je zo aan me ergert?” Zijn scherpe klauwen spitsten eruit om me te snijden. Hij smeekte: ‘Hé, ik zal nooit meer terugkomen als je me bij jou één keer in en uit laat komen.’ Ik antwoordde: “Jij - jij smerige duivel, in de naam van Jezus, ga uit mijn ogen.” En hij verdween.

Hierna heb ik met nog drie of vier verschillende demonen gestreden. Toen rook ik ineens een welriekende geur om me heen. Jezus kwam en riep mijn naam. “*Mijn lieve Yoo-Kyung, geef Me je hand.*” Dus strekte ik mijn handen uit en Jezus hield de mijne vast met Zijn warme en zachte handen. Ik zei: “Jezus, mijn schouder doet vreselijk pijn.” Jezus legde toen Zijn handen op mijn schouders en de pijn verdween. De hand van Jezus was een genezend medicijn. Ik deed een verzoek tot Jezus: “Jezus, laat Joo-Eun U ontmoeten en houd ook haar handen vast. Joo-Eun vertelde me eerder dat ze zo graag uw hand wil vasthouden.” Op dat moment liep Jezus naar Joo-Eun en hield haar handen. Hij draaide Zich om en zei: “*Mijn lieve Yoo-Kyung, pak Mijn hand.*” Zodra ik Zijn hand pakte, was ik gekleed in een jurk en we vlogen weg. Ik zong een loflied terwijl Jezus mijn hand vasthield. Hij moedigde me aan om te blijven zingen, maar ik zei: “Ik ben niet zo goed in zingen.” Maar Hij bleef aandringen, zodat ik toch maar probeerde te zingen: “Prijst Hem, o mijn ziel.” Ik zong het twee keer.

Jezus gaf ons bijnamen

Jesus gives us nicknames

Zr. Yoo-Kyung: Jezus gaf alle leden van het gebedsteam een bijnaam. Het was erg leuk. Jezus noemde me “Speckle Face” (= vlekkengezicht), omdat ik veel stippen op mijn gezicht heb. De bijnaam van Joo-Eun is “Sesame” of “Freckles”, want ze is bedekt met sproeten. Joo-Eun protesteerde: “Heer, waarom alleen de meisjes een bijnaam en niet onze oudere broers? Geef hun ook bijnamen.”

Toen antwoordde Jezus: *“Mijn lieve Yoo-Kyung, Sesame, zijn jullie allebei gelukkig?”* Ik had een beetje slecht gevoel, dus ik antwoordde: “Nee.” Toen antwoordde Jezus, *“Oh, echt? Ik probeerde jou alleen maar te laten lachen. Wil je niet glimlachen?”*

Daarna troostte Jezus mij vanwege alle pijn die ik onderging door het zien van familieleden in de hel. *“Mijn lieve Yoo-Kyung, je hebt zoveel gehuild na de ontmoeting met je oma in de hel.”*

De Heer herinnerde me: *“Yoo-Kyung, als Ik je de hel laat zien, dan moet je je hand niet toereiken, zelfs al is het je geliefde oma. Je moet daar nooit de hand van iemand vasthouden.”* Hij vertelde me ook: *“Ik wil je niet zien huilen. Ook al is het moeilijk, blijf altijd voor Mij glimlachen.”*

Later deelde ik de bijnamen, die Jezus aan ons gaf, met pastor Kim. Sindsdien roept de pastor ons voortaan met onze bijnamen, zelfs tijdens zijn preken. Telkens als dit gebeurt, barstten we uit in gelach. Pastor Kim kan ons heel goed imiteren. Zijn preek is humoristisch en plezierig; hij is als een komiek. Zelfs wanneer hij gebruik maakt van slechts een deel van onze bijnaam om ons aan te spreken, antwoorden wij gewoon vrijmoedig met “Amen.”

“Round, Piggy, Sesame, Speckle”, is wat pastor zegt, en alle vier gillen we uit in koor: “Amen.”

Baek Bong–Nyo bezoekt de hel

Sister Baek, Bong-Nyo visits the hell

Zr. Bong-Nyo: Terwijl ik de heilige dans deed, kwam Jezus en hield teder mijn hand vast. Hij zei: *“Mijn geliefde Bong-Nyo, Je moet met Mij ergens naar toe.”* Zodra ik Jezus’ hand vasthad, zoals eerder, zweefde ik door de nachtelijke hemel. Ineens voelde ik kilte en werd ik zenuwachtig.

Jezus was zich bewust van mijn nervositeit en troostte me met Zijn woorden: *“Maak je geen zorgen. Ik ben hier vlak naast je en houd je hand vast, dus blijf in vrede.”*

Bij aankomst in de hel kon ik voor mij niets zien. Ik kon de stank van rottend vlees ruiken. Mijn maag voelde al misselijk. Ik kon niets zien, maar Jezus liep en hield mijn hand vast. Het enige dat mijn zenuwen kalmeerde en me hoop gaf, was het feit dat Jezus mijn hand vasthield. Wij kwamen bij een zeer smalle weg. Het leek alsof we op een pad liepen tussen de ruime open rijstvelden op het platteland. De weg was veel te smal voor twee personen. Ik kon het einde van deze weg niet zien.

Aan weerszijden van de smalle weg waren steile hellingen, duizenden metersdiep. Als ik zou zijn afgeleid, dan zou dat kunnen leiden tot een val naar de ondergang. Er waren talloze slangen, hoog opgestapeld aan beide zijden van de weg, en ze keken nauwlettend naar mij. Alles wat in deze diepe vallei aanwezig was, kon ik zien. Ik was zo angstig en bang, dat ik uitriep, “Heer, ik ben doodsbang.” Maar Jezus stelde mij gerust: *“Ik ben hier met jou, dus wees niet bang.”*

We gingen verder en ik keek rechtsom. De afgrond zag er zo immens uit dat ik gechoqueerd was. In die afgrond zag ik schedels en skeletten, aan elkaar verkleefd, allen gilden van de pijn. Ze schreeuwden het uit en smeekten hardop: “Red me!”

Ik liet hun geschreeuw achter me en liep door. Deze keer was er een enorme draak voor mij. De grootte van de draak was onmetelijk. De romp was blauw en het had ongeveer vijftig staarten en veertig tot vijftig poten. Het gezicht van de draak was als van de mens met ongeveer veertig tot vijftig koppen.

De tanden waren angstaanjagend en de poten hadden zwemvliezen, zoals bij een kikker. Dat hagedisachtige beest bewoog voort met horens, die op verschillende plekken uit zijn kop staken. De tong van de draak strekte uit zijn bek, om de mensen eromheen te vangen en op te rollen, om hen in het vuur te gooien. Deze brute en gruwelijke scène was menselijkerwijs onmogelijk om zich te kunnen voorstellen. Jezus zei: *“Let goed op,”* dus ik keek dichtbij. Ik zag de op één na grootste duivel in de hel mensen met zijn tong oprollen en ze in het vuur gooien. Een vrouw onder hen kreeg oogcontact met mij.

Ontmoeting met mijn moeder in de hel

Meeting with my mother in hell

Ik vroeg me af wie die vrouw was. Ik was diep in gedachten terwijl ik keek, maar toen wij oogcontact kregen, bevroor mijn lichaam. Het was niemand minder dan de persoon die ik miste en waar ik zoveel van hield, mijn moeder. Ik verlangde er zo erg naar om haar weer te zien. Toen ik mijn huis ontvluchtte en iedereen in de steek liet, nam zij mijn plaats in en voedde mijn kinderen op. Het lichaam van mijn moeder werd door een demon strak ingepakt. Ik schreeuwde naar haar zodra ik haar zag. “Mam! Mam, waarom ben je hier?” Mijn moeder keek me aan en riep: “Mijn lieve dochter, Bong-Nyo, wat doe jij hier?”

Voordat ze haar vraag kon afmaken, nam de op één na hoogste demon mijn moeder mee naar een hete pan met kokend water en gooide haar erin. In het eindeloos kokende water smolt het lichaam met bot en al. Naarmate haar lichaam dieper wegzonk, schreeuwde zij met hartverscheurende kreet: “...Aah! Het is heet. Bong-Nyo, vraag de Heer om me hier weg te halen. Red me alsjeblieft, ik smeed je.” Terwijl ze smeekte opende de duivel zijn tweede bek en met een andere tong rolde hij mijn moeder op tot bij haar mond. De duivel liet niet toe dat haar ogen ook in het hete water zouden zinken. Mijn moeder bleef naar mij kijken.

Ik schreeuwde het uit tot Jezus als een gekke vrouw: “Jezus! Mijn Jezus! Red mijn moeder, alstublieft. Ik smeed u. Heer, alstublieft, red haar.” Ik huilde en smeekte Jezus wanhopig, maar Hij antwoordde keihard: “*Nee.*” Ik riep weer: “Jezus, ik zal haar plaats innemen, laat haar eruit. Ze heeft geen zonde. Ik heb zoveel meer zonde. Alstublieft!” Jezus zei: “*Het is te laat.*”

Dit is wat Jezus zei over mijn moeder: “*Mijn lieve Bong-Nyo, als je moeder Mij had aanvaard, terwijl ze nog op aarde leefde, dan zou ze nu gered zijn. Ik zou haar naar de hemel gebracht hebben, maar ze accepteerde Mij niet en geloofde niet in Mij. Ik kan haar nu niet helpen.*” Wederom sprak Jezus met een gebroken hart. Ik kon de pijn in mijn hart niet langer verdragen.

Ontmoeting met mijn vader en broer in de hel

Meeting with my father and brother in hell

Nog een ander bekend gezicht verscheen onder de mensen die in de tonggreep van de duivel vastzaten. Ik keek nauwlettend op om mijn overleden vader en mijn 26 jaar jongere broer, die zelfmoord pleegde door gif in te nemen, te vinden. We kregen oogcontact. “Mijn oudere zus, Bong-Nyo, hoe ben je hier

gekomen? Dit is niet een plek voor jou, ouch, alsjeblijft, laat me gaan.” Ik hoorde deze pijnlijke geschreeuw van mijn broer, dat verlamde mij. Zowel mijn broer als mijn vader waren naakt.

Mijn broer smeekte me toen hij op het punt stond om in het kokende water te worden gegooid. “Grote zus, bidt tot de Heer. Haast je en smeekt Hem om mij eruit te krijgen. Help mij om in de hemel te komen. Nu!” Met zijn kreet en pleidooi werd mijn broer geworpen in de pot met kokend water. Ik kon horen hoe het water kookte.

Al sinds jongs af aan werd ik veracht door mijn vader en die haat groeide in de jaren. Hij probeerde ook met me te praten. “Bong-Nyo, toen ik leefde heb ik zo veel verachtelijke dingen gedaan, die ik nu erg betreur. Ik denk dat ik daarom nu hier ben. Ik heb oprecht spijt. Ik was jong en mijn vader in het bijzonder heeft zelf ook geen liefde van zijn vader gekend. Als ik een dagje door hem niet in elkaar werd geslagen, had ik geluk.”

Ik herinnerde me al de dingen uit het verleden en kon niets tegen mijn vader zeggen. Ik keek naar hem en huilde. Is hij echt mijn biologische vader? Ik bleef over mij dingen afvragen over mijn verleden en kon ermee niet omgaan. Ik vroeg Jezus: “Heer, waarom is mijn vader hier terechtgekomen?”

En Jezus antwoordde: *“Je vader heeft vreselijk gezondigd. Hij geloofde niet in Mij, maar hij gokte ook zonder een dag te missen. Je moeder was hoogzwanger van een gezonde baby en had slechts nog een maand te gaan voor de bevalling. Je vader ontnam dat kostbare leven door een stootslag in haar maag. De baby traumatiseerde in de baarmoeder en stierf. Je vader heeft je ook gedwongen om een baby die nog in leven was, op een berg te begraven. Weet je dit niet meer? Na het plegen van zulke goddeloze zonden heeft hij nooit zijn zonde beleden of vergeving gevraagd. Het is terecht dat hij hier in de hel is”.*

Jezus sprak heel ernstig. Meteen toen Hij klaar was met Zijn uitleg, werd mijn vader geworpen in het kokend water.

Het verzoek van mijn zusjes schoonmoeder in de hel

The request of my sisters-in-law in hell

Ik zag een ander bekend gezicht, van iemand die onder dezelfde straf leed. Het was de schoonmoeder van mijn zus. Ze verzocht mij ernstig, als ik naar de aarde terugga, haar wens over te brengen dat haar schoondochter en haar familie in Jezus Christus geloven en ijverig bidden, zodat ze allemaal naar de hemel kunnen gaan. Vervolgens zei ze: “Ik wist echt niet dat er een hel bestond en hoe heet en ellendig ‘t hier is. Ik had eens de positie van een diaken in de kerk, maar ik heb nooit in de kerk gediend.

Ik had te veel afgoden in de wereld en het beschadigde me. Dit is de reden waarom ik hier ben. Ik betreur het ten zeerste”, riep ze.

En werp de onnutte slaaf uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars. – [^{HSV} Mattheüs 25:30]

Op dezelfde manier werd ze ook in het hete water gegooid. Ik was zo bang en verdrietig, ik kon het niet meer aanzien. Mijn gezicht was bedekt met tranen en door de brandende stank kon ik moeilijk ademen. Elke hoek van de hel was afgesloten. Ik voelde me misselijk en wilde alleen maar weg van daar.

We waren voor een put met een ruimte waarin tien personen zich konden bewegen. In de put was reeds iets aan het bewegen. Ongeveer tien mannen en vrouwen waren heftig elkaars vlees aan het snijden. Er waren maden in de grootte van een gepelde gierst zaad die gingen in en uit hun ogen, neus, mond en oren. De ogen van de maden gloeiden fel. Allerlei insecten gingen in en uit, hun kwellende.

Telkens als de insecten binnengingen, sprongen de mensen heftig en schreeuwden in doodsangst uit. “Aah! Stop! Alsjeblieft, laat me met rust.”

Ik vroeg de Heer: “Heer, die insecten hebben glimmende ogen, maar gaan ze wel eens dood?” Hij herinnerde mij, dat het geschreven staat in de Bijbel in Marcus 9:48. Onthoud dat die maden nooit zullen sterven.” Terwijl ik met Jezus aan het praten was, stapelden de maden zich op tot de hoogte van een persoon. Ik zei: “Heer, het is zo walgelijk en eng, ik wil snel weg van hier. Ik wil de hel niet meer bezoeken.” Jezus antwoordde: *“Dat weet Ik, mijn kind.”*

Er was een gigantische ijzeren pot op de plek waar Jezus mij naar toebracht. In de pot kookte een soort vloeistof. Het kokend geluid was duidelijk hoorbaar. Onder de ijzeren pot was een immens vuur, om de pot zo intensief op te warmen dat hij helderrood gloeide. In de pot waren veel lichamen. Terwijl ik nader keek, zag ik demonen die van plan waren om mijn moeder, broer en de schoonmoeder van mijn zus daarin te gooien. De ogen van mijn moeder ontmoetten de mijne. “Bong-Nyo, waarom ben je hier, ik zei je toch nooit meer hier terug te keren, waarom ben je dan hier? Vind je het leuk je moeder zo te zien lijden? Haast je en vertrek”, zei ze.

Mijn zus' schoonmoeder stond naast mijn moeder en schreeuwde naar me: “Wanneer je terugkeert naar de aarde, vergeet dan niet om mijn kinderen te vertellen dat ze in Jezus moeten geloven en naar de hemel gaan. Alsjeblieft, doe dit voor me.” Voordat ze haar zinnen kon afmaken, schreeuwde een demon boos: “Waarover zijn jullie sukkels aan het keffen?” Toen tilde de demon mijn moeder en mijn zus' schoonmoeder op en gooide hen in de pot. Onmiddellijk

smolt hun vlees, zodat alleen het skelet overbleef. Ze veranderden tot afschuwelijke, vormloze dingen.

Toen ik dit horrortafereel zag, kreeg ik koude rillingen en ik begon te beven en te klappertanden. Ik schreeuwde het uit: “Heer, alstublieft doe iets voor mijn moeder, wilt u? Red haar, alstublieft! Ik smeek u.” Het maakte niet uit hoeveel ik huilde, smeekte en me aan Hem vastklampte. Jezus herhaalde slechts dit: *“Het is te laat.”*

Ik weet niet of het door mijn eindeloos gehuil kwam, maar Jezus huilde met me mee. De Heer had een belangrijke les voor mij: *“Je hebt maar één kans om in de hemel te komen, en dat is terwijl je nog fysiek in leven bent.”* Ik kon niets anders doen dan lijdelijk toezien.

Terwijl ik zag hoe mijn moeder gemarteld werd, flitsten mijn gedachten terug naar de tijd toen we samen naar een restaurant gingen om rundvleesrib soep en aardappelsoep te eten. Ik kan dit nu niet meer met smaak eten, sinds ik mijn moeder in de hel heb gezien. Zodra ik rundvleesrib soep of aardappel soep in een restaurant zie, komen de tafereelen van de hel terug in mijn gedachten. Of het nu thuis of ergens anders is, als ik een helderrood vuur zie, word ik meteen aan de hel herinnerd en word ik droevig. Het vuur in de hel kan niet worden vergeleken met een brand of vuur in onze fysieke wereld.

Jezus wees mij naar de andere kant en daar zag ik een grote zwarte kom. Het levende vuur onder de pot verhitte de kom zo intens dat de kom van rood naar goudgeel veranderde. Vele naakte lichamen riepen: “Het is heet! Ik kan dit niet volhouden”, terwijl ze rondsprongen in de kom. Ze botsten tegen elkaar, spuwden uit en scholden. Het tafereel deed me denken aan een ruzie op de markt, waarbij veel mensen betrokken zijn. En ook hier was mijn geliefde broer aanwezig en onze blikken ontmoetten elkaar.

“Grote zus, het is ondraaglijk heet. Kan je me niet redden? Alsjeblieft, doe er iets aan. Praat met de Heer en haal me hier weg. Heb je geen medelijden met me?” Het maakte niet uit hoeveel en hoe hard mijn broer riep, het had geen zin. Mijn vader was naast mijn broer aan het klagen. Dit keer deed hij geen poging om met me te praten. Het water kookte in de kom, en het was gevuld tot hun mondhoogte.

Ik stelde een serieuze vraag aan Jezus: “Als U niet van plan bent om mijn moeder en broer uit de hel te helpen, waarom heeft U me dan hier naartoe gebracht om deze pijn te verdragen?” Na enige tijd tilde Hij mijn uitgeputte lichaam bij de armen op en leidde me uit de hel. Ik zei tot Hem: “Heer, alstublieft, breng me vanaf nu niet meer in de hel.” Hij bracht me veilig terug in de kerk.

Een duivel vermomd als Jezus

A devil disguised as Jesus

Lee Yoo-Kyung: Na het gebed tot 7.30 uur kwam ik thuis aan in de hoop te kunnen slapen, maar ik voelde een aanwezigheid in de kamer. Ik opende mijn ogen, maar zag niets. Toen ik weer mijn ogen sloot, zat Jezus naast me. Een plotselinge angst kwam over mij en mijn lichaam kreeg kippenvel. Ik bad vrijmoedig in tongen.

Plotseling veranderde de persoon, waarvan ik dacht dat het Jezus was, in een donkere demon met donkerblauwe ogen. Met rollende ogen en opgeheven handen probeerde de demon het 'Onze Vader-gebed' te reciteren. Toen schreeuwde hij: "Alle demonen staan op!" De demon ging niet weg, maar zat tussen Haak-Sung en mij. Ik was doodsbang, maar Haak-Sung sliep. Ik bleef rustig, zette me schrap en gebiedend schreeuwde ik: "Jij duivel, in de naam van Jezus, verlaat mij." De demon verdween ogenblikkelijk.

DAG 10

⁸ Ik verzeker jullie, ook als hij niet opstaat vanwege jullie vriendschap, dan nog zou hij opstaan vanuit zijn schaamteloosheid en je geven wat je nodig hebt. ⁹ Luister, zo gaat het ook bij het bidden. Vraag en je zult ontvangen. Zoek en je zult vinden. Klop en de deuren zullen voor je opengaan. [^{HB} Lucas 11:8-9]

In de naam van Jezus, verdwijn, Satan!

In the name of Jesus, flee from me, Satan!

Zr. Joo-Eun: Terwijl ik vurig in tongen aan het bidden was, verscheen er een rode draak. Zodra ik zijn aanwezigheid opmerkte, was ik verbaasd. Hij sprong en stormde het op me af. De draak had ogen als van een woedende krokodil met zeer dikke en scherpe klauwen. Hij probeerde door zijn klauwen naar me uit te slaan mij af te schrikken. Walgelijke en smerige rook kwam uit zijn neusgaten.

Ik schreeuwde als een waanzinnige: "Satan, jij lelijk monster, verdwijn in de naam van Jezus." De draak draaide zich om en keek me kwaad aan, met doordringende ogen, en liep vervolgens naar br. Haak-Sung. Misschien zag hij de draak en schrok, want zijn gebed in tongen werd krachtiger en luid. Hij schreeuwde net als ik: "Satan verdwijn, ga weg van me, in Jezus' Naam." Daarop kwam de draak weer naar mij toe, en in een paar seconden veranderde hij in een zwarte draak. Met een gemene lach zei de draak: "Stop met bidden!"

Waarom gaan je ogen moeiteloos open als je aan het bidden bent? In dat geval, laat dan je ogen open. Waarom moet je met gesloten ogen bidden? Open je ogen nu meteen. Waarom bid je zo intens vandaag?” De draak sjokte om mij heen, al de tijd pratende om me van het gebed af te leiden. Hoewel ik angst had, liet ik het niet merken.

Ik schreeuwde weer: “Afschuwelijke Satan, verdwij van mij in Jezus’ naam.” Hoe dan ook, de draak ging niet zo gemakkelijk weg. Daarvoor moest ik steeds ‘de naam van Jezus’ krachtig benadrukken. Hij keek mij aan met kwade blik en verdween tandenknarsend. Ik probeerde kalm te blijven door diep in te ademen en geleidelijk het gebed in tongen weer op te bouwen. Terwijl ik bad, merkte ik dat er een gestalte naast me stond. Het was een witvormige geest, die ik al eerder in een hoek van de ruimte had gezien. Deze eigenaardige geest staaarde me aan en liep naar me toe. Ik realiseerde me dat dit een beroemde vrouwelijke geest was in veel Koreaanse horrorfilms en op tv.

Ik voelde angst en kreeg kippenvel op mijn armen. Ik herinnerde me dat ik vroeger ook bang werd van spookverhalen of bioscoopfilms. Echter, door te blijven bidden kreeg ik moed en de angst verdween. Desondanks bleef er toch een beetje angst in mijn hart. Ik was me ervan bewust dat de angst zou toenemen als ik geen tegenstand bood. Met al mijn kracht probeerde ik mijn angst te verbergen, terwijl ik door gebeden de geest bestreed. Vanuit deze ervaring gebruiken wij de lofzang “Up and Fight Against the Devil” en “Baptize with the Holy Spirit” standaard in onze gebedsbijeenkomsten om te strijden.

Ik liet de geest niet toe om mijn gebeden af te leiden. Ik veronderstel dat veel volwassenen bij het zien van deze gestalte ook angstig zouden worden. Haar doel is om mensen doodsangst te bezorgen. Daarom moet men nooit angst tonen. Uit de mondhoeken droop bloed en haar haren waren verward en onverzorgd. Ze maakte een huiveringwekkend geluid dat leek op afschuwelijk giehelen. Met al mijn kracht riep ik: “Verdwij van me, in de naam van Jezus” en het verdween. Tranen stroomden van mijn ogen. Ik had niet eens gemerkt dat ik aan het huilen was. Immers, het waren tranen van berouw. Toen verscheen Jezus met een glimlach, en met een lieve zachte stem riep Hij me bij mijn bijnaam.

Het visioen van Jezus’ Kruisiging

The Vision of Jesus Crucified

Jezus sprak tot me en spoedig daarna zag ik in een visioen honderduizenden mensen. De Heer stond stilzwijgend in hun midden. Ik zag om de mensen heen grote gebouwen, net als kastelen. Het leek alsof de mensen tegen

iets of iemand protesteerden. Ze schreeuwden en gooiden voorwerpen naar Jezus toe. Ik zag iemand uit de menigte een hard voorwerp naar de Heer gooien, maar de Heer had Zijn ogen gesloten en sprak geen woord. Ik begon te schreeuwen: “Waarom vervolgen jullie Jezus? Doe dat niet, stop daarmee.” Ik werd hysterisch en rende in de richting van de mensen om hen te stoppen, maar tevergeefs.

Verder zag ik iemand een kroon van doornen vlechten. Daarna werd de kroon stevig op het hoofd van de Heer gezet. Het bloed spoot over zijn gezicht en Zijn kleren werden doorweekt met bloed. Zoveel bloed vloede op de grond. Ik zag doodsstrijd op het gezicht van de Heer, terwijl Hij de pijn probeerde te verdragen.

Ik had zo’n medelijden met de Heer. Ik kon het niet meer aanzien. Hij werd meerdere keren gegeseld. Toen de Heer met Zijn kapotte lichaam de heuvel van Golgotha besteeg, viel Hij meerdere keren. Elke keer als Hij viel, sloegen de Romeinse soldaten genadeloos op Hem in. Hoewel Hij zo erg in elkaar was geslagen, droeg de Heer het kruis verder de heuvel op. Precies zoals ik me uit de films kon herinneren, begon een Romeinse Centurion met veren op zijn helm, Jezus te slaan. Deze slagen waren zo gewelddadig dat Jezus niet in staat was om rechtop te staan.

Ik zag dat op de top van de heuvel drie gaten in de grond waren gegraven. Het kruis werd over de gaten gelegd, zodat ze de spijkers er makkelijker in konden hameren. Daarna legden ze Jezus op het kruis. Eerst werden Zijn handen gespijkerd, vervolgens Zijn voeten. De spijkers waren dik en ongeveer 30-40 cm lang. Toen de spijkers de handen en voeten van Jezus doorboorden, riep de Heer het uit van pijn. Mijn hart brak toen ik dit zag gebeuren en ik begon hysterisch te huilen.

De Heer gaf een zwak geluid en trilde van hevige pijn. Het kruis werd rechtop gezet. De twee dieven die naast Jezus waren gekruisigd, gaven de geest.

Aangezien de Heer zoveel bloed had verloren, leek het alsof Hij geen bloed meer in Zich had. Het was alsof de grond rood was geverfd met Zijn bloed. Toen ik hilde verdween het visioen van Zijn dood, en Jezus verscheen weer en zei: “*Mijn geliefde dochter Joo-Eun, bid zonder ophouden.*” Ik antwoordde: “Ja, Heer Jezus.” Ik bleef in tongen bidden en hilde.

Na een korte tijd bleek dat de Heer was teruggekomen. Maar deze keer klopte er iets niet. Ik voelde me ergens onbehagelijk en angstig. Ik herinnerde me dat de pastor verteld had voorzichtig te zijn, omdat de duivel ook als een engel van het licht kan verschijnen. De pastor had ons geleerd: als je in de geest niet duidelijk kan onderscheiden, blijf dan in tongen bidden en test de verschijningen met Bijbelverzen. Dat deed ik dan ook en ik bad verder in

tongen, totdat plotseling het gezicht van deze verschijning begon te vervormen en zwart werd. Het was de duivel vermomd als Jezus. De ogen van de duivel rolden in alle richtingen en wilde mij niet met rust laten, om zo mij van mijn gebeden af te leiden.

De oma's van Kang Hyun-Ja in de hemel

Kang, Hyun-Ja's Grandmothers in heaven

Zr. Bong-Nyo: Onze kerk heeft elke nacht een gebedsbijeenkomst. Elke nacht tijdens mijn gebeden denk ik aan mijn ouders en broer, die op dit moment in de hel gekweld worden. Hoe kan ik dat ooit vergeten en deze pijn uitschakelen?

Vandaag, toen ik in tongen bad, kwam Heer Jezus naar me. Ik huilde: "Heer, Heer." Jezus sprak en zei: "*Stop met huilen. Ik ben gekomen om je mee te nemen naar de hemel, kom.*"

De Heer had duidelijk medelijden met me toen Hij mijn hand vasthield. Telkens als ik de hemel bezocht, werd ik overweldigd van wonderbaarlijke dingen die onbepert en eeuwig zijn. Ik was verbaasd over de prachtige bezienswaardigheden. Ik denk dat het eeuwenlang duurt om alles van de hemel te kunnen zien en mee te maken. Jezus zei me mee te gaan en de kerk in de hemel te observeren. Ik vroeg Hem: "Is er een kerk in de hemel?" Hij antwoordde meteen: "*Ja, ga en zie het zelf.*"

En precies zoals Hij gezegd had, was er een kerk in de hemel. Zodra we daar aankwamen, keek ik verbaasd naar een enorm indrukwekkend gebouw en ik riep uit, "Wow!" Ik was bovenmate verwonderd. Het was zo groot, alsof het de lucht in de hemel bereikte. Toen ik daar aankwam bleek de eredienst net afgelopen te zijn. Ik zag twee jonge volwassenen uit de kerk komen. Ze zagen er blij uit en hielden elkaars hand vast. Jezus bracht me bij die twee jonge volwassenen en stelde ons aan elkaar voor. Beide jonge volwassenen zeiden: "We kennen je niet, wie ben je?"

Omdat ze nog steeds verbaasd keken, stelde de Heer mij nogmaals voor: "*Zr. Bong-Nyo is net aangekomen van de aarde. Zij is lid van de gemeente 'The Lords Church' in So Incheon van pastor Kim, Yong-Doo. De pastor is de echtgenoot van Kang Hyun-Ja.*"

Zij reageerden: "Dat klopt, je gaat naar de kerk van mijn kleindochter en haar echtgenoot." Ze waren heel enthousiast en vroegen kort daarna: "Wat is het doel van je bezoek?" Ik antwoordde: "De pastor en zijn vrouw vroegen mij

om te kijken of hun oma's in de hemel zijn." Ze waren bewogen toen ze hoorden dat hun kleindochter en haar man bezorgd waren over hen.

De oma (van vaderskant) vertelde hoe haar leven op aarde verliep. "Ik stierf op de leeftijd van vijffennegentig. In het jaar van mijn overlijden zeiden mijn zoon en schoondochter dat ze hun zoon in Amerika zouden gaan bezoeken. Ik woonde destijds bij mijn zoon en ik was te oud om met hen naar VS te reizen. Daarom wilde ik tijdelijk verhuizen naar een andere kind van mij, totdat mijn zoon terug zou zijn. Maar mijn andere kind kon mij niet opvangen. Ze kon het zich niet veroorloven. Ik kon nergens heen.

Toen bood de echtgenoot van mijn kleindochter, pastor Kim Yong Doo, aan om die twee weken bij hen te logeren. Zo belandde ik bij hen en ik was ook nog ongelovig. Ik kon moeilijk lopen. Pastor Kim droeg mij op zijn rug naar de kerk toe, elke dag heen en terug. Hij vertelde mij dat ik Jezus Christus moest aannemen, indien ik met mijn kleindochter in de hemel wilde komen. Ze vroeg mij om haar dankbetuiging over te brengen.

Zr. Kang, Hyun-Ja's oma (van moederskant) had een vergelijkbaar getuigenis van redding. Beide grootmoeders uitten hun bezorgdheid voor hun zonen die niet bekeerd waren. Zij hoopten dat de boodschap van Jezus Christus zo snel mogelijk aan hun kinderen zou worden gebracht. Ze hoopten dat hun kinderen eens met hen in de hemel bij de Heer zouden mogen zijn.

Later, toen we in de hemel rondwandelden, zei Jezus: "*Bong-Nyo, kom, laat ons het hoogste punt van de Hemel bezoeken.*" Toen we het hoogste punt bereikten, kon ik van daaruit vele gebieden van de hemel zien. Ik zag heel veel engelen en een enorm grote tuin met verschillende bloemvarianten. Het was voor mij onmogelijk om al die verschillende soorten planten en bloemen die ik daar zag te tellen en ze op te noemen.

Ik kon een onmetelijke oceaan zien die zo schoon en helder als kristal was. Er waren vele verschillende en mooie schepen die op het water dreven. Wij kwamen terug in onze kerk. Nadat de Heer vertrok, begon ik opnieuw in tongen te bidden. De herinnering aan mijn ouders en broer in de hel kwam weer bij me op. Ik huilde urenlang en wist niet wat ik moest doen.

Kort hierna verscheen een groep van vijftien engelen voor me. Terwijl ze dichterbij kwamen, vroeg ik hen wat het doel was van hun bezoek aan mij. Ze antwoordden: "De Heer heeft ons opgedragen om naar de aarde te gaan en Zr. Baek, Bong-Nyo te troosten. Daarom zijn wij hier." Na dit gezegd te hebben, stonden ze om me heen en spraken met lieflijke en troostende woorden. Ik voelde meteen weer rust en vrede in me. Mijn tranen werden weggeveegd.

De zichtbare en onzichtbare geestelijke bewustwording

The Visible and Non-Visible Spiritual Awakening

Terwijl ik doorging met mijn gebed, zag ik opeens de hemel zich openen. Vader God zat op Zijn hemelse troon en zei dat ik moest stoppen met huilen. De Heilige Geest kwam en fluisterde tot me: “Ik zal jou en zuster Kang, Hyun-Ja de gave van genezing en het vuur van de Heilige Geest geven, maar je moet er ernstig naar zoeken.”

Heer Jezus stond naast de Vader en zei: *“Bong-Nyo, wanneer je zwak en vermoeid raakt van het bidden, dan zal Ik je vervullen met de kracht van de Heilige Geest.”*

Getroost door Zijn woorden vroeg ik: “Heer Jezus, het is slechts een paar maanden geleden dat ik U heb aangenomen als mijn Heer en Redder. Maar uit genade heeft U mijn geestelijke ogen geopend. Waarom gaf u deze gave niet aan de pastor en zijn vrouw?”

En Jezus antwoordde: *“Vader God heeft besloten dat het nog niet het moment is voor hen.”* Ik vroeg: “Waarom niet?” De Heer zei: *“Hun bediening heeft voorrang op hun gaven, die hen zou kunnen afleiden van het hoofddoel. Hun belangrijkste taak is te zorgen voor de schapen en het woord te verkondigen.”*

De Heer zag aan mij dat ik verbaasd was en het niet had begrepen. Hij legde het mij nog dieper uit en zei: *“Maak je geen zorgen, er is zowel zichtbare als niet-zichtbare geestelijke bewustwording. Binnenkort ervaart zr. Kang Hyun-Ja een zichtbare geestelijke bewustwording. Ze moet geduldig wachten en niet bezorgd zijn. Het niet hebben van die gaven is niet jouw bezorgdheid.*

Het is Mijn voorrecht en Mijn wil dat Ik zichtbare geestelijke bewustwording geef aan de gemeente en niet aan de pastor of zijn echtgenote. De pastor en zijn vrouw bidden zonder ophouden en hun geloof is sterk. Maar de gemeente is nog jong in het geloof, zodat Ik hun geloof moet versterken door geestelijke bewustwording. Daarom is het aan niemand gelegen hoe Ik Mijn gaven verdeel.”

Gemeenten nemen genoeg met verkorte diensten

Congregation Delights in Shortened Service Time

Op een strenge toon zei Heer Jezus dat veel gemeenten en voorgangers Hem tevergeefs aanbidden. Ze volgen tradities en de werken van de mens. Veel van de preken zijn kort en krachteloos. De tijdsduur van aanbidding en lofprijzing is onacceptabel kort geworden. Ze zijn meer bezorgd als de diensten uitlopen. De preektijden zijn verkort.

Jezus drukte Zijn ongenoegen uit. De meeste kerkdiensten duren een uur, maar in werkelijkheid zijn veel diensten minder dan een uur geworden. Ze hebben haast om de dienst af te sluiten. Jezus wil Zich graag manifesteren door de predikers, maar de voorgangers preken meer in het vlees dan in de geest! Ze richten zich meer op het management dan het prediken in de Geest. Met minder tijd voor aanbidding en een strakke preektijd, gebruiken veel voorgangers de overgebleven tijd voor privévermaak, zoals dineren, met de gemeente een reisje of een tour maken, of tijd verspillen aan andere onbelangrijke zaken.

Sommige voorgangers of leiders worden afgeleid en verleid door aantrekkelijke zusters. Ze geven meer aandacht aan hun schoonheid. En nog erger, sommige voorgangers behandelen de gemeenschap niet met gelijk respect. De rijkere leden krijgen meer aandacht en respect dan mensen zonder geld.

Zulke voorgangers besteden weinig tijd in gebed voor de glorie van God. Ze bidden oppervlakkig; dat is frustrerend en bedroevend voor onze Heer. De preken worden niet geleid door de Heilige Geest, maar vloeien voort uit de kennis van de voorganger. Preken die niet door de Heilige Geest geleid worden, resulteren in korte ijdele preken. Voorgangers laten zich eerder leiden door de wensen van de gemeenteleden, in plaats van door de Heilige Geest.

Heer Jezus verlangt ernaar de voorgangers krachtig te zalven en ze te gebruiken voor Gods glorie. Voorgangers hebben er zelf voor gekozen om niet langer de zalving van de Heer te zoeken. Ze laten nu hun vleselijke gedachten regeren over hun geest. Veel voorgangers kunnen de verlangens en het hart van God niet voelen. God is diep bedroefd. Sommige voorgangers verbouwen of breiden hun kerkgebouw uit voor hun eigen glorie en trotsheid. In hun hart is het gebouw een monument voor henzelf. Dit type voorgangers besteedt weinig tijd aan gebed en is vooral bezig met materiële dingen van de wereld.

Terwijl de Heer mij over deze dingen vertelde, zag ik de triestheid op Zijn gezicht. Hoewel vele voorgangers kunnen opscheppen over hun spectaculaire gebouwen - de hemel beschouwt dit als een onbelangrijke bijzaak. De hemelse

standaard is hoger dan die van de aarde. Wat iemand als belangrijk beoordeelt op aarde, kan in de hemel weinig betekenis hebben.

Jezus zei: *“Niet alle voorgangers zijn goddeloos, maar de ongehoorzamen moeten worden gedisciplineerd. Als zij zich niet bekeren, zal Ik ze in de hel werpen. In de hel zullen zij gemarteld worden. Binnenkort zal Ik je daar naartoe brengen, zodat je getuige kunt zijn van degenen die hen zijn voorgedaan.”* Ik was huiverig toen de Heer me zei dat we de hel opnieuw zouden bezoeken.

Mening van de Heer over culten (sekten)

The Lord's Diagnosis on Cults

Zodra ik over iets nieuwsgierig wordt, krijg ik een obsessie om de antwoorden te vinden. Ik had een vraag over sekten en ik vroeg de Heer: “Heer Jezus, voordat ik het evangelie van pastor Kim hoorde, was ik een waarzegster en afgodenaanbidster. Ondanks dat besteedde de pastor speciale aandacht aan mijn familie en nu zijn we allemaal gedoopt. Ik heb over een heleboel dingen geleerd, zoals de Drie-Eenheid, de hemel en de hel, het eeuwig leven en de eeuwige dood.

Door aanhoudend gebed van de pastor werd ik al tijdens mijn eerste kerkbezoek gedoopt met het heilig vuur van de Heilige Geest. Met de doop begon ik in tongen te bidden.

Toen ik dit aan christenen van andere kerken vertelde, zeiden ze dat ik cultisch was en ze zouden roddelen over wat ik hen had verteld. Ze zeiden dat wat ik ervaar gevaarlijk was en dat ik pastor Kims kerk moest verlaten.” Daarom vroeg ik de Heer mij uit te leggen wat een sekte is.

Er zijn groepen gelovigen die al tientallen jaren christenen zijn, en zij beweren zeer trouw te zijn. Deze gelovigen verklaarden mij dat als iemand sterft, dan gaat hij/zij naar de hemel of naar de hel. Zij beweerden dat een persoon als ik, of wie dan ook met mijn verleden, nooit de hel of de hemel kan bezoeken in dit leven. Ze zeiden dat het onzin was. De leden van de andere kerken probeerden mijn dochter te overtuigen om over te stappen naar hun kerk. Ze zeiden dat onze kerk doctrines en andere leer had. Bovendien maakten ze sarcastische opmerkingen over onze gebedsbijeenkomsten. Ze vonden het belachelijk lang duren. Ze beweerden dat pastor Kim en de kerk een sekte zou kunnen zijn. Dus ik bad: “Alstublieft Heer, wat als onze kerk echt een sekte is? Wat gebeurt er met mijn familie?”

De Heer zei: *“Wat is een sekte? Mensen bekritisieren elkaar en veroordelen elkaar om hun verschillen, denominaties en leerstellingen. Ze plegen zonde. Maar ik ben erg blij met jullie gemeente. Jij en de andere leden van de kerk bidden onophoudelijk, heel de nacht door. Degenen die jullie vervolgd hebben en jullie hebben uitgemaakt voor sekte, zullen weten dat Ik de Heer ben die leeft. Je hebt nu de gave van genezing ontvangen en je bent in staat om demonen uit te drijven. Leef daarom in gehoorzaamheid van de Heilige Geest.”*

Heer Jezus vervolgde: *“Mensen die anderen oordelen en bekritisieren zullen een vreselijke oordeel ontvangen. Laat hen jou niet in dwaling brengen. Ik ben diep ontroerd door je gebeden. Maak je geen zorgen. Ik zal jou en jullie kerk beschermen. Het is Mijn wens om Mijzelf te openbaren aan al Mijn mensen en hen te vervullen met geestelijke gaven, maar ze zoeken Mij niet. Velen bidden niet zoals Ik het wil.”*

Het gezicht van de Heer zag verdrietig uit. Aarzelend vroeg ik: “Heer Jezus, wat gaat er met onze kerk gebeuren?”

Jezus zei: *“Jullie zijn bevoorrecht om vervuld te worden van de Heilige Geest en ook om de gave van tongen ontvangen. Het heilig vuur zal neerdalen, zodat de gemeente het kan ontvangen*

God overgiet Pastor Kim met zalfolie

God pours down anointing oil on Pastor Kim

Gedurende de lange diensten predikte pastor Kim door krachtige zalving van de Heilige Geest. Sommigen raakten misschien uitgeput van de lange diensten. Echter, de assertieve prediking, lofprijzing en vurige aanbidding gebeurden allemaal met zoveel passie - dat gaf ons zoveel energie dat wij in staat waren om heel de nacht door te gaan tot in de ochtend.

Op een dag preekte onze pastor zo assertief, dat zijn gezicht rood werd. Tijdens de preek, die krachtig en gepassioneerd was, zag ik een visioen van Gods glorierijke troon. Vader God overgoot zalfolie. Tegelijkertijd was de Heilige Geest bezig de pastor met vuur te zalven. Ik kon zien dat Vader God voortdurend de pastor overgoot met vuur en zalfolie. De prediking werd krachtiger en vol heerlijkheid.

De pastor imiteerde het proces van een rijstmolen. Een rijstmolen scheidt de rijstkorrels van het kaf. Ik zag Heer Jezus vreugdevol lachen. De Heer droeg een engel op om alles van de preek nauwkeurig op te nemen. De engel gehoorzaamde.

Namaak-Christendom

Counterfeit Christianity

Ik vroeg Jezus over een andere wereldwijde kerk, die vele denominaties heeft, zelfs in Korea. Ze hebben eenzelfde soort gebedsdiensten en een kruis op het altaar. Sommigen zeggen dat ze groot aantal leden hebben als gevolg van hun geschiedenis en traditie. Het lijkt mij dat ze ook in Jezus geloven, evenals wij. “Zijn het gelovigen net als wij?” vroeg ik.

Heer Jezus antwoordde: *“Als ze in Mij geloven, zullen ze natuurlijk gered worden. Maar die kerk degradeert het Woord van God door het huwelijk met de wereld.”* Terwijl we over die andere kerk spraken, verscheen opeens de koning van de demonen. Hij keek bezorgd, en had een beducht plan voor die betrokken kerk. Hij was erg nerveus en liep naar mij toe.

De koning van demonen onthuld

The king of demons revealed

Jezus zei: *“Velen van Gods volk zijn erg onwetend omtrent de duivel en boze geesten. Mijn volk leidt trouw hun leven zonder veel rekening te houden met de vijand; maar hoe dan ook, de duivel zal proberen je werk te belemmeren, dus houdt goede moed.”*

Later in de middag ging ik naar het huis van de pastor. Hij was bezig aantekeningen te maken in zijn dagboek van wat er allemaal tijdens het avondgebed was gebeurd. Hij had een andere geestelijke ervaring tijdens de gebeden. Hij had het op tape opgenomen en was nu bezig het uit te schrijven. Samen met zijn vrouw knielden wij naast de pastor om te bidden. De aanwezigheid van de Heer was er om ons te beschermen tegen boze geesten.

Terwijl wij aan het bidden waren, verscheen een enorme rode draak voor ons. Het beest kwam door de voordeur. De draak was zo groot dat we zijn lichaam niet geheel konden zien. De omvang van het beest omvatte heel het luchtruim. Hij was woest en wiebelde met zijn neus. Ik werd angstig en voelde me misselijk en duizelig. De vorm van zijn vleugels waren net als die van een vleermuis. De uiteinden van zijn vleugels waren van doornen in de vorm van scherpe messen. Wanneer de draak met zijn vleugels flappert, worden de doornen uitgestrooid beneden in de hel. Daarmee kwelt hij de geesten in de hel.

Ik ging verder met bidden, maar werd angstiger toen ik een grote stoel zag. De grootte ervan was onmetelijk. Het leek op een schommelstoel of iets dergelijks. De draak sprak: “Ik probeer je lichaam binnen te dringen. Hoe durf

je mij uit te dagen! Ik ben de koning van de hel! Allen in de hel gehoorzamen mij uit angst. Wie denk je wel dat je bent? Je bent niets. Je hebt geen recht mijn identiteit te onthullen.”

Zoals de draak in woede tekeer ging, leek het alsof hij mij wilde aanvallen. Toen zei hij: “Aha. ik weet nu wie je bent, één van mijn ondergeschikten heeft mij zojuist geïnformeerd wie jullie zijn. Ik had deze ondergeschikte eerder opgedragen mensen te bedriegen en naar de hel te leiden. Maar hij kwam zonder succes terug.” Toen ik hem vroeg waarom hij gefaald had, zei hij: “Mijn koning, u moet zelf zien waarom het zo moeilijk is. Ik dacht dat ik mensen gemakkelijk kon verleiden tot zelfmoord, maar de gebeden van christenen zijn zeer krachtig.” “Wat voor een excuus is dat”, schold ik de ondergeschikte. Ik moest de bewering van de ondergeschikte verifiëren. Het is ook zo, hun gebeden zijn moeilijk te bevechten.”

Ofschoon de draak ons angstig maakte en uitschold, waren we veilig, want Jezus beschermde ons. De draak schreeuwde en lasterde God met vulgaire woorden en zei: “Ik ben belemmerd.”

Toen antwoordde Jezus het beest: *“Waar denk je dat je bent? Wees niet grof en gewelddadig. Als je één persoon uit de ‘Lords Church’ aanraakt, zal je gestraft worden en Mijn Vader zal met je afrekenen.”* Het beest was terneergeslagen en was plotseling verdwenen.

Jezus zei: *“Dat draak in de hel probeerde jullie te misleiden als de koning van boze geesten. Dit is de eerste manifestatie van dit specifieke beest. Hij stuurde altijd zijn ondergeschikten naar de Aarde om zijn bevelen uit te voeren. Bid ijverig en zonder ophouden. Wees altijd voorzichtig en maak je geen zorgen, want de Drie-enige God zal jullie altijd beschermen.”*

Evangeliseren met vrijmoedigheid en geloof

Evangelizing with Boldness and Faith

Pastor Kim, Yong-Doo: Het was dinsdagavond en ijskoud buiten. De temperatuur was -15° . De wind gierde en voelde als zeer scherpe messen tegen de huid. Ondanks deze extreem koude temperatuur, gingen vier leden van de gemeente (Haak-Sung, Yoo-Kyung, Joseph en Joo-Eun) buiten evangeliseren.

Ze hadden vooraf flink gebeden voor de kracht van de Heilige Geest. De Heer zou hen vervullen met heilig vuur. Ze hadden zich ook warm gekleed. Eén van de vier had last van wratten onder zijn voeten en kon niet goed lopen, maar hij was zeer toegewijd aan evangelisatie. Ze werden niet gedwongen om te gaan evangeliseren in zulk bar weer. De vier deden dit uit waardering voor Gods

genade. Ze hadden onderling een plan van aanpak besproken om succesvol en effectief te evangeliseren. Ze waren ervan overtuigd dat er een grote beloning op hen wachtte, voor onvermoeibaar werk van de Heer.

Het weer was extreem koud. Bij het uitademen kon je de damp zien, maar toch gingen de vier op hun vrolijke manier zielen winnen voor de Heer. Ze kwamen laat terug, vervuld met vreugde en de Heilige Geest. Ze waren zo enthousiast en konden niet wachten over hun ervaringen te praten.

Eén van de jongeren vertelde dat zij een broeder ontmoette die eerder onze kerk had bezocht. Dat was een broeder die ik vaker had aangespoord om naar de kerk terug te komen, maar hij kwam niet. Toen hij ons op straat zag evangeliseren, gaf hij ons tien dollar, zodat we ons konden opwarmen met soep. Hij was zeer onder de indruk en beloofde dat hij in de gemeente terug zou komen.

Ze bezochten ook een plaatselijk ziekenhuis om te evangeliseren. Een andere broeder zag de vier jongeren en gaf tien dollar. Hij was ook onder de indruk en zei: “Dankjewel voor jullie onvermoeibare inzet onder dit extreme weer.” Hij troostte hen met zijn vriendelijke en bemoedigende woorden. De vier jongeren zeiden tegen mij: “Pastor, we hadden ons nooit gerealiseerd dat evangelisatie zo leuk en plezierig zou zijn.” De Heer was met hen heel de dag.

Deze jongeren komen uit moeilijke gezinssituaties. Een paar van hen zijn lichamelijk niet gezond. Maar ondanks al hun kwetsbaarheden namen ze ijverig deel in de gebedsbijeenkomsten. Bovendien groeien ze in Gods genade. Die avond werd de nachtelijke gebedsbijeenkomst voortgezet. De jongeren hadden besloten om het geld dat ze hadden gekregen aan de kerk te geven als een dankoffer. Het gebed duurde voort tot de volgende ochtend. Ze hadden de hemel bezocht. Nu zijn ze trouw en volledig toegewijd aan de Heer. Ze maken deel uit van Gods leger.

DAG 11

¹⁷ “Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, ¹⁸ slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden.”
[^{NBG} Mark 16:17-18]

Br. Joseph: Ik heb andere leden van de gemeente de hemel en hel zien bezoeken. Ik heb hun gesprekken met de Heer meegemaakt. Ik verlang ook geestelijk dieptegang. Ik bid er dagelijks voor. Mijn hart verlangt en begeert het elke dag. Ik bad voor de geest van berouw, zodat ik in tranen kon berouwen. Maar geen enkele traan kwam op. Wratten zaten onder mijn voeten en de pijn werd iedere dag erger en het werd steeds moeilijker om te lopen.

Nadat ik gebeden had voor genezing, voelde ik plotseling de aanwezigheid van de Heilige Geest. Mijn lichaam werd heet als vuur en ik voelde een tegenwoordigheid voor me. Het was heel helder. Ik voelde dat iemand mijn hoofd en voeten had aangeraakt. Na mijn gebeden vroeg ik Joo-Eun of ze iets tijdens mijn gebeden had gemerkt. Ze zei: “Ja, Jezus had je omarmd.”

Eindeloze aanvallen van boze geesten

The endless attacks by the evil spirits

Zr. Joo-Eun: Ik was ruim tien minuten in tongen aan het bidden toen een boze geest verscheen. Zijn oog leek op een halve maan. De kleuren van haar ogen waren zwart en rood. Het haar was onverzorgd en rommelig. De boze geest keek me aan en giechelde. Ik riep uit: “Wij verdrijven de koning van boze geesten van ons huis. Wat denk je dat je waard bent om te strijden? Een minderwaardig, ondergeschikte boze geest is geen uitdaging meer. In de naam van Jezus, verdwijf van mij.” Hij week uit!

Toen ik verder ging bidden, verscheen een andere boze geest in de vorm van een drakenoog. Eerst schrok ik en was bang, maar ik hield mij kalm.

Toen schreeuwde ik: “Je bent niet waardig voor een uitdaging. Gaat weg van mij, in Jezus’ naam,” en hij week uit.

Op de elektronische piano werd een gospellied, getiteld “Dopen met de Heilige Geest”, gespeeld. Een snelle beat. Ik hief mijn handen op en zong met de muziek mee. Ik bad ook in tongen en voelde de aanwezigheid en de kracht van de Heilige Geest. Ik voelde het heilig vuur onder mijn voeten, dat langzaam opsteeg tot boven mijn hoofd. Zelfs het geknetter van het vuur kon ik horen. Mijn lichaam voelde als een vuurbal. De kamer binnen was koud en de verwarming was niet aan, maar ik stond in lichterlaaie. Ik kon moeilijk ademen.

Ik had vurig gebeden en zag een helder licht voor mij. Dat was Jezus, Hij riep me met een zachte stem, “*Joo-Eun, Ik hou van je. Bid zonder ophouden, bidt ijverig, bidt met heel je hart. Stop niet.*” Ik voelde tederheid en kon Hem beter zien. Toen begreep ik waarom Jezus zei om mijn handen hoger te heffen. Toen ik dat deed kon ik Jezus levendig zien. Ik zei: “Wow, ik kan U duidelijker

zien Heer. Ik vind het fijn, Heer Jezus. Bedankt.” Ik voelde me goed en onderbrak mijn gebed om van dit moment van vreugde te genieten. Juist op dat moment verscheen een boze geest. Hij had drie hoofden met een hoorn aan de zijkant van elk hoofd. Het was donkerder dan duisternis. De boze geest had een masker op en had vleugels als van een vleermuis. Het probeerde me bang te maken toen hij de grond raakte. Maar ik riep: “Je bent geen uitdaging voor mij. In de naam van Jezus, verdwij!” Daarna bleef ik in tongen bidden.

Br. Haak- Sung: Terwijl de gemeente in gebed was, voelde ik een bliksemflits mij raken en heilig vuur door mijn lichaam stromen. Door het heilig vuur voelde de plek heel warm. In een jas of warme kleren zou het veel te warm worden. Sindsdien draag ik een T-shirt tijdens onze gebedsbijeenkomsten. Zodra ik diep in mijn gebeden ging, kwamen er één voor één boze geesten tevoorschijn. Daarna kwamen er drie tegelijk. Ze hadden allemaal unieke kenmerken. Als ik de naam van Jezus riep, verdwenen ze. Toen verscheen Heer Jezus en Hij troostte mij.

Zr. Yoo-Kyung: Terwijl ik in tongen bad verscheen een boze geest met lange wimpers. De geest huilde en het smeekte mij om te luisteren naar wat hij te zeggen had. “Het is erg koud. Ik ben zo koud. Is er een manier waarop je me kan opwarmen? Alsjeblieft?” Ik antwoordde: “Jij smerige kwade geest. In de naam van Jezus, gaat weg van Mij.” Toen verscheen er een andere boze geest met grote ezelsoren en vleugels als van een vleermuis. Hij fladderde continu met zijn vleugels. De ogen van de boze geest puilden uit als van een kikker en hij had Dracula-hoektanden. Zijn lichaam was bedekt met bloed. Hij had lange scherpe nagels en slechts drie vingers aan elke hand.

De boze geest probeerde me bang te maken door zijn nagels naar mij toe te bewegen. Ik voelde angst en zei: “Jezus, help mij”, daarna riep ik: “Jij boze geest, in de naam van Jezus, verdwij!”

Kort daarna verscheen een andere boze geest. Hij zag er erg lelijk en raar uit. Hij had maar één oor en slechts het witte deel van het oog. Hij zag er eng uit. Ik kreeg er kippenvel van en begon te huilen. Jezus en Zijn engelen verschenen en de boze geest vluchtte. En Jezus troostte mij.

De Heer ontmoeten is altijd goed en vol verwachting

Meeting The lord is always good and full of anticipation

De Heer hield mijn hand en sprak met een zachte stem, *“Yoo-Kyung, wees niet bang. Ik ben altijd bij je, waar je ook bent; dus maak je geen zorgen.”* Hij vervolgde: *“Waarom huil je? Laat je niet intimideren door de boze geesten. Ik zal je beschermen.”*

De Heer kneep in mijn hand en zei: *“We gaan samen naar de hemel.”* Na een poosje kwam Jezus dichterbij en omhelsde me stevig. Ik werd getroost en voelde me erg warm aan Zijn boezem. Ik wilde altijd en eeuwig bij Jezus zijn. Jezus zei: *“Wacht even, Ik ben zo terug.”* Vervolgens kwam Hij met een schattig lammetje. Het lammetje blèrde: “Ba.” Zijn vacht was krullend, zacht en mooi. De Heer ontmoeten is altijd prachtig. Ik ben altijd vol verwachting. Jezus zei: *“Yoo-Kyung, nu moet Ik teruggaan.”* Ik antwoordde: “Jezus, ik hou van U.” Ik uitte wat ik op m’n hart had. En Jezus antwoordde: *“Ja, Ik heb jou ook lief.”* Toen bracht Hij me terug in de kerk.

Het huis van Jezus in de hemel

The house of Jesus in heaven

Zr. Bong-Nyo: Terwijl ik intens in tongen bad, kwam Jezus en zei: *“Bong-Nyo, wil je mee naar de hemel?”* Enthousiast antwoordde ik: “Ja, Heer.” Men kan de aanblik van de hemel niet in menselijke woorden beschrijven. De Heer zei: *“Je huilde veel bij het zien van de kwellingen van je ouders in de hel. Daarom bracht Ik je in de hemel om je te troosten en je tranen te vegen. Huil niet meer en wees moedig.”* Ik was erg dankbaar en bemoedigd.

De essentie van God en de Drie-Eenheid

The essence of God and the Trinity

Ik bad in tongen en hoorde iets overweldigends. Het was heel luid. Ik kon niet nagaan waar de muziek vandaan kwam. Plotseling kwam de Heilige Geest uit de nabijheid van waar Heer Jezus stond. Toen de Heilige Geest verscheen, stond Hij voor de troon van de Vader. De Majesteit en heerlijkheid van de Vader waren zo geweldig dat ik mijn hoofd niet omhoog kon houden. Ik boog voor Hem.

De essentie van de Vader is onbeschrijfelijk. Zijn majesteit is meer dan geweldig. Ik probeerde mijn hoofd op te tillen om een glimp van de Vader te krijgen, maar de heldere lichtglans belette mij om Hem te zien.

God de Vader is licht. Een geest met beperkingen kan Zijn heerlijkheid niet bevatten. Zijn omvang leek op de hoogte en diepte van de Hemel. Zijn troon leek zo breed als van oost tot west van de hemel.

Wolken zweefden over de troon van Vader God. Een lichtgevend licht, helderder dan de zon, scheen naar beneden. Ik voelde me als stof voor God. Ik dacht bij mezelf dat de Heilige Geest als een schaduw is, net als de schaduw van een persoon overdag.

De Heilige Geest zag ik altijd als mistig en wazig. Hij verschijnt en verdwijnt sneller dan de snelheid van het licht. Hij heeft een stem die zeer zacht en vriendelijk is. Het was niet mijn bedoeling om in Zijn ogen te kijken, maar ik zag ze. Het leek alsof de gedachten van de Godheid in overleg waren.

Kort daarna zei de Heer: *“Bong-Nyo, laten we de hel gaan bezoeken.”* Hij stak zijn hand uit om me te leiden. Ik was zeer angstig om naar de hel terug te gaan. De gedachte van het zien van mijn ouders beangstigde mij heel erg.

Ik verzette me en zei: “De hel is heel eng. Nee, ik wil daar niet gaan.” De Heer antwoordde: *“Maak je geen zorgen. Ik breng je niet om je ouders te zien.”* Hij zei het voorzichtig, met een glimlach.

Zwerm insecten in de hel

Swarming insects in hell

We kwamen in de hel, aan de voorkant van een gigantische rots, zo groot als een berg. De rots was bedekt met struiken van scherpe doorns. Er waren zwermen van giftige insecten en wormen. Ik was getuige van talloze mensen. Het was onmogelijk voor mij om precieze aantallen te kunnen zien. De mensen waren gebonden aan de rots met hun armen en handen uitgespreid.

In het begin zagen ze er allemaal normaal uit als normale mensen. Maar hun lichamen verslechterden toen de wormen en giftige insecten hun vlees tot op de botten opvrat. Ik heb nog nooit dit soort wormen en insecten meegemaakt. Sommige van de wormen hadden witte haren op hun lichamen, zoals een rups. De ogen van de insecten straalden als bliksem.

De verschrikkelijke insecten kropen om de rots heen en bedekten hem. Door de massa wormen met witte haren op hun lichaam zag de rots eruit als een witte berg. Het aantal aan insecten en wormen was oneindig. Ze beten in de huid van de mensen. Als de mensen bewogen, scheurden de insecten genadeloos de huid open.

De mensen deden hun uiterste best om stil te zijn en zich niet te bewegen, maar als de insecten over hun lichaam kropen waren al hun pogingen tevergeefs. Als de mensen onrustig werden en hun lichamen bewogen, plakten de insecten op hun vlees en beten tot op de botten. De mensen worstelden ertegen, vervloekten ze en schreeuwden het uit van pijn.

Hoe meer ze zich verzetten, hoe meer de wormen hen verslonden en smulden. De zielen probeerden dan weer niet te bewegen, doch tevergeefs. De insecten scheurden hun vlees, verslonden en kauwden tot op de botten. Van de mensen bleven alleen de skeletten over. Het was een lelijk en afschuwelijk tafereel.

Ik wilde dit bloedbad niet meer meemaken. Ik smeekte de Heer: “Dit is afstotend en te veel voor mij. Ik wil het niet meer zien. Ik wens ergens anders naartoe te gaan.” De Heer zei toen: *“Laat ons andere plaatsen gaan bezoeken.”*

Hij bracht me op een andere plaats in de hel. We gingen door een donkere tunnel. Ik streste, omdat ik in het donker niets kon zien. Ik was bang en hield stevig de hand van de Heer vast. We liepen naar voren, waar flitsen van vuur in de lucht uitbarstten. Er waren mensen in wit gekleed.

Toen we dichterbij kwamen, veranderde hun wit gewaad in zwart. We gingen door een grot met een zwarte deur. De Heer opende de deur. Ik hoorde mensen schreeuwen. Het lawaai en geschreeuw waren verschrikkelijk luid. Het geschreeuw deed me denken aan het gehuil van dieren 's nachts. Het klonk als de kreten van wolven en vossen. De mensen riepen: “Oh! Het is niet eerlijk. Ik ben in kwelling.” Hun geschreeuw werd luider. Het klonk als grommende tijgers.

Ik schrok en was angstig. Ik kon niet verder gaan. Terwijl ik voor de zwarte deur stond, zag ik een demon op wacht. De demon zei: “Je bent al tot zover gekomen, waarom ga je niet verder? Ga je gang, ga binnen in de grot.” Ik antwoordde: “Je bent een demon. Demonen bedriegen en misleiden mensen alleen maar tot ziekte en pijn. En als jullie ze misleid hebben, verliezen ze alle hoop en uiteindelijk belanden ze in de duisternis. Ik ga de grot niet in.”

Ik keek naar Jezus en zei: “Jezus, ik ben erg bang. Laten we van hier gaan.” Jezus zei: *“Maak je geen zorgen.”* De Heer zwaaide met Zijn handen en de demon werd stof.

Demonen blokkeerden onze weg naar de kerk

The gang of demons blocking our path to the Lord's church

Jezus zei: *“Het is genoeg; Laten we van deze plek vertrekken.”* Hij nam me mee naar de hemel. Toen we daar aankwamen, beval Hij één van de engelen om mij terug naar de Aarde te escorteren. Onderweg naar de Aarde viel een groep boze geesten ons aan. Ze waren erg lelijk en beangstigend. De engel die mij begeleidde vloog heel snel, maar de boze geesten waren even snel.

Eén zag eruit als een draak met vleugels op zijn rug. Er was ook één die op een slang leek en een andere met een kikkerhoofd. De laatste had het hoofd van een mens en hij lachte tegen me, terwijl hij ons achterna zat. Toen zag ik een boze geest met een mensenhoofd, gesplitst van het voorhoofd tot de kin. De ene helft van het gesplitste gezicht werd een mond met rode lippen en haaiantanden. De mond ging open en dicht. Ik was erg bang, dus vroeg ik de engel: “Kunnen we sneller gaan?” De boze geesten waren al voor ons en blokkeerden de terugweg naar de kerk. Andere boze geesten die achter ons waren haalden ons in en blokkeerden ons van alle kanten. Ze waren gereed om aan te vallen. Op dat moment herinnerde ik me een preek van de pastor die ging over de oorlog in de hemel tussen engelen en boze geesten.

Terwijl de engelen gebeden voor Gods troon brengen, trachten de boze geesten dat te voorkomen en hen te hinderen. *En de engel zei tot Daniël, ¹² Wees niet bang, want uw gebed is in de hemel gehoord en verhoord, al vanaf de allereerste dag waarop u zich voor God boog en begon te bidden om inzicht. Diezelfde dag werd ik gestuurd om u hier te ontmoeten. ¹³ Maar onderweg werd ik eenentwintig dagen lang opgehouden door de machtige boze geest die heerst over her rijk van de Perzen. Toen kwam Michaël, een van de hoogste bevelhebbers van het hemelse leger, mij te hulp. Daardoor was ik in staat door deze blokkade heen te breken. [^{HB} Daniël 10:12,13]*

Bij de eerste groep boze geesten die de weg blokkeerden was de boze geest met het mensenhoofd. Hij kwam dreigend en happend met zijn mond naar ons toe. Ik was erg bang en geschrokken. De engel riep met noodkreet: “Heer, kom nu.” De Heer stond meteen voor ons. Met een machtige en krachtige stem bestrafte Hij de demonen: *“Hoe durf je Mijn kind aan te vallen, ga nu.”* Ze verdwenen terstond.

Onze kerk en samenkomst veranderden in een vuurbal

Our church and the congregation turned into a fireball

Terug in de kerk begon ik in tongen te bidden. De Heilige Geest vervulde de gemeente met heilig vuur. Het was koud en vroeg in de ochtend. In de kerk was het erg koud. Tijdens het bidden konden we onze handen niet omhoog houden. De handen voelden bevroren. Maar we bleven volharden in het gebed, ondanks de omstandigheden. Toen we begonnen te bidden steeg onze lichaamstemperatuur. We moesten onze dikke jassen en mantels uitdoen.

De Heilige Geest vervulde ons voortdurend met heilig vuur. Het vuur van de Heilige Geest stroomde continu in mijn hart, hoofd, armen en in de rest van mijn lichaam. Toen we met de gebedsbijeenkomst eindigden was het al 7.00 uur in de ochtend. We hadden dus meer dan veertien uren gebeden.

DAG 12

“Wanneer een sterke, goed gewapende man zijn eigen hof bewaakt, is zijn bezit in veiligheid. ²² maar wanneer iemand, die sterker is dan hij, hem aanvalt en hem overwint, rooft deze zijn wapenrusting, waarop hij vertrouwdde, en verdeelt zijn buit. ²³ Wie met Mij niet is, die is tegen Mij en wie met Mij niet bijeenbrengt, die verstroot. [^{NBG} Lucas 11:21-23]

Pastor Kim, Yong-Doo: De vier jonge tieners, Joseph, Haak-Sung, Yoo-Kyung en Joo-Eun, gingen evangeliseren, ongeacht het koude weer. Joseph vertelde zijn gesprek met een boeddhistische monnik. Hij zei tegen hem: “Geloof in Jezus Christus, dan komt u in de hemel. Als u doorgaat met een leven als een boeddhistische monnik, dan komt u in de hel terecht.”

De monnik reageerde arrogant: “Je bent een student van Korea. Ken jij je eigen geschiedenis niet? Het christendom in Korea bestaat pas honderd jaar, maar het boeddhisme in Korea bestaat duizenden jaren. Wees niet oneerbiedig tegen je voorouders!”

Maar Joseph ging verder. “Geloof in Christus. Hij is de enige weg naar de hemel. Geloof in Hem en wordt gered!” De monnik antwoordde met boze stem: “Vrees jij niet en heb jij geen respect? Ga en onderzoek de geschiedenis van Korea en het boeddhisme. Ga en laat je de juiste kennis en geloof onderrichten.”

De monnik liep geïrriteerd weg. Joseph ging door en voelde overwinning met zijn missie. Alle vier de tieners waren terug van hun missie. Hun handen waren rood van de kou. Ze hadden meer dan vier uren geëvangéliseerd en op verschillende plaatsen gelopen, onder andere markten, ziekenhuizen en bedrijven. Ze evangeliseren nu elke dag.

Vermomd als Jezus en als Gods engel

The devil counterfeited as the Lord's angel and Jesus Himself

Zr. Bong-Nyo: Ik was ruim dertig minuten in gebed en toen zag ik vijf engelen naar me toe zweven. Ik besloot hen te testen om te weten of ze goede of slechte engelen waren. Ik zag een vriendelijke glimlach op hun gezichten en ze presenteerden zichzelf als vrienden. Ik bleef ijverig in tongen bidden en ging ervan uit dat ik hierdoor kon bevestigen wie ze waren. Maar in een korte tijd werden hun witte jassen zwart en hun engelachtige vleugels verdwenen.

Bij bewegingen begonnen hun lichamen te verfrommelen en te verdraaien. Ik bleef krachtig in tongen bidden en zij vielen op de grond.

Werkelijk, de geestelijke gave van het bidden in tongen is krachtig en geweldig. Ik had niet gedacht dat tongengebed zo sterk kon zijn. Ik dacht bij mezelf: "Hoe kan ik effectief zijn voor het koninkrijk van God?" Ik was nog maar een pasbekeerde christen. Ik probeerde mezelf op te stellen, maar de boze geesten bleven verschijnen. Ze leken op monsters van de films die ik zag. Er waren verschillende gruwelijk uitziende wezens, nog verschrikkelijker dan de andere boze geesten die ik eerder had gezien.

Het maakte niet uit hoeveel het er waren; ik verjoeg ze allemaal één voor één in de naam van Jezus Christus. Ze vluchtten allen. Terwijl ik de boze geesten verdreef, kwam Jezus en zei: "*Bong-Nyo, Ik ben jouw Heer, vertrouw me!*" Echter, Zijn stem was angstaanjagend en zijn gedrag was bizar. De Heer had nooit eerder gezegd: "*Ik ben de Heer.*" Jezus komt in rust en zachtmoedigheid. In Zijn aanwezigheid wordt mijn hart warm en ben ik in vrede, maar nu was ik onrustig en angstig. Ik voelde de haren op mijn hoofd stijgen en dacht bij mezelf: "O, dit moet een boze geest zijn die zich voordoeft als Jezus."

Met vertrouwen schreeuwde ik: "In de naam van Jezus, gaat weg van mij." Hij veranderde meteen in een vreemd, afschuwelijke dier. Zo'n dier had ik nog nooit gezien. Hij had eindeloos veel ogen in zijn ogen. Het dier had handen als een haak en probeerde me aan te vallen en me te bekrassen met zijn haken. Ik werd bang en schreeuwde meerdere keren "In de naam van Jezus." Hij verzette zich eerst behoorlijk, maar verdween uiteindelijk.

Vermomd als een mooie vrouw

The evil spirit disguised as a beautiful woman

Daarna verscheen een andere geest. Zeer aantrekkelijk! Ik dacht: “Hoe kan zo’n vrouw er zo mooi uit zien?” Ze was mooier dan alle vrouwen in de wereld. Slank en mooi in tweedelig pak. Ze liep zo natuurlijk als een model en probeerde mij zachtjes te benaderen. Ze maakte een buigbeweging om me te begroeten en zei: “Hoe lang ga je al naar de ‘Lords Church?’

Ik negeerde de vraag en bleef in tongen bidden. Ze knielde naast me en hoewel ze zeer elegant en keurig leek, kreeg mijn lichaam er kippenvel van. Weldra splitste haar gezicht in tweeën, van voorhoofd tot aan de kin. Het mooie gezicht veranderde in een vreselijke nachtmerrie. Ook de lippen waren gesplitst en de bovenlip begon achterwaarts en dan weer voorwaarts te rollen, terwijl de mond open en dicht ging. Ik was verbaasd over hoe de boze geest met een verscheurde mond toch nog kon praten.

De boze geest riep: “Ga je gang en bid, maar het zal niet gemakkelijk zijn, want ik trek me niet terug.” Binnen het gespleten gezicht waren er grote tanden. De tanden waren scherp als een zaag en de bovenste en onderste tanden vulden elkaar aan. Ze zagen eruit als de ene geest die ik gisteren had waargenomen. Deze wargeest zal me niet kunnen stoppen om te bidden. Hoe dan ook, zij wilde niet vertrekken.

Ik hoorde de Heer zeggen: “*Bong-Nyo, stop niet met bidden. Bidt ijverig. Ik zal de boze geest berispen en belemmeren.*”

Ik begon toen nog vuriger te bidden. Toen opeens vloog de demon in de lucht en veranderde weer in een mooie dame. Dit keer droeg ze een mooie trouwjurk. Ze zag er prachtig uit. Ze vloog naar mij toe en knipperde met haar grote ronde ogen.

De Heer fluisterde in mijn oor en zei: “*Blijf bidden en kijk hoe die mooie vrouw verandert in een lelijke geest.*” Ik bleef ijverig bidden, zoals de Heer het had opgedragen.

Plezierige preek van de Pastor

The Pastor’s enjoyable sermon

De preken van de Pastor zijn aangenaam en plezierig. We merkten het niet eens op dat de lange preken tot in de vroege ochtend duurden. De preken waren krachtig, robuust en plezierig. Hij benadrukte soms dat het heet werd. Tijdens het preken was hij erg beweeglijk, met humor.

De pastor is zeer getalenteerd in het imiteren van iemand. Tussendoor glipte uit zijn mond: “Als gevolg van de droogte heb ik al mijn haar verloren; zelfs onkruid groeit niet meer op mijn hoofd. Mijn hoofd valt op en is niet zo aantrekkelijk. Wat moet ik doen?”, zei hij met de uitdrukking van huilend gezicht. De pastor heeft met zijn grapjes ons flink laten lachen en we vielen zelfs van onze zitplaatsen.

Omdat de geestelijke ogen van de pastor nog niet waren ontwaakt, kon hij geestelijk niet zien wat er gebeurde. De pastor werd heel blij en gedroeg zich als een klein kind. Charmant, lachte hij, “Hee hee hee, mijn Heer, alstublieft, aai over mijn hoofd zo vaak U wilt, zodat mijn hoofd niet kaal wordt.” Als de pastor predikte, bewoog hij zich steeds van links naar rechts over het altaar. Na de preek maakten wij ons klaar voor het nachtgebed.

Tijdens het nachtgebed die nacht verscheen de Heer aan mij in mijn gebed en zei: *“Bong-Nyo, laten we naar de hemel gaan.”* Hij hield mijn handen vast en we kwamen in de hemel. Al is Jezus in de hemel, toch is Hij bezorgd om de geredde en niet-geredde zielen. Het enige waarmee ik Hem kan behagen is in gehoorzaamheid de kerkdiensten bijwonen, hartstochtelijk aanbidden en onophoudelijk bidden.

De rotatie van de aarde, seizoenen en de temperatuur

The earth revolving and rotating, the four seasons and the changes in weather

Samen met de Heer stond ik voor de troon van de Vader en kon het licht zien dat zo stralend was. Jezus legde me nauwkeurig uit hoe God de Vader het proces van dag en de nacht in werking stelt en hoe de aarde draait (Genesis 1: 16-18). De Heer vroeg mij om zorgvuldiger te observeren. Ik had veel vragen en twijfelachtige gedachten, maar ik was nieuwsgierig. Nadat ik had gezien wat ik zag, besepte ik dat mijn kennis en geest beperkt is.

De Heer gaf me een korte en eenvoudige uitleg van de Drie-Eenheid. *“Bong-Nyo, luister aandachtig. Mensen op aarde kunnen Gods hogere wegen niet begrijpen. Hun mogelijkheden zijn beperkt. Wanneer de heiligen op aarde sterven en naar de hemel komen, krijgen ze de capaciteit om het volledig te begrijpen. Echter, het is moeilijk het jou zodanig uit te leggen dat je het volkomen zal begrijpen. Luister daarom aandachtig naar de beschrijving die Ik je geef.”*

Jezus ging verder met uitleggen: *“Als de Vader Zijn ogen opent en sluit, schijnt een geweldige stralend licht op aarde, om het klimatologisch proces op gang te brengen. God bepaalt alles.”* (zie Psalm 74:17).

“Bovendien, Het is de Vader die alle plannen maakt naar Zijn wil. Het is dus goed doordacht! Het was de Vader die Zijn Zoon, Jezus, naar de Aarde stuurde in menselijke gedaante. Naar Zijn wil moest Jezus lijden en worden gekruisigd aan het kruis om de hele mensheid te redden.

De Zoon is de toegangsdeur voor allen, die bij de Vader willen komen. De Heilige Geest is de Geest van God. Hij is altijd bij ons.”

Terwijl Jezus het uitlegde, verscheen de Heilige Geest en Hij stond voor mij. Ik had een gesprek met de Heilige Geest, toen Jezus zei: *“Laten wij nogmaals de hel gaan bezoeken.”* Zodra Hij mijn hand vastpakte, waren we al in de duisternis van de hel.

Wrede martelingen in het rodezone gebied

The sinners in the red light district face brutality

De Heer bracht mij naar de hel en vertrok. Ik stond ineens alleen, zonder Jezus. Plots overviel mij allerlei angst en ik begon te beven. Ik voelde me erg onrustig. Het maakte niet uit of ik in de hel was of niet. Zonder Heer Jezus voel ik me overal onrustig. Angstig liep ik verder, toen een grote, grijskleurige berg mijn aandacht trok. Er waren geen bomen op de berg. De berg was op enige afstand van mij. Ik kon paren van stenen zien die op potten leken. Er waren talloze paren van stenen op de berg.

Mijn nieuwsgierigheid trok me dichterbij de berg. Toen ik dichterbij kwam, merkte ik dat het geen paren van stenen of potten waren, maar mensen. Hun lichamen waren bedekt met kleine witte wandluizen. De insecten leken op pissebedden (duizendpoten). Hoewel de insecten op hun lichaam zaten, maakten de mensen geen bewegingen. Steeds meer insecten klommen op hun lichamen en begonnen in de huid te dringen, in de neus, de mond en oren. Als de insecten eenmaal in de lichamen waren binnen gedrongen, veranderden de mensen in lelijke figuren en werden skeletten. Wat mij wel opviel was dat de insecten niet in de ogen van de mensen drongen. Toen ik dichtbij kwam, kon ik waarnemen dat de mensen onuitsprekelijke pijn leden.

Ik vroeg aan Jezus: “Heer, waarom worden deze mensen zo gemarteld? Jezus zei: *“De vrouwen die hier zijn, verkochten hun lichamen. De mannen zijn degenen die overspel pleegden met deze vrouwen. Kijk van dichtbij en ontdek meer,”* zei Hij. Ik keek dus van dichtbij en zag dat hun handen gebonden waren. (zie Openbaring 22:15).

Het was erg heet en ik was in doodsangst. Ik kon er niet meer tegen. Ik gebruikte mijn handen als waaijer. Toen ik gewaaierd had, bleek dat ik mijn eigen vuur had aangewakkerd. Ik stond in vertrouwen voor de troon van de

Vader. Ik zag de Drie-enige God, samen op één plaats. De Vader verklaarde: *“Het menselijk lichaam is beperkt en zwak. We kunnen het niet overbelasten met te veel vuur.”* Daarom raakte Jezus mij aan, en ik voelde de temperatuur van mijn lichaam lager worden. De hoge temperatuur bezorgde mij hoofdpijn, maar de aanraking van de Heer verlichtte de pijn.

Tallose verschijningen van de duivel

Countless visits from the devil

Br. Haak-Sung: Terwijl ik hartstochtelijk in tongen aan het bidden was, verscheen er een reusachtige draak. Joseph bad naast me. De draak was beangstigend en lelijk. De draak had drie koppen, de middelste kop was groter dan de andere twee. Het lichaam van de draak was zeer groot. Hij begon te lopen en kwam steeds dichterbij. Vervolgens begon hij met zijn klauwen te stoten. Deze boze geest was enkele dagen geleden ook verschenen. De draak trok mijn aandacht en ik werd erg angstig van.

Ik schreeuwde: “In de Naam van Jezus, verdwij!” en de boze geest verdween. Nadat ik hem had verdreven, verscheen Heer Jezus en zei tot mij: *“Haak-Sung, Ik hou van je. Jouw geloof is veel groter geworden.”*

De boze geesten begonnen onophoudelijk te verschijnen. Ik begon met al mijn kracht in tongen te bidden. Er verscheen een ander soort draak met drie koppen, waarvan de twee kleinere de vorm van een slang hadden.

Een boze geest met de vleugels als van een vleermuis vloog overheen. Ik was erg angstig en deed dringend een beroep op de naam van de Heer voor hulp. Ik schreeuwde: “Jezus, kom alstublieft en help me.”

Heer Jezus verscheen met een lam. En de Heer sprak en zei: *“Hoe durf je hier te komen en chaos te brengen. Vertrek nu”*, en de boze geesten vluchtten. De Heer waakte over ons, zodat we verder konden bidden. De Heer kwam dichterbij en zei: *“Haak-Sung, jij en de andere jongeren evangeliseerden, ondanks het koude weer. Ik ben zeer tevreden. Mijn hart is verblijd. Jullie alle vier hebben hartstochtelijk en ijverig geëvangeliiseerd.”* Hij gaf ons complimentjes voor onze inzet.

Zr. Joo-Eun: Terwijl ik aan het bidden was, zag ik in een visioen de duivel naar me toe komen uit de hoek van de gebedsruimte. Hij kwam van de rechterkant. De duivel had een volledig lichaam, maar ik kon alleen het gezicht waarnemen. Het meest opmerkelijke waren zijn halve maanvormige ogen. Ik verdreef hem in de naam van Jezus. Meteen verscheen een andere, reusachtige

draak met scherpe klauwen en tal van koppen op het lichaam. Er moet minimaal een paar honderd koppen zijn geweest. Alle koppen openden hun monden tegelijkertijd. Ik zag hun scherpe dreigende tanden. Ze zagen er hongerig uit en klaar om mij te verslinden.

Op hetzelfde ogenblik hoorde ik een lied, getiteld: “Baptize with the Holy Spirit.” Het lied speelde af op een elektronische piano; het was vooraf opgenomen. Op het ritme van de muziek begon ik te dansen en ik schreeuwde tegen de geest: “Jij smerige en lelijke Satan, in de naam van Jezus, gaat weg van Mij.” Nadat hij vertrokken was, nam een andere boze geest zijn plaats in. Deze zag er erg grappig uit. Ik kon me lach niet inhouden. De boze geest had een klein lichaam met een enorme kop. Het was in wezen een pompoenhoofd.

De grote kop had, in een zigzagvorm, verschillende ogen in diverse afmetingen. Hij had de vleugels als van een arend, ingeklapt aan het lichaam. Hij waggelde amusant. Ik riep “In de naam van Jezus”, maar hij weigerde om te gaan. Ik schreeuwde opnieuw en opnieuw. Pas na de derde keer ging hij weg.

Ik bleef in tongen bidden. Nadat enige tijd was verstreken, verscheen Heer Jezus en zei: “*Joo-Eun, Ik hou van je.*” Hij sprak met een zachte en vriendelijke stem. Ik was verheugd en antwoordde: “Heer Jezus, ik hou ook heel veel van U.” Ik zei het nogmaals en maakte met mijn handen de vorm van een hart om mijn liefde te uiten. Jezus maakte met Zijn handen ook de vorm van een hart en zei lachend: “*Ik hou ook van jou.*”

Ik vroeg: “Heer Jezus, kunt U hier bij mij blijven? Ga alstublieft niet weg, anders komen de boze geesten terug.” De Heer bleef nog een tijdje bij mij. Naarmate de tijd verstreek, werd mijn gebed in tongen intensiever. De Heer vertrok en ik ging verder met bidden.

Ik hoorde verstorende geluiden. Een groep boze geesten kwam tevoorschijn. Ik had dit soort geesten niet eerder gezien. Ze hadden geen lichamen; ze waren allemaal oogvormig en in verschillende maten. Sommigen waren als ronde ogen, sommigen als driehoekige ogen, sommigen als schuine ogen, enzovoort. Hoewel ze geen monden hadden, begonnen ze allemaal te spreken.

Toen ze voor mij stonden, schreeuwden ze allen: “Stop met bidden! We gaan je afleiden.” Zij bleven dit telkens herhalen. Ik werd bang en voelde me door hun aanwezigheid niet op me gemak. Daarom riep ik uit: “In de naam van Jezus, verdwijnt.” Ze waren er nog steeds en begonnen een raar geluid te maken.

Op dat zelfde moment kwam de Heer terug en zei, “*Joo-Eun, kijk niet of luister naar niemand behalve Mij.*” Toen Hij dit gesproken had, bedekte Hij mijn oren met Zijn handen en zei: “*Joe-Eun, je kunt wel tot Mij praten.*” De boze geesten verspreidden zich bij de aanwezigheid van Jezus en verdwenen.

Zr. Yoo-Kyung: Terwijl ik in tongen bad, verscheen er een boze geest met een bizar kapsel. Hij had geen lichaam, maar was enkel een ‘hoofd’, met alleen haren in het midden. De haren waren met een haarelastiek in een paardenstaart gebonden. De boze geest vroeg mij: “Wil je met me dansen?” Ik antwoordde: “Nee, jij smerige kwade geest, in de naam van Jezus, ga weg van Mij”, en hij verdween.

Na een poosje kwam een andere boze geest, zonder armen, dansend naar me toe. Zijn armen waren van de schouder gehakt. Het bloedde hevig. De beide afgehakte armen dansten zij aan zij in de lucht; afschuwelijk om te zien. Ik schreeuwde: “Ga weg, in de naam van Jezus”, en de twee armen verdwenen.

Ik bleef intensief verder bidden en de Heer verscheen. Hij vroeg: *“YooKyung, wil je de hemel bezoeken?”* En ik antwoordde met blijdschap: “Ja, Heer.”

Zwemmen in de oceaan van de hemel

Swimming in the ocean of heaven

Het Universum is echt zo wonderbaarlijk en mooi. Als gebruikelijk is de lucht van de hemel ontzagwekkend en prachtig. De aanblik is onuitsprekelijk. Toen we in de hemel aankwamen, bracht de Heer me naar een zeer hooggelegen plaats. We schoten in lach. Een engel stond naast de Heer en staaarde naar mij. Ik vroeg de engel waarom hij zo naar mij keek. De engel antwoordde: “Ik wilde jou alleen van dichtbij zien.” We hebben toen samen gelachen.

Heer Jezus zei: *“Ondanks het koude weer heb je trouw geëvangelizeerd. Ik zal je een grote beloning geven.”* Ik antwoordde: “Ik heb niets waardigs gedaan om een beloning te ontvangen.” Maar Jezus antwoordde: *“Nee, je hebt het geweldig gedaan.”* Ik zei; “Nee, Heer, evangeliseren is mijn werk. Ik verdien geen beloning voor wat ik moest doen.”

De Heer was onder de indruk van mijn reactie en zei: *“Goed dan, dank je wel Yoo-Kyung. Het weer is erg koud. Zorg ervoor dat je iets warms draagt als je naar buiten gaat om te evangeliseren.”* Opgewekt zei ik: “Amen.”

De Heer begon mijn hand te bewegen in een cirkelvorm. Ik zei toen: “Heer, ik word duizelig”, en Hij lachte vreugdevol. Ook ik begon vreugdevol te lachen. De Heer bracht mij vervolgens naar de oceaan van de hemel. Ik sprong van blijdschap en riep: “Wow, er is een oceaan in de hemel, net als op Aarde. Hij is kristalhelder en uitgestrekt. Heer, ik kan door het water zien.” Met een glimlach op zijn gezicht sprak de Heer: *“Ja, dit is de beroemde Kristalheldere Oceaan. Je hebt nooit eerder een oceaan als deze gezien.”* De Heer hield mijn hand vast

en leidde mij naar het water. Met troostende woorden zei de Heer: *“Yoo-Kyung, maak je geen zorgen over iets. Houd gewoon Mijn handen vast en zwem.”*

Toen begonnen wij te zwemmen. In eerste instantie voelde ik me ongemakkelijk en bang, maar al zwemmende werd het leuk en ik genoot er van. Toen zag ik een lam op het strand lopen. Meteen was de Heer aan wal om het lam te aaien. Jezus zwaaide en zei: *“Yoo-Kyung, kom hier en aai het lam.”* Ik zwom naar de wal en aaide het lam.

Haar vacht was zo zacht en pluizig. Het was erg soepel. Ik tilde het lam op en omarmde haar, maar ik denk dat zij ongemakkelijk voelde, want het lammetje begon te huilen.

Heer Jezus boog Zich voorover en zei: *“Yoo-Kyung, het is genoeg voor vandaag. Laten we een andere keer terugkomen.”* Ik keek op en zei: “Heer, ik hou van U,” en de Heer antwoordde: *“Ja, Ik weet het”*, en Hij bracht me terug in onze kerk.

DAG 13

¹³ Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg Hij Zijn leerlingen: ‘Wie ben Ik, de Menzenzoon, volgens de mensen?’ ¹⁴ Sommigen zeggen dat U Johannes de Doper bent, antwoordden zij. Anderen denken dat U Elia bent. Of Jeremia of een van de andere profeten. ¹⁵ ‘En jullie dan?’ vroeg Jezus. ‘Wat denken jullie over Mij? Wie ben Ik?’ ¹⁶ Simon Petrus zei: ‘U bent de Christus, de Zoon van de levende God.’ ¹⁷ Gelukkig ben jij, Simon, zoon van Jona! Mijn hemelse Vader heeft je dit persoonlijk duidelijk gemaakt. Je hebt dit niet van een mens van vlees en bloed. ¹⁸ Jij bent Petrus, de rots waarop Ik Mijn gemeente zal bouwen. De poorten van het dodenrijk zullen nooit macht over haar krijgen. ¹⁹ Ik zal je de sleutels geven van het Koninkrijk van de hemelen. Alles wat je op aarde bindend verklaart, zal ook in de hemel bindend zijn. En alles wat je op aarde ontbindt, zal ook in de hemel ontbonden worden.

[^{HB} Mattheüs 16:13-19]

Zr. Joo-Eun: Vandaag tijdens de preek vroeg de pastor de gemeente om tijdens het gebed onze gedachten in de geest te concentreren. De pastor sprak zelfs Meena aan, die nog maar vijf jaar oud was. “Meena, wanneer je vandaag bidt, doe je ogen niet open. Til je handen omhoog en blijf in tongen bidden, net zoals bij een heel lang gebed. Meena antwoordde met: “Amen.”

De preek was ook vuriger dan anders. Hoewel we moe waren, probeerde de pastor ons met humor wakker te houden. Zr. Bong-Nyo getuigde van de gebeurtenissen die ik zelf ook had ervaren.

Een frontale aanval door kwade geesten

An all-out attack by the evil spirits

Tijdens het gebedsuur was heel de gemeente vurig in tongen aan het bidden. Wederom verscheen de boze geest in de gedaante van een maansikkel. Net als voorheen had hij geen lichaam. Zijn ene oog had de vorm van een halve maan en het ooglid van het andere oog was achterover opgerold. Al had hij geen lichaam, toch liep hij rond. Hij had geen mond, maar bedreigde mij toch met een dreigend geschreeuw. In geloof bestrafte ik hem meerdere keren: “In de naam van Jezus, Jij vuile kwade geest, verdwijnt.” En het verdween.

In mijn gebed werd ik getransporteerd naar een donkere plaats. Ik wist direct: het was de hel. Ik voelde een groot wezen zich bewegen. In een korte tijd begon ik vaag om mij heen andere wezens te zien. Het wezen was omringd door veel boze geesten. De plek werd verteerd door vuur. Over heel dat gebied laaide het vuur op en de vlammen stegen heel hoog. De rode kleur van de vlammen accentueerde de hittegraad ervan.

Dit grote wezen leek gestresst en geprikkeld te zijn. Hij was verward en onrustig, schreeuwde en verplaatste zich in alle richtingen. Ineens kon ik hem duidelijk zien. Hij zag eruit als een skelet met lang, wit haar, dat tot op de schouders kwam.

Dit grote wezen bleek de leider van de andere boze geesten te zijn, die talloos waren. Deze geesten waren in afwachting van orders van de grotere wezen. Nadat er een opdracht was gegeven, vlogen talloze boze geesten in de lucht en verschenen vervolgens in onze kerk. Hun snelheid was in een oogwenk, minder dan één seconde. De boze geesten vielen de gemeente aan, waaronder ook de vijfjarige Meena. Maar ze schreeuwde ernstig in tongen, “Babaya”, en de boze geest naast haar viel achterover. De aanvallen waren tegelijkertijd gericht op allen die in tongen baden. Maar de boze geesten vielen zelf één voor één neer.

Pastor Kim ontbrandt in geestelijk vuur De duivel durft niet in zijn nabijheid te komen

Pastor Kim is on Spiritual Fire - The Devil dares not come around him

De demon commandeerde met luide toon: “Luister, jullie allemaal. Val Pastor Kim aan. Als de leiding valt, zal de rest gemakkelijk vallen. Jullie idioten, waar wachten jullie nog op? Val Pastor Kim aan met volle kracht.” Plotseling verscheen een groot aantal kwade geesten; zij vielen Pastor Kim aan. Maar wat er daarna gebeurde was zeer verrassend. Veel van deze boze geesten die hem aanvielen, vielen zelf neer. De boze geesten werden verwond en verslagen. Ze waren geschrokken van wat er allemaal zo plotseling gebeurde.

Ik was zeer verrast over wat er gebeurd was en ik keek naar de pastor met verbazing. De boze geesten probeerden opnieuw aan te vallen, maar ze werden vanuit alle richtingen verslagen. De aanvallen duurden voort, maar het resultaat was uiteindelijk hetzelfde. Ze konden de pastor niet eens aanraken.

Voordat dit gebeurde dacht ik dat de voetstappen heen en weer op het altaar van de pastor waren. Maar later bleek dat dit het geluid was van de boze geesten die op de grond vielen, wanneer ze probeerden de pastor aan te vallen. Toen de kwade geesten zich realiseerden dat hun aanvallen nutteloos waren, werden zij allen bang en vermeden de pastor. Ze hingen alleen om hem heen en durfden niet dichterbij te komen.

Terwijl ik in tongen bad keek ik naar de pastor. Hij was zich er niet eens van bewust wat er gebeurd was. Hij was vurig in tongen aan het bidden, op zijn knieën, met zijn handen omhoog. De pastor bad in tongen, met donderende stem. De boze geesten die om hem heen hingen, begonnen te sidderen. De bange geesten werden tegen de muur gesmeten en vielen in stukken neer. Ze begonnen in paniek te janken. Toen ik zag hoe ze op de vlucht sloegen, voelde ik me triomfantelijk en lachte zegevierend.

Vervolgens zag ik de demon in woede schreeuwen: “Pastor Kim, je moet niet bidden. Denk je dat wij zullen toelaten dat jullie zomaar wegkomen? Ik ga je vermoorden, ik zweer het.” Daarna knarsten zijn tanden en hij schreeuwde tegen de boze geesten: “Jullie idioten, met al jullie krachten kunnen jullie niet eens een pastor aan? Schiet op en val aan!” Daarna schreeuwde de demon, “Oh, deze pastor geeft veel hoofdpijn. Aah, ik wordt er krankzinnig van. Laat pastor Kim alleen en val de gemeente aan, opschieten.” De geesten begonnen de gemeente aan te vallen, niet als één legerblok, maar in kleine groepjes, tegen elk gemeentelid afzonderlijk.

De gemeente uitgerust met het schild van gebed

The congregation is equipped with the Shield of Prayer

De kwade geesten verspreidden zich in alle richtingen en hadden besloten dit keer elk aanwezig gemeentelid aan te vallen. Er waren allerlei kwade geesten en ze kwamen allemaal in verschillende vormen en gedaanten. Vanwege het grote aantal is het onmogelijk om ze allemaal te beschrijven.

Maar hoe heftig ze ook aanvielen, de kwade geesten slaagden er niet in. Het tongengebied van de gemeente bedekte hen met kracht en macht om de kwade geesten af te weren. En als ze aanvielen, dan struikelden zij zelf achterover. Naarmate de nacht verliep werden de gebeden van de gemeente geleidelijk intensiever en krachtiger. De koning van de kwade geesten

schreeuwde: “Mensen van de ‘Lord’s Church’, stop met bidden. Waarom blijven jullie doorbidden? Boze geesten, wat doen jullie? Kan niemand hen stoppen?”

De kwade geesten begonnen verward overal naartoe te rennen. Het maakte niet uit hoeveel kwade geesten er waren, want de gebeden van de moedige gemeente oversteeg hen in kracht en versloeg hen allemaal.

De vijf jaar oude Meena bad die dag vier urenlang, non-stop. Ik was ook intens in tongen aan het bidden. Tijdens mijn gebed verscheen voor mij een kwade geest in een lange witte jurk. De kwade geest had lang zwart haar met lange scherpe nagels. Hij liep naar me toe met opgeheven hand, in een poging zijn lange scherpe nagels in me te duwen.

Ik was erg geschokt en bang door het geluid en de bewegingen van deze geest. Hij kwam met een vaart op me af, maar hij kon me niet aanvallen. Ik was erg bang, want hij bleef om me heen hangen. Toen schreeuwde ik hardop. Plotseling kwam een skeletvormige kwade geest op mij af. Het oppervlak van zijn schedel toonde zweren en vlekken, zoals een iemand met lepra. Hij sprong met zijn schedel op me.

Ik schrok hevig en riep: “Heer Jezus, help me.” Maar Jezus reageerde niet. Ik riep nogmaals met al mijn kracht: “Smerige en verachtelijke geesten, in de naam van Jezus Christus, verdwijnen van Me, nu!” Terwijl ik schreeuwde, klapperden de boze geesten met hun tanden en geboden mij: “Stop met bidden. Ik ga je afleiden en storen, zodat je niet kunt bidden. Ik ga je vervloeken met ziektes. Ha ha ha ha”, lachte hij geniepig.

Ik antwoordde: “Wat? Jullie verachtelijke geesten.” Ik voelde me misselijk. De demon in de lange witte jurk en de skeletgeest met de grote schedel vielen mij nog steeds lastig. Degene in de lange witte jurk verplaatste zich haastig in de lucht, terwijl de skeletgeest naar mij bleef staren. Ik beval nogmaals: “In de naam van Jezus, verdwijnen van mij, nu.” Beide demonen bewogen zich in de richting van zr. Yoo-Kyung. Terwijl de demonen naar haar toegenen, klonken haar gebeden nog luider.

Toen draaiden de boze geesten zich naar Meena toe. Ik wist niet of Meena geestelijk de geesten wel of niet kon zien. In ieder geval hoorde ik dat haar gebeden in tongen intensiever werden en zij schreeuwde in tongen, “Babaya.” De demonen verdwenen. Ik herstelde mijn concentratie en richtte mij verder op mijn gebed. Zonder enige rust zag ik meteen een andere kwade geest in de vorm van een onthoofde persoon bengelen, dichtbij het kerkplafond. Het keek me recht aan. Ik wierp hem uit, in de naam van Jezus.

Veel doodskisten in de hel zijn gevuld met pastors

Many coffins in hell are filled with pastors

Terwijl ik in tongen door bad, werd ik meegenomen naar de hel. Ik was op een plaats waar een duivel bezig was met een lange, scherpe speer in rechthoekige dozen te prikken. Al vloekend schreeuwde hij: “Denk je dat je een pastor bent? Wat voor een leven heb je? Ik ben dolblij dat je hier bij me bent.” De boze geest bleef in de rechthoekige dozen prikken en vloeken. Luid en pijnlijke geschreeuw kwamen toen uit de dozen en bloed stroomde daaruit. Ik huilde vele uren nadat ik deze scène aanschouwde.

Ik riep de Heer vele keren: “Heer, waar bent U? Ik ben zo bang.” Pas na enige tijd verscheen de Heer naast me en hield mijn hand vast.

Jezus zei, *“Joo-Eun, observeer heel voorzichtig de scène voor je.”* Ik keek goed naar de rechthoekige kisten. De uiteinden van de kisten waren bedekt met een doek. Op het doek was een groot kruissymbool afgebeeld. De kisten waren zo eindeloos ordelijk in rijen geplaatst. Het einde was niet in zicht. Er waren kleine ronde gaten aan beide kanten van de kist. Ik realiseerde me dat het doodskisten waren. Boze geesten prikten genadeloos met hun lange, scherpe speren in de gaten. Benieuwd vroeg ik: “Heer Jezus, waarom zijn deze kisten vol met mensen die voorgangers zijn geweest?”

Jezus antwoordde: *“Deze voorgangers hebben niet Mijn evangelie gepredikt. Zij predikten een ander evangelie, en degenen die hen volgden zijn daardoor afvallig geworden. Dit is hun eindresultaat, een plaats in de hel.”*

Ik zei: “Jezus, ik herinner me dat ik over deze martelingen in de hel gelezen heb in het boek Openbaringen. Ik ben nu getuige van wat ik eerder heb gelezen.” De Heer antwoordde: *“Je hebt gelijk. Afvallige voorgangers zullen erger geoordeeld worden.”*

Echtbrekers lijden in een soort frituurpan

Adulterers suffer in the frying pan

We kwamen al snel op een andere locatie in de hel. Eenmaal daar aangekomen werd ik misselijk van de geur van vet en brandende olie. Het had een vreselijke geur, waardoor mijn maag op hol sloeg. Opeens verscheen een grote frituurpan vlak voor mij. Ik schrok en draaide me weg. Ik deed mijn best, uit nieuwsgierigheid, om toch een glimp op te vangen. Ik besloot te kijken en bemerkte een kleverige, dikke, vettige substantie. Binnen de frituurpan, in de

kleverige substantie, kon ik een groot aantal mensen zien rondrennen. Terwijl ze renden, schreeuwden ze allen van de pijn: “Heet! Heet!” De bodem van de pan was gloeiend rood door het felle vuur dat onder de pan werd gestookt.

De kwelling begon wanneer de mensen zij-aan-zij als sardientjes werden geplaatst. Zodra de hitte aansloeg, sprongen de mensen van pijn en begonnen in cirkels te rennen. En telkens wanneer het lichaam in aanraking kwam met de hete olie, smolt het vlees en bleven alleen de botten over. Ik zag ze dan rennen als skeletten. De cyclus duurde voort totdat al het vlees gesmolten was! Zodra ze dan weer geheel werden, begon de sessie weer opnieuw.

Hun pijniging is een eindeloze herhaling. Ik hoorde hun voortdurende gekreun, gejammer en luid en bitter geweend. Alles wat ik hoorde was: “Heet. Aah, help.” Toen ik zag hoe ze paniekerig rondsprongen, werd ik er bang van en begon te huilen. Maar de Heer bedekte mijn oren met Zijn handen en zei: *“Joo-Eun, luister niet naar de geluiden van hun geschrei.”*

Hun geschrei? Ik zei: “Heer, de geur van brandend vlees verstikt mij. Ik krijg braakneigingen.” Toen raakte Jezus mijn neus aan en kon ik niet meer de geur van brandend vlees ruiken. Ik was genoodzaakt de Heer te vragen welke zonde ze hadden begaan om een dergelijke kwelling te ondergaan.

De Heer antwoordde: *“Toen zij in de wereld waren, pleegden zij overspel tegen hun echtgenoten. Zij deden dat stiekem. Daarom worden ze hier gemarteld.”*

Daarna liet Jezus mij een andere plek met zeer grote put in de hel zien. Deze zat vol met mensen. Menigten werden door het vuur verteerd en de vlammen schoten boven de put uit. Het vuur was zo sterk dat ik de hitte op een afstand kon voelen.

Ik werd onrustig en dacht dat ik misschien te dichtbij stond. Het roodgloeiend vuur leek een eigen leven te leiden. In die put gingen de mensen rennen. Ze schreeuwden van de vreselijke hitte. De lucht was gevuld met de geur van brandend vlees. Uit de put kwam eindeloos rook van smeulend menselijk vlees. De rook steeg voortdurend.

Jezus legde uit over deze mensen, *“Deze mensen geloofden in valse godsdienst en wezen het evangelie af.”* De Heer hield mijn hand vast en zei: *“We moeten gaan.”* Nadat Hij gesproken had, was ik in een flits terug in de kerk, biddend in tongen.

Yoo-Kyung's reis naar de hemel

Yoo-Kyung's trip to heaven

Zr. Yoo-Kyung: Terwijl ik vurig in tongen bad, verscheen een boze geest voor mij in de vorm van een vleermuis. Hij kwam fladderend met zijn vleugels op me af. De schouders van de vleermuis hadden geen vlees. Ik kon de botten wel zien. Het gezicht van de vleermuis had twee ogen en verder niets. Toen hij dichterbij kwam, wierp ik hem uit, in de naam van Jezus.

Kort daarna verscheen Jezus en zei: *“Yoo-Kyung, laten we naar de hemel gaan.”* Hij hield mijn hand vast en al heel snel waren we in de hemel. Ik kwam in een kamer vol met boeken. Terwijl ik rondkeek zag ik een Bijbel en een gezangboek van goud. Toen ik het zangboek ombladerde, zag ik mijn favoriete liedje: “Stille Nacht.” Ik begon te zingen.

Een heleboel engelen waren verantwoordelijk voor de bibliotheek. De Heer zei tegen me: *“Yoo-Kyung, Ik ben zeer tevreden dat je vandaag hebt geëvangeliseerd. Daarom zal ik jou je huis in de hemel laten zien uw. Volg Mij.”*

Met spanning en vreugde volgde ik Hem. Plots zag ik een glinsterende schat en een groot huis zo hoog als een wolkenkrabber. Later zei ik tegen de Heer: “Heer, ik wil een glimp van de hel zien.”

Toen zei Jezus: *“Yoo-Kyung, de hemel is gevuld met geluk en vreugde. Maar de hel is het tegenovergestelde. Het is een vreselijke plaats vol van angst en dood. Als je regelmatig in de hel bent blootgesteld, zal het je negatief beïnvloeden, waardoor je niet zorgvuldig kunt waarnemen. Wanneer er een geschikt moment komt, laat Ik je de hel weer zien. Maak je maar geen zorgen.”*

Engelen verdedigen snel

Angels Defend Quickly

Br. Haak-Sung: Terwijl ik met gesloten ogen in tongen bad, flitste een licht voor mij. Met mijn ontwaakte geestelijke ogen zag ik een groep demonen rennen in de richting van de gemeenteleden; zij vielen hen aan.

Plotseling nam één van de boze geesten de gedaante van een mens aan. Deze geest had een gat in zijn linker jukbeen. Uit zijn linkerhand marcheerden een heleboel kakkerlakken uit de uiteinden van de vingers. De kakkerlakken kropen op het lichaam van de boze geest en gingen in het gat van het linker jukbeen. Als ze eenmaal in het gat van het jukbeen waren verzameld, kwamen ze weer uit de mond. Met een cynische grijns kauwde hij de kakkerlakken.

Dit afschuwelijk tafereel bestrafte ik meteen in de naam van Jezus, en het verdween. Een andere mensvormige boze geest kwam naar me toelopen. Deze was bedekt met tatoeages van insecten, vanaf het gezicht naar de rest van het lichaam. Ook deze was afschuwelijk om te zien. Hij kwam zo dichtbij mij en raakte zelfs mijn neus aan, maar ik dreef hem uit in Jezus naam.

Een andere boze geest verscheen. Deze had vier gezichten. Voor en achter en aan de zijkanten. Het was erg beangstigend en afschuwelijk om ernaar te kijken. Alle vier gezichten hadden een ander uiterlijk. Zijn koppen begonnen heel snel te draaien. De boze geest had ook vier handen en vier voeten. Dit wezen zag eigenaardig uit. Zijn gekneusde en gekrulde pezen hingen uit de gewrichten en de huid. De zijkant was verschrikkelijk en ik werd bang. Ik beval het om te vertrekken in de naam van Jezus, maar hij gaf hier geen gevolg aan. Door zijn geloop van links naar rechts schrok ik.

Ik bad: “Jezus, ik ben bang. Kom nu, alstublieft.” Maar de Heer kwam niet. Angstig begon ik intensief in tongen te bidden. Toen verscheen Jezus, en de boze geest schrok en vluchtte weg.

Het was een zeer koude avond. Joseph, Joo-Eun, Yoo-Kyung, en ik kwamen rond 18.30 uur thuis bij de pastor om te bidden, alvorens te gaan evangeliseren. We waren voorbereid, want we hadden materialen om uit te delen. Heer Jezus hield Yoo-Kyung’s hand vast toen we naar buiten gingen om te evangeliseren.

De Heer, vergezeld van Zijn engelen, begeleidde ons bij elke voetstap. De Heer schermde ons af van het koude temperatuur en hield ons warm. Tijdens onze evangelisatie kon Joseph heel moeilijk lopen. Hij had veel pijn. Maar dat weerhield hem er niet van om het werk van de Heer voort te zetten. Hierna gingen we samen naar de kerk om te bidden. Toen we eenmaal de kerkruimte binnengingen, kon ik meteen een groep boze geesten waarnemen die tussen het altaar en het plafond zweefde.

We liepen toen gauw terug naar de lichtschilders bij de ingang van de kerk en deden alle lichten uit. We begonnen toen met opgeheven handen te bidden. De boze geesten schreeuwden heel fel en kwamen strijdlustig op ons af. Op hun geschreeuw verschenen nog meer boze geesten, die zich verborgen hadden; zij stormden op ons af.

Plots verscheen Jezus en gebod Zijn engelen: “*Engelen, verdedig ze snel.*” En de engelen die de vier jongeren hadden begeleid tijdens de evangelisatie en nog vijf andere engelen uit de hemel vormden snel één lijn. Ze hielden elkaars handen vast in een lijn voor ons, om de stormende boze geesten af te weren. Hun aanval werd gestopt.

De Heer gebood me om de sokken van Joseph uit te trekken. Zodra ik de sokken uittrok, zei de Heer: *“Vanaf dit moment zul je geen pijn meer voelen als je loopt. Het zal geleidelijk genezen en je zult een jeuk voelen. Maar ondanks de jeuk: ga niet krassen, anders komt het probleem terug. Je moet de jeuk verdragen.”*

Mevr. Kang Hyun-Ja's beide opa's in de hel

Mrs . Kang, Hyun-Ja's paternal and maternal grandfathers in hell

Zr. Bong-Nyo: Terwijl ik in gebed was, kwam Jezus en nam me mee naar een donkere plaats in de hel. Op gegeven moment liepen we ineens op een zeer smal pad. Ten slotte kwamen we uit op een groot, open veld. We keken uit over het grote veld. Het was erg donker, maar toch lukte het mij om in de omgeving te gluren. Ik zag twee oudere heren roerloos op het veld staan. Ze verkeerden in een nare toestand. Van hun aangezicht voelde mijn maag onwel. Ik bleef staren en begon toen van angst te beven.

Terwijl ik beefde, hield de Heer mijn hand strak vast en zei: *“Ik zal altijd naast je zijn. Wees niet bang.”*

Pastor Kim's echtgenote, mevr. Kang, Hyun-Ja, vroeg mij: “Als de Heer jou ooit meeneemt om de hel te bezoeken, alsjeblieft, zoek dan uit of mijn beide opa's en beide oma's daar zijn.”

De Heer kon mijn gedachten al lezen en bracht me daarom naar de plaats waar de opa's werden gekweld. Slangen langer en groter dan een anaconda knepen hen stevig vast. De slangen hadden de opa's opgerold tot aan hun hoofd. Ik kon hetgeen ik zag niet bevatten. De slangen rolden zich doorlopend op en af in hun mond. Op de één of andere manier waren ze in staat om te gillen en te schreeuwen, “Help!”, en als ze schreeuwden, rolden de slangen zich nog strakker om hen heen, tot ze bijna verstikt raakten.

Ik vroeg aan de Heer, “Jezus, mevrouw Hyun-Ja zal op dit moment diep in gebed zijn. Kunt u haar geestelijke ogen openen, zodat ze dit zelf kan aanschouwen? Dan kan ze zelf hierover getuigen.” De Heer gaf geen antwoord, dus herhaalde ik mijn verzoek opnieuw.

Toen antwoordde de Heer: *“Ik zal haar nu hier brengen, maar ze zal niet beseffen dat ze in de hel is. Ik zal haar geestelijke ogen niet openen. Ik breng alleen haar ziel naar deze plek. Haar fysieke lichaam zal wel in staat zijn om de duisternis te voelen.”* Vervolgens bracht de Heer haar naar de plek waar haar opa's werden gekweld. Precies zoals Jezus voor mij stond, zo stond de ziel van mevrouw Hyun-Ja voor haar opa's.

De Heer sprak tot de opa's: *"Dit is jullie kleindochter die tegenover jullie staat. Kijk goed. Zij is degene die bij jullie woonde."* Nauwelijks was de Heer uitgesproken of de twee opa's begonnen te schreeuwen, want de slangen knepen de wurggrepen nog strakker. De opa's begonnen te praten, maar het was alsof ze schreeuwden: "Waar? Is het echt onze kleindochter? Wat een verrassing. Wat doe jij hier? Waarom ben je naar deze vreselijke plek gekomen? Als je ziet hoe ik gekweld wordt, ga je zelf ook pijn voelen. Wat is de bedoeling van je bezoek?"

Mevrouw Kang, Hyun-Ja werd verdrietig en begon te jammeren. Echter zonder tranen, want haar gebed was een gebed van rouw. Terwijl ik naar dit incident keek, liepen tranen over mijn wangen.

De Heer zei: *"Bong-Nyo, huil niet, je bent fysiek zwak en moe. We zullen haar even hier met hen laten. Ik wil jou een speciale gebeurtenis van het verleden laten zien. Laten we nu gaan."* We gingen naar de hemel. Jezus toonde me hoe een deel van de engelen in Gods Koninkrijk corrupt werd. Het geval dat mij werd vertoond, was zo helder als de dag. Nadat ik had kunnen zien hoe sommige engelen vielen, bracht de Heer mij terug naar de plek waar mevrouw Kang, Hyun-Ja stond.

Terwijl we terugvloegen, zei de Heer: *"Misschien is Hyun-Ja nog steeds aan het huilen. Laten we opschieten."* Toen we aankwamen stond de ziel van mevrouw Kang, Hyun-Ja nog steeds te snikken, terwijl ze in tongen bad. De Heer keek vol medelijddend en ontfermde Zich over haar.

De twee opa's waren nog steeds aan het gillen. Elke keer als ze hun mond openen om te praten, kon ik ook de kop van een slang zien sissen met zijn tong. Ik kon niet begrijpen hoe de opa's konden praten terwijl de slang opgerold in hun mond zat. Toch kon ik ze duidelijk horen praten en gillen.

De opa van moeders kant gilte: "Ben jij het echt kleindochter? Waar ben je? Ik wil je zien, maar ik kan je niet zien, omdat de slang zich rolt rond mijn hoofd. Ik mis je heel erg. Waar sta je? Kun je de Heer vragen om de slang te ontrollen? Alsjeblieft, alsjeblieft vraag Hem om de slang te verwijderen. Zodra de slang is verwijderd, kun je me niet meer zien. Maar ik zal wel in staat zijn om jou te zien. Ik wil mijn mond bevrijden zodat ik duidelijker kan praten, maar de slang belemmert mij. Hyun-Ja, mijn lieve kleindochter, ik mis je heel erg." De opa was aan het jammeren en snikken.

De trieste aanblik van het tafereel deed me huilen. Ik twijfelde of mijn verzoek zou worden ingewilligd, toch vroeg ik de Heer: "Alstublieft, Heer, laat mevrouw Hyun-Ja haar opa's zien." De Heer gaf geen antwoord. Ik bleef bidden: "Heer, waarom zijn de opa's op deze plaats?"

De Heer legde uit: *“Toen ze nog leefden waren ze alcoholisten en mishandelden ze hun vrouwen. Maar het ergste is dat ze niet in Mij geloofden. Dit is de reden waarom ze hier zijn. Het is al te laat.”*

De opa van vaders kant schreeuwde en zei: “Mijn lieve kleindochter, ik wil je nog een keer in mijn armen vasthouden. Ik word gemarteld in de hel. Toen ik in de wereld was, kende ik de gevolgen hiervan niet. Je weet waarschijnlijk niet hoe ik je oma heb behandeld. Ik sloeg haar en haar hart brak vele malen. Je was toen heel jong.

Het spijt me zeer. Ik betreur het. Alsjeblieft, geloof in de Heer met heel je kracht en hart. Bidt ernstig. Ik wil dat je naar de hemel gaat om het eeuwig leven te hebben. Kom nooit hier. Ik wens je hand vast te houden en jou in mijn armen te nemen, maar de slang belemmert mij. Het is onmogelijk.” De twee opa’s begonnen hysterisch te huilen. Plotseling begon de slang met een sterkere greep om hen heen te rollen. Ik hoorde zelfs hun lichamen kraken. De opa’s begonnen te schreeuwen toen hun vlees explodeerde en van de botten werd getrokken. Hun botten verbrijzelden tot stukken. Het maakte niet uit hoeveel ze smeekten. Het was zinloos.

De Heer antwoordde: *“Uw kleindochter trouwde met een pastor nadat ze Mij had aangenomen als haar Heer en Heiland. Ze dient Mij nu in de wereld.”* Toen zei Jezus: *“Het is genoeg. Laten we nu gaan.”*

Voordat we vertrokken merkte ik dat de lichamen van de opa’s weer normaal werden. Hun botten, vlees en de huid; alles verscheen weer in oorspronkelijke toestand. Maar natuurlijk begonnen de slangen opnieuw met het hele kwelproces. Beide opa’s schreeuwden en huilden jammerlijk in pijn. Ik heb geprobeerd hen te troosten met deze troostende woorden: “Opa’s, huil niet. Ik heb ook familieleden die gekweld worden door vlammen. Hun pijn is ondraaglijk. Mijn moeder, vader en broer. Ik denk dat je straf minder pijnlijk is dan de brandende vlammen. Mijn hart doet zeer voor jullie beiden.”

De Heer zei: *“Laat ons gaan. We hebben niet veel tijd.”* Hij pakte de hand van mevrouw Hyun-Ja en de mijne en leidde ons terug naar onze kerk. Toen we in de kerk terug waren, zag ik het fysieke lichaam van mevrouw Kang, Hyun-Ja bewegen terwijl ze bad. Ze schudde met haar gebruikelijke lichaamshouding. Ik kon de uitdrukking op haar gezicht zien. Het was een uiting van verdriet. Haar treurige gebeden raakten mij, zodat ik haar pijn kon voelen.

De volgende dag deed heel mijn lichaam ernstig pijn. Ik heb toen liggend in bed moeten bidden. De Heilige Geest gaf me de kracht om te bidden. In mijn gebed kreeg ik een visioen van de Heer. Hij gaf me een visioen van de hel en droeg me op alle details vast te leggen. Telkens als ik de hel had bezocht, leed mijn hele lichaam pijn. Het duurde een paar dagen om te herstellen.

De tweede dienst van de gebedsbijeenkomst: prijs Hem, o mijn ziel

The second service prayer meeting: praise Him, oh my soul

“³⁴ Ze zullen Mij bespotten, bespugen, geselen en ten slotte vermoorden. Maar op de derde dag zal Ik weer levend worden. ³⁵ Jakobus en Johannes kwamen naast Hem lopen. ‘Meester’ zeiden zij, ‘wij willen U iets vragen. U moet iets voor ons doen.’ ³⁶ ‘Wel’ vroeg Jezus, ‘Wat kan Ik voor jullie doen?’ ³⁷ ‘Mogen wij in uw Koninkrijk naast U op de troon zitten?’ vroegen zij, ‘de één links en de ander rechts van U?’ ³⁸ Jezus antwoordde: ‘Je weet niet wat je vraagt! Kunnen jullie de beker drinken die Ik moet drinken? Of vreselijke dingen doorstaan die Ik moet doorstaan?’ [^{HB} Marcus 10:3-38]

Zr. Yoo-Kyung: Na de vroege ochtenddiensten begonnen we te bidden. Ik bad vurig en riep de Heer. Jezus kwam en hield mijn hand. *“Yoo-Kyung, wil je een loflied zingen terwijl je Mijn hand vasthoudt?”*

Ik zei: “Ja.” Ik zong en prees de Heer met het lied: “Looft Hem, O mijn ziel.” We zongen het steeds opnieuw. Jezus ging naar mevrouw Hyun-Ja en troostte haar terwijl ze aan het bidden was. Ze bad ernstig in tranen. De Heer zat naast haar en sprak troostende woorden. De Heer keerde terug naar mij en zei: *“Yoo-Kyung, wees gehoorzaam aan mevrouw Kang, Hyun-Ja.”* Daarna ging de Heer terug naar haar.

Het kale hoofd van Pastor Kim

Bald head suits Pastor Kim

Zr. Joo-Eun: Terwijl de pastor bij het altaar bad, kwam Heer Jezus en stond naast hem. De Heer aaide pastors kale hoofd en zei lachend: *“Ha ha ha ha ha, de kale Pastor Kim.”* Voor de bidstond had de pastor gewenst dat Jezus zou komen en hem over zijn kale hoofd zou complimenteren. Toen ik de Heer met de pastor zag, begon ik uitbundig te lachen. Later zei de Heer: *“Pastor Kim, je bidt echt vurig. In feite, met een kaal hoofd zie je er goed uit. Ik weet niet of Ik je moet helpen met je haaruitval,”* en Hij lachte hardop.

Ondanks het koude weer bleven we tot vroeg in de ochtend bidden. Na mijn gesprek met de Heer ging ik vuriger bidden. Terwijl ik bad, kwam een halve maanvormige boze geest naar me toe lopen. De ogen waren ongelijk van grootte en vorm, maar moedig wierp ik de demon uit, in de naam van Jezus. Kort daarna verscheen een boze geest vermomd als een jong meisje in witte

jurk. Ze zag er beangstigend uit, met lang donker haar tot aan haar taille. Er druppelde bloed uit haar mond. Ze had scherpe tanden als Dracula. Ze probeerde me bang te maken. Een andere boze geest verscheen en maakte een afschuwelijk geluid; maar ik wierp ze allemaal uit, in de naam van Jezus.

Na de bidstond aten we met z'n allen rijstballen. Het was erg lekker. Zoals gewoonlijk gingen we na het gebed naar huis, de zonsopgang tegemoet.

DAG 14

⁶ Het verbaast me dat u God, die u in Zijn genade geroepen heeft door Jezus Christus, zo vlug de rug hebt toegekeerd en een ander evangelie gelooft, dat helemaal geen evangelie is. ⁷ U bent van de wijs gebracht door bepaalde personen die een verkeerd beeld van Christus geven. ⁸ Als iemand iets anders verkondigt dan het goede nieuws dat u van mij gehoord hebt, moet u hem uit de weg gaan als een vervloekte, zelfs al zou ik het zijn of een engel uit de hemel. ⁹ Ik herhaal het nog maar eens: als iemand u een ander evangelie verkondigt dan het goede nieuws dat u van ons ontvangen hebt, dan is zo iemand een vloek. ¹⁰ Probeer ik bij de mensen in de gunst te komen? Praat ik iedereen naar de mond? Nee, ik probeer Gods wil te doen. Als ik de mensen naar de mond zou praten, zou ik geen dienaar van Christus zijn. [^{HB} Galaten 1: 6 – 10]

Boze geesten verschenen voortdurend

Evil spirits continually appearing

Zr. Joo-Eun: Ik was vurig aan het bidden toen een eigenaardig uitziende boze geest verscheen. Het was een komiekachtig geraamte met lang wit haar en een slungelig gezicht. Ik begon in mezelf in tongen te bidden een wachtte tot hij dichterbij kwam, daarna schreeuwde ik: “In de naam van Jezus, verdwijnt.” Het verdween meteen. Het was een overwinning van mijn geloof en ik voelde me zelfverzekerd.

Na een tijdje verscheen een boze geest vermomd als een jonge vrouw in een witte jurk. Toen zij naar mij toe kwam, zag ik bloed uit haar mond druppelen. De boze geest zei: “Bid niet. Ik ga je vernietigen.” Vervolgens maakte zij bewegingen om mij aan te vallen, maar ik antwoordde: “Jij smerige boze geest, in de naam van Jezus, verdwijnt van Me,” en ze vertrok.

Hierna verscheen een andere boze geest. Deze leek op een rode draak. Hij liep heel boos en langzaam naar me toe. De draak had geen lichaam, alleen een kop en een gezicht. Ik voelde dat die me geheel zou kunnen opslikken.

De draak keek me zeer dreigend aan. Ik was erg bang voor zijn demonische aanblik. Er verschenen nog meer boze geesten. Ik begon vuriger te bidden, want ik zag sterkere demonen manifesteren. Vreemd dat ik op datzelfde moment voelde dat mijn geest de Hemel naderde.

Door mij bang te maken probeerden de boze geesten mij tegen te houden de hemel binnen te gaan. Met mijn ogen dicht bad ik ijverig in tongen. Ik probeerde hen allen uit te werpen, maar de rode draak verzette zich. Ik beval toen met een luidere stem: “In de naam van Jezus, jij smerige Satan, verdwij, verdwij!” Hij bleef zich verzetten. Maar ik bleef hem voortdurend bestraffen, tot hij uiteindelijk verdween.

De Heer kwam en Hij was erg onder de indruk van mij, dat ik als een jongere boze geesten uitdreef. Jezus riep me bij mijn bijnaam en mijn echte naam: *“Joo-Eun, Freckles, jouw geloof is drastisch toegenomen, blijf zo ijverig bidden met je ogen dicht.”*

Ik was geconcentreerd in gebed en ik voelde plotseling de duisternis mij overweldigen met een koele bries. Ik zag op een afstand een deur opengaan. Ineens scheen een helder licht. Mijn ogen waren nagenoeg open toen het doordringende licht feller werd. Maar ik realiseerde me dat ik niet in staat was mijn ogen te openen. Toen de angst mij begon te overweldigen, verscheen Jezus. Hij legde uit: *“Joo-Eun, terwijl je in tongen bad, naderde jouw geest de hemel onder escort van engelen. De boze geesten kwamen om je bang te maken, zodat jij je ogen zou openen. Maar Ik kwam tussenbeide en gebod de boze geesten te vertrekken. Ik was het die jou verhinderde je ogen te openen. Joo-Eun, Ik vind dat je iets langer moet blijven bidden. Ik denk niet dat je vandaag de hemel bezoekt.”*

Ik dacht bij mezelf: “Het was de smerige kwade geest die mij verhinderde naar de hemel te gaan.” Ik was zeer teleurgesteld. Maar Jezus troostte me met bemoedigende woorden: *“Joo-Eun, maak je geen zorgen. Ik beloof je naar de hemel te zullen brengen en je rond te leiden.”*

Ik stelde de Heer deze simpele vraag: “Jezus, als de pastor tijdens de dienst preekt, noemt hij Haak-Sun, Joseph, Yoo-Kyung en mij vaak bij ons bijnamen. Maar de volwassenen noemt hij nooit bij hun bijnamen. Wilt U hen ook bijnamen geven? Bovendien noemt de pastor zijn vrouw, Bong Ja Ya, Bon Ja Sa Mo, om haar te plagen. Maar ik denk dat zij het niet leuk vind zo genoemd te worden.”

Jezus antwoordde: *“Bong-Ja? Hmm... als ze het niet op prijs stelt zo genoemd te worden terwijl ze Hyun-Ja heet... wat dacht je van Sa-Bong of Sa-Mo? Geef haar deze twee opties.”*

Tot slot vroeg ik de Heer: “Heer, wilt U ons financieel zegenen? Jezus antwoordde: *“Financiële zegen zal komen als je ijverig en vurig bidt.”* Daarmee kwamen wij aan het einde van onze gebedsavond.

Br. Haak-Sung: Na enige tijd in gebed verscheen een boze geest als een tweekoppige slang. Ik werd bang en schreeuwde met een luide stem, want hij liet me schrikken. Ik bad in tongen met gezag en vertrouwen, maar de boze geest vertrok niet. Integendeel, hij kwam dichterbij. Deze tweekoppige slanggeest was groter dan alle anaconda's. Ik kon me herinneren die in films te hebben gezien. De koppen van de slang leken op een koningscobra, met hun lange tong.

De slang siste naar me. Ik werd banger toen hij vlak in mijn gezicht siste. Ik huilde heel veel tijdens mijn gebed en smeekte de Heer, “Jezus, Heer, kom snel, waar bent U? Help me.” Het maakte niet uit hoe intensief ik om hulp schreeuwde, de Heer kwam niet! Het leek alsof de boze geest tot op dit moment had gewacht. Hij begon zich langzaam om mijn benen heen te wikkelen tot aan mijn buik, borst en uiteindelijk mijn nek. Eenmaal tot aan mijn nek opgerold begon hij zijn greep strak te trekken. Ik kon niet eens ademen en de slanggeest bleef me verstikken.

Hoewel ik mijn vermogen verloor om te ademen, was ik toch in staat om de Heer aan te roepen. Ik riep de Heer aanhoudend. Plotseling opende de slang zijn bek zo breed mogelijk en hij poogde mij te slikken. Met zijn open bek maakte hij de beweging om eerst mijn hoofd in te slikken. Ik was helemaal paniekerig, maar de Heer verscheen op dát moment. Hij greep de slang en smeed die weg van mij. De Heer vroeg: *“Haak-Sung, ben je bang geworden? Wees niet bang. Ik zal je beschermen.”*

Ondraaglijke pijn binnen de kookpot

Those Within the Boiling Pot Cry out in Agony

Jezus zei: *“Ik zal je de hel laten zien. Observeer het van dichtbij.”* De Heer hield mijn hand vast en in een oogwenk waren we op een donkere plaats. Ik zag heel duidelijk donkerrood brandende vlammen om ons heen. Toen we verder liepen zag ik een grote pot. Ik was totaal verbijsterd toen ik de enorme omvang van de pot zag. Bovendien schrok ik hevig van wat erin zat.

Donkerzwart water kookte in die grote pot. De pot was van buitenkant bedekt met hevige rode vuurvlammen, om het water te verhitten. Het water was boven het kookpunt en het bubbelde aan de bovenlaag. De stoom die daaruit kwam leek op rook. Ik kon dwars erdoorheen de binnenkant van de pot zien. Ik

zag massa's mensen in de pot. Mannen en vrouwen die allen die om hulp schreeuwden. Ze riepen voortdurend: "Aah! Het is erg heet. Ik kan het niet meer verdragen. Ik verga van de pijn. Help mij alsjeblieft, stop deze marteling alsjeblieft." Het kokende water had al hun vlees doorgekookt, zodat hun botten loslieten en in het hete water dreven. Hun vlees vervormde, maar de beenderen waren in staat om te huilen van de pijn.

Ik kon de vreselijke brandgeur van kokend vlees en beenderen ruiken. Ik wilde overgeven, want de stank maakte het moeilijk om te ademen. Toen de pot heftig begon te koken, werd de lucht vol van donkere rook. Dit maakte het moeilijk om meer te kunnen zien. Als Jezus niet bij me was geweest, zou ik flauwgevallen zijn van de aanblik en de geur. De Heer hield mijn hand en zei: "*Kom, we gaan iets verderop.*" Met mijn vertrouwen in de Heer waren we ineens op een andere plaats in de hel.

De plaats van marteling voor waarzeggers en zelfmoordslachtoffers

The place of torment for fortune tellers and suicide victims

Toen we verder naar binnen liepen, zag ik een groot kwaad beest, zittend op een stoel. Zijn houding en gedrag maakten duidelijk dat hij de koning was van deze plaats. Een groot valluik was op de vloer voor het beest. Mensen stonden op de bovenkant van het luik. Een witte lijn was zichtbaar tussen de voeten van het beest en het valluik. Zodra het beest met zijn voet stampte, zakte het luikje naar beneden, en de mensen die erop stonden vielen in vulkanische lava. In de kokende lava vatte hun lichaam direct vuur en zij schreeuwden van de pijn.

Ik was erg bang voor wat ik zag en vroeg de Heer: "Jezus, wie zijn deze mensen? Waarom worden ze gemarteld in lava? Ik vind het zo erg voor hen. Ik kan dit niet meer aanzien. Ze zijn hulpeloos op zoek naar hoop."

Jezus antwoordde: "*Deze mensen waren waarzeggers, de klanten van waarzeggers, tovenaars, heksen en de mensen die zelfmoord pleegden.*"

Toen de Heer zelfmoord noemde, kwam mijn oom in zicht. Hij had zelfmoord gepleegd door een overdosis pillen. Toen ik oogcontact kreeg met mijn oom, schreeuwde ik: "Oom, ik ben het, Haak-Sung. Waarom sta je op het luik?" De volgende groep, inclusief mijn oom, werd gesleept naar het luikje om erop te staan. Het beest tilde zijn been omhoog, stampte en het valluik klapte neer.

Ik smeekte de Heer om genade: "Alstublieft, Jezus, mijn oom dreigt in de lava te vallen, alstublieft, help hem! Heer, mijn oom was altijd aardig voor mij.

Oom, kom snel naar mijn kant.” Met een droevige uitdrukking zei de Heer: *“Haak-Sung, het is te laat. Nu kan er niets meer gedaan worden.”* Mijn oom keek me aan en zei: “Haak-Sung, houd asjeblijft mijn hand vast.”

Op het moment dat hij zijn hand naar voren uitstak, stampte het beest met zijn voet en de valluiken gingen open. Mijn oom viel samen met de groep al schreeuwend naar beneden in de lava. Onder de mensen in dat domein van marteling waren velen boeddhistische monniken die God niet kenden, en sommigen waren afvallige christenen. Er waren ook mensen die wel naar de kerk gingen, maar voor andere doelen dan voor Jezus. Er waren allerlei soorten hulpeloze mensen die naar dat valluik werden gebracht, om beneden in de lava te worden geworpen.

Jezus legde alles waarvan ik getuige was nauwkeurig uit. Ik was doodsbang en kon niet stoppen met huilen, maar de Heer moedigde mij aan om met Hem verder te lopen. Toen we iets verder liepen, verscheen een groot voorwerp. Het leek op een waterrad, maar het kan evengoed een grote band zijn geweest. In ieder geval, ‘t was groot en rond. Dit voorwerp draaide aan één stuk door. Het was bedekt met scherpe, puntige messen. Het uiteinde van elk blad had een donkerrode gloed. Ik kon de hitte ervan waarnemen en zelfs voelen.

Terwijl het grote ronde voorwerp ronddraaide, zag ik mannen en vrouwen onder het object liggen. Ze waren allemaal als sardientjes samengeperst. Al draaiende stak het ronde voorwerp met de uitstekende puntige messen genadeloos in de slachtoffers.

Ik kon het niet meer aanzien. Het was een gruwelijke aanblik. De scherpe messen doorboorden en scheurden in de lichamen van de slachtoffers. Als gevolg daarvan ontploften de lichamen als waterballonnen. Een groep van kwaadaardige wezens begon meteen de lichaamsdelen als afval op te ruimen, om vervolgens in de vulkaan te gooien.

Het was afschuwelijk om te zien. Dit gedeelte van de hel zat vol met vulkanen. De vulkanen die zichtbaar werden stonden op het punt van uitbarsting. Het was ook een woonplaats voor veel van die wezens die zwarte armbanden droegen. Elk schepsel droeg een groot golfijzer. Ze gebruikten die genadeloos tegen mensen die zich verzetten of probeerden aan de vulkaan te ontsnappen.

Deze wezens was ik al eerder tijdens mijn gebed in de kerk tegengekomen. Ze waren talrijk en leken allemaal op elkaar. Ze genoten ervan om de mensen te martelen en te verschroeien.

Grillige individuen

Fickle individuals

Op een andere plaats in de hel zei Jezus tegen mij: *“Haak-Sung, kijk van dichtbij.”* Er waren veel mensen, omringd door grote en kleine slangen. Ze zaten allemaal dicht bij elkaar. De grote slangen rolden zich op rond de hoofden en de kleine slangen rond de lichamen van de mensen. De kleine slangen sloegen en beten voortdurend en de mensen schreeuwden van pijn.

Ik vroeg de Heer: “Wat voor zonde hebben deze mensen begaan?” Jezus antwoordde: *“Ze hebben nooit echt in Mij geloofd. Zij geloofden nooit met een waarachtig hart in Mij. Al beweerden ze in Mij te geloven, hun werken waren niet consistent. Ze waren wispelturig. Hun wispelturige gedrag beïnvloedde hun deelname in de kerk. Ze werden nooit echt wedergeboren. De meesten van hen stierven in ongevallen en waren niet meer in staat zich volledig te bekeren. Haak-Sung, ook jij hebt een wispelturig gedrag, maar je christelijke wandel is stabiel.”*

Er waren meerdere putten met vuur. Het vuur woekerde uit zichzelf voort, alsof het leefde. De vlammen rezen heel hoog. Jezus pakte mijn hand en zei dat we verder moesten. We liepen een eind verder en kwamen op een zeer grote plaats uit. Er waren verscheidene hoge muren, zo groot van omvang dat ik het einde ervan niet kon zien. Groepsgewijs draaide een gedeelte van de muren met de klok mee en het andere deel draaide tegen de klok in.

Tegen het muuroppervlak waren massa's mannen en vrouwen, hun handen en voeten vastgebonden. Zonder tussenruimte lagen ze naast elkaar vastgebonden. Kort daarna hoorde ik uit alle richtingen een sissend geluid komen.

Plotseling zag ik vuurvlammen in verschillende kleuren. Het vuur gloeide in rode, gele en blauwe kleuren. Het vuur begon het vlees en de kleren van de mensen te verbranden. De mensen schreeuwden om hulp. Door draaibewegingen van de wand werden de mensen letterlijk geroosterd, totdat al het vlees op hun botten verbrandde. Als ze eenmaal volledig waren verbrand en er slechts de skeletten overbleven, maakte de muur een draaibeweging.

Tijdens die rotatie kregen de skeletten hun vlees en huid weer terug. Vervolgens verschenen grote slangen en die rolden zich om hun hoofden. Tevens verschenen gruwelijke groene monsters met lange, slanke ogen. De vorm en het uiterlijk van de ogen waren als die van een vos.

Deze monsters hadden een driehoekige neus met een hoorn aan elke kant van de kop. De handen hadden slechts drie vingers. Ze waren zwaarlijvig, alsof het lichaam was opgezwollen. Elk beest droeg een knuppel met scherpe dorens.

Ze renden op de mensen af uit alle richtingen en vielen hen genadeloos aan. De mensen schreeuwden wanhopig om hulp.

Als de mensen uitriepen: “Help, alsjeblieft!”, dan sloegen die monsters op hun hoofden. Wanneer ze schreeuwden: “Alsjeblieft, maak ons los!”, dan sloegen de monsters hen met knuppels op hun lichamen.

Ik hoorde een vrouw luid gillen: “Dit is niet eerlijk! Ik verdien deze straf niet. Mijn leven op aarde was ellendig. Ik kon het niet meer verdragen en pleegde zelfmoord. Maar de pijn in de hel is ondraaglijker dan het leven op aarde. Waarom heb je me naar de hel gestuurd? Het is niet eerlijk. Ik had nog nooit gehoord over de realiteit van de hel. Het is niet eerlijk tegenover mij dat ik hier ben beland.” Ze herhaalde dit steeds opnieuw.

Een demon antwoordde spottend: “Ik heb je mooi misleid zodat je zelfmoord pleegde. Je hebt de waarheid niet gekend. Je ging naar de kerk en toch had je nooit over de hemel of de hel gehoord. Ik verheugde me er zo op om je over deze plaats te leren. Hoewel je naar de kerk ging heb je toch zelfmoord gepleegd. Daarom verdien je het om hier te zijn. Ik was je te slim af en bedroog je. Ik won je ziel. Ik ga je eindeloos veel lessen leren.” De demon begon haar hard en genadeloos te slaan.

Ik huilde toen ik dit afschuwelijke tafereel zag. Ik was zo bang. Jezus stond naast en troostte mij. Hij veegde mijn tranen en hield me stevig in Zijn armen. De kwellen en pijn zouden eindeloos en eeuwig duren. Het gegil en gesmeek om genade zouden onbeantwoord blijven. De Heer bracht me terug naar de kerk, waar ik verder in tongen ging bidden.

Jezus zei: *“Haak-Sung, jouw gebeden van laatst, die van ‘s nachts tot vroeg in de ochtend duurden, zijn doeltreffend en krachtiger dan je gebeden overdag. Probeer daarom meer ‘s nachts te bidden in plaats van overdag.”*

Hij vroeg me om Hem van dichtbij te kijken. En ik zag dat Hij een doornenkroon op Zijn hoofd droeg en ik zag de gaten in Zijn handen en voeten. Er vloeide bloed uit al die wonden. Toen ik dit lijden van de Heer zag, toonde ik berouw en ik huilde. Nadat ik klaar was met bidden, veegde de Heer mijn tranen weg en nam me mee naar de Hemel. Ik zag de hemelse oceaan die kristalhelder is.

Kan ik in de hemel blijven?

Can I stay in heaven?

Zr. Yoo-Kyung: Toen ik vurig aan het bidden was, kwam Jezus en sprak tot mij: *“Heb je Me gemist?”* Ik antwoordde spontaan, “Ja Heer, heel veel.” De Heer zei: *“Hoeveel heb je Me gemist?”* Ik stak mijn handen boven mijn hoofd

en gaf een hartvormig teken met mijn vingers. Met luide stem zei ik: “Jezus, ik hou van U.” Ik voelde me die dag geweldig. Meestal vallen de boze geesten mij lastig als ik begin te bidden. Maar vandaag kwam de Heer mij ontmoeten en Hij bracht me naar de Hemel.

Jezus zei: *“Je voelt je goed vandaag, vind je niet?”* Ik antwoordde: “Ja, Heer, ik voel me geweldig omdat ik vandaag geen boze geesten zie.” Nadat we in de hemel waren aangekomen, boog één van de engelen zich over mij en zei: “Wow. Jij opnieuw hier? Je voelt je zeker geweldig om hier zo vaak te komen?”, en hij glimlachte tegen mij.

In de hemel nam de Heer me mee naar een heel hoge plaats en liet me de aarde zien. De aarde leek heel klein van zo’n verre afstand. Ik zag de aarde draaien. Ik vroeg de Heer: “Jezus, ik wil in de hemel blijven, ik wil niet teruggaan.” Jezus antwoordde: *“Het is nog geen tijd voor jou. Je moet eerst Mij dienen en ijverig voor Mij werken. Op een vastgestelde tijd zul je hier komen.”* We deelden kostbare tijd in de hemel, maakten grapjes en hebben ook veel gelachen. We hadden een fijne tijd en ik heb er erg van genoten. Daarna bracht de Heer mij terug in de kerk.

IJzeren tralies onder hoogspanning in de hel

High – voltage iron bars in Hell

Zr. Bong-Nyo: Tijdens het bidden verscheen Jezus bij ons. Hij stopte ineens met lopen en sprak zachtjes in zichzelf: *“Wie zal Ik kiezen om de hel te bezoeken?”* Ik kwam er later achter dat Hij voor mij fluisterde, want Hij had al besloten om me naar de hel te brengen. Toen Hij voor me stond werd ik ongerust. Hij zei tegen mij: *“Ik heb veel dingen om je te laten zien. Laten ons samen gaan.”*

Toen de Heer mijn hand vastpakte, dacht ik gelijk aan wat de pastor gevraagd had. De pastor had gezegd: “Mijn vader en mijn oudste zus zijn waarschijnlijk in de hel omdat ze Christus niet hadden aangenomen. Als de Heer mij meeneemt naar de hel en ik met mijn eigen ogen kan zien, dan kan ik met vertrouwen de details van de hel beschrijven. Ik begrijp niet waarom de Heer mij de hel niet wil laten zien.”

De pastor zei: “Bong-Nyo, als je weer de kans krijgt om de hel te bezoeken, vraag de Heer dan om je te laten zien waar mijn vader en mijn oudste zus zijn.” Onderweg vertelde ik de Heer het verzoek van de pastor. De Heer stemde toe om me te laten zien waar de vader en zus van de pastor waren. De Heer hield mijn hand stevig vast. Hij herinnerde mij eraan om niet bang te zijn. Hij zei dat ik een aantal angstaanjagende scènes zou zien en dat Hij me zou beschermen.

Vervolgens liepen we langs een smalle weg. De weg was erg donker en ik kon niets zien. Ik kon niet nagaan in welke richting wij gingen. Liepen we rechtdoor, achteruit of zijwaarts? Jezus zelf leidde mij. Hij was het licht en scheen in de duisternis.

Terwijl we liepen, hoorde ik van alle kanten harde geluiden. Het geluid doordrong mijn hoofd en mijn oren begonnen pijn te doen van het lawaai. Het voelde alsof mijn hoofd gingen ontploffen. Ik begon de geluiden te herkennen; ze werden levendiger en duidelijk. Er waren kreten en geschreeuw. Het klonk als een protest of oproer. Ik hoorde grof taalgebruik tegen God. Mensen vervloekten elkaar alsof ze vochten. Het klonk erg rumoerig. De woorden die ik hoorde, kwetsten mijn ziel en de keiharde geluiden deden pijn aan mijn oren. Het smalle pad leek eindeloos lang en er kwam geen eind aan het lopen.

Opeens voelde ik dat er iets heel snel langs mij passeerde. De Heer zei: *“Zie nu van dichtbij.”* Hij zwaaide met zijn hand en ineens kon ik alles zien. Aan weerszijden van de smalle weg waren grote, wijde kamers naast elkaar. De kamers waren gigantisch groot. In elke kamer lag een massa mensen, op elkaar gepropt. Ze hadden geen ruimte om zich te kunnen bewegen. De kamers waren zo groot als wolkenkrabbers. Er waren ijzeren tralies aan de voorkanten van de kamers. Het deed me denken aan gevangencellen. De ijzeren tralies waren onder elektrische hoogspanning. Het deed me denken aan elektrische muggenmeppers.

Mensen vochten en duwden elkaar, in een vergeefse poging om aanraking met de ijzeren tralies te voorkomen. De mensen werden ertegenaan geduwd. De stroom elektrocuteerde het lichaam dat in aanraking kwam met de tralies en verkoelde het geheel tot as.

Plotseling hoorde ik een gehuil in de menigte. Een man schreeuwde en smeekte ons om te helpen: “Heer, toen ik op aarde leefde ging ik naar de kerk voor het eten. Maar tijdens de preek glipte ik ertussenuit om te gaan roken en te drinken. Helaas stierf ik bij een auto-ongeluk en vond mezelf in de hel. Heer, alstublieft, ik smeeek U om me hier uit te halen. Alstublieft, Heer. Ik zal nooit meer zulke zonden begaan.” Hij begon luider te huilen, want de Heer gaf hem geen antwoord.

Plots zag ik iets vreemds gebeuren. Toen de man klaar was met smeken tot de Heer, brokkelde zijn vlees af en hij werd een skelet. Maar hij was nog steeds in staat om te praten en zei: “Heer, haal me uit deze plaats. Als U mij redt, zal ik nooit meer drinken of roken. Ik zal nooit meer misbruik maken van het voedsel van de kerk. Ik zal mijn leven toewijden aan het gebed. Als U mij beveelt om te vasten dan vast ik net zo lang als u het wilt. Dan vast ik duizend jaar of zelfs tienduizend jaar. Ik zal mijn leven aan U en aan gebed wijden.

Als U mij van deze vreselijke plaats weghaalt, alstublieft!” Terwijl de man pleitte, kwam zijn lichaam in contact met de hoogspanning. De stroom electrocuteerde hem en zijn botten verkoolden tot as.

Ik hoorde een andere persoon naast de man pleiten. De stem was zwak. Het was de stem van een vrouw. Geleidelijk werd de stem luider en scherper: “Heer, ik verdien het niet om hier te zijn. Dit is oneerlijk. Ik wist niet dat een dergelijke plaats bestond. Alstublieft, Heer, haal me weg van hier.” Berispand antwoordde de Heer: *“Ik weet tot in detail elke zonde die je hebt begaan. Hoe durf je tegen Mij te liegen.”*

Plotseling veranderde haar toon. Ze werd agressief en sprak strijdlustig: “Heer, welke goede daad hebt U verricht? Als U de ware God bent en de mogelijkheid heeft om ons te redden, waarom zijn wij dan uiteindelijk toch hier beland? Kon U ons dan niet redden? Het is uw schuld dat velen in de hel zijn.” Ze was zeer respectloos tegen de Heer. De Heer was kalm toen die vrouw Hem beledigde. Ze was erg arrogant en onbeleefd. Ze bleef de Heer vervloeken: “Hee, wat heeft U voor ons gedaan?” Ze draaide om en begon voorzichtig te pleiten. Haar houding was afwisselend van smekend naar arrogantie. Het was onaangenaam voor mij om te horen hoe deze vrouw de Heer beledigde.

Maar de Heer bleef kalm en gaf haar een audiëntie. De vrouw begon weer te schreeuwen en te gillen tegen de Heer. Terwijl ze wees met haar vingers, begon ze te vloeken met grof taalgebruik. “Denk je echt dat je de Heer bent van alles? Kijk, zelfs op dit moment zijn er massa’s mensen in de hel. Als ik er een paar honderd de hemel zie binnengaan, zijn er enkele honderdduizenden die in hel belanden. Kijk eens naar deze kamers, overvol met mensen, te vol!”

Toen de mensen beseften dat het de Heere was, probeerden ze allemaal met Hem te praten. Ze strekten allemaal hun handen uit naar de Heer. Maar als hun handen de ijzeren tralies raakten, werden ze geëlectrocuteerd en tot as verkoold. Ze kenden het gevaar van de hoogspanning, maar waagden het toch om dichtbij de Heer te komen. De mensen achteraan, die de Heer niet konden bereiken, begonnen Hem te vloeken. Ondanks dat ze schreeuwden, stond de Heer in kalmte. Hij luisterde naar hun gevloek en geschreeuw.

Ik smeekte de Heer: “Heer, laat ons alstublieft weggaan. Ik heb een vreselijke hoofdpijn en kan niet goed ademhalen. Ik kan dit niet meer verdragen.” De Heer antwoordde: *“Heel goed.”* Hij hield mijn hand stevig vast en zei dat we iets verderop moesten zijn.

Mijn moeder gekweld op iedere locatie in de hel

My mother in torment at each location in hell

Zr. Bong-Nyo: Verder op was ik getuige van een ander afschuwelijke scène. Ik kwam op de plaats waar mijn moeder werd gemarteld. Ze was in doodsangst en in vreselijke pijn. Ik heb nooit gewenst om getuige te zijn van haar kwelling. Ik zei tegen de Heer: “Het is mijn moeder. Wat moet ik doen?” Mijn moeder werd op verschillende plaatsen in de hel gemarteld. Ik kreeg de gelegenheid om getuige te zijn van haar foltering van het begin tot nu toe. Toen we hier aankwamen was net mijn moeder aan de beurt om gekweld te worden. Ze schreeuwde van pijn door de hitte van het vuur.

Ik kon het niet verdragen. Ik was geschokt en viel. Maar de Heer hielp mij om weer bij te komen. Ik bleef de vreselijke scène zien. “Moeder! Mijn arme moeder, ben je nog steeds hier?” Ze hoorde mij en reageerde door te huilen. Ze hilde hysterisch en schreeuwde van pijn. “Aah! Het is zo heet. Bong-Nyo, ik zou liever op een andere manier gekweld willen worden. Ik wordt gekweld met ondraaglijke hitte, kokend water of met vuur. O wat haat ik dit, aah! Het is te heet. Bong-Nyo, haal me hier weg.” Terwijl ik toekeek, brokkelde haar vlees af en alleen de botten waren overgebleven.

Hoewel ik wist dat wat ik nu ging vragen onmogelijk was, besloot ik het toch om de Heer te vragen. Ik kon het niet meer opbrengen mijn moeder in zo'n vreselijke kwelling te zien. Het was te veel voor mij. Snikkend smeekte ik: “Heer, help haar alstublieft.” Hoeveel ik ook hilde, ik wist dat mijn verzoek onmogelijk was.

De Heer zei: “*Het is te laat. Het is onmogelijk om haar te helpen.*” Maar toen ik me verzette, greep de Heer mijn hand en sleepte me weg van daar. Ik keek steeds terug naar mijn moeder en ik riep naar haar: “Moeder! Mijn lieve moeder, wat moet ik doen? Moeder, wat moet ik doen? Ik schreeuwde angstig. Mijn moeder antwoordde en riep mij: “Bong-Nyo, mijn dochter.” Ze bleef telkens mijn naam roepen. Na enkele minuten hoorde ik slechts zwakke echo's van haar geroep.

Zodra we die plek hadden verlaten, kwamen we op een andere plek van foltering. Ik kon zien hoe mijn moeder werd gefolterd. Het was maar op een korte afstand van de vorige plek waar ik eerder mijn moeder had gezien. Maar nu was ze ook hier.

Ik zag een groot monster, waarschijnlijk de koning of prins van deze plaats. Zodra hij merkte dat ik naar mijn moeder zocht, rolde hij snel zijn tong om haar heen, net als een slang. Het leek alsof mijn moeder verstikte, maar ze was toch in staat om naar me te roepen.

“Bong-Nyo, waarom ben je teruggekomen? Waarom blijf je terugkomen als je me toch niet kan redden? Sta nou niet alleen maar te kijken, kom en red me alsjeblieft. Wil je mij in foltering zien? Schiet op! Ga en kom nooit meer terug.” Na dat ze was uitgeschreeuwd, wierp het monster haar in de brandende vlammen. Ze verbrandde ogenblikkelijk in de vlammen. Ik hoorde haar verschrikkelijke geschreeuw.

Marteling van gokkers

Tormented gamblers

De Heer gebod me om op te schieten. Ik was bedekt met tranen en zweet. Ik wou niet verder gaan. Ik had genoeg gezien. Maar ik wist dat de Heer mij meer wilde laten zien. Een andere afschuwelijke scène stond me te wachten. Ik zag massa's mensen in een rij zitten en het viel mij op dat hun armen en benen naar voren waren gestrekt.

Een groot monster met een enorme bijl stond voor de menigte. De bijl leek scherp en dreigend. Het monster hakte zorgvuldig de armen en benen af. Hij begon bij de vingers, opgaand tot aan de schouder. Evenzo deed hij dat met de benen. Eerst de tenen, opgaand naar de benen. Hij was genadeloos en snel. De mensen schreeuwden eindeloos van pijn. De mensen die gebracht waren om gehakt te worden, hadden doodse aanblikken. Hun gezichten waren bevroren als ijs. Het monster zong en neuriede bij het hakken. Het monster gebruikte een zeer grote bijl om makkelijk de botten doormidden te hakken. Zelfs de dikkere botten konden makkelijk geplet worden. Alsof iemand hout aan het hakken was. Hij fileerde met gemak het vlees van dunne botten. Ik was zo bang en huilde. Ik vroeg de Heer: “Heer, ik ben zo bang. Waarom zijn de mensen hier?”

De Heer antwoordde: *“Dit zijn beroepsgokkers. Ze bedrogen veel mensen op vele manieren. Ze wilden naar niemand luisteren. Zelfs al zou hun hand, voet of hoofd worden afgesneden, dan nog waren ze niet bereid te luisteren of berouw te tonen. Hun lot was de hel.”*

Zodra hun handen en voeten waren afgehakt, werden de lichamen weggerold. Dan begon het proces van hakken opnieuw. De mensen zaten zonder handen en voeten. Ze zagen eruit als poppen en allen huilden van pijn. Plotseling merkte ik een herkenbaar gezicht in de menigte op. Ik ging dichterbij om het duidelijker te kunnen zien. Geschokt zag ik dat het mijn vader was. Onze ogen lijken op elkaar. Mijn vader was de volgende in de rij om gehakt te worden.

Ik heb nare herinneringen aan mijn vader vanuit de tijd dat ik een meisje was. Mijn hart is diep gekwetst door zijn haat jegens mij. In het gezin haatte hij alleen mij, hij sloeg me en schold me uit. Uiteindelijk is hij hier in hel en vraagt mij om vergeving.

“Bong-Nyo, ik heb veel slechte dingen gedaan. Het spijt me zeer. Ik ben keer op keer slecht voor je geweest. Ik heb geen woorden om het goed te maken. De straf is eerlijk en ik verdien het. Ik ben het niet oneens met de uitspraak.

Maar waarom ben jij hier? Waarom bezoek je de hel zo vaak?” Toen mijn vader was uitgepraat, begon het beest te hakken, hij hakte genadeloos mijn vaders armen en benen af. Ik draaide me om toen hij het uitschreeuwde. Ik kon het niet aanzien. Ik vroeg de Heer: “Heer, alstublieft, ik wil weg van deze plek.”

Financiële zegen voor mijn familie

Financial blessing on my family

Zr. Bong-Nyo: Ik bad: “Heer, waarom heeft U zich niet aan uw belofte gehouden om ons financieel te zegenen? U brak uw belofte. Kijk naar ons, wij bidden in de kou, omdat we ons geen verwarming kunnen permitteren. We bibberen van de kou tijdens het bidden. We moeten constant onze handen op elkaar wrijven om ze warm te houden. In de meeste gevallen is het onder de tien graden. Ik begrijp niet waarom u ons niet gezegend hebt. Mijn gezin, bestaande uit vier personen, is opgevangen in het huis van de pastor, maar ook hij worstelt financieel. Behalve rijst en kimchi hebben wij verder niets om te eten. Waarom hebt U ons niet gezegend?”

Ik bad verder: “Beide families verkeren in uiterste financiële nood. Wij worstelen ermee. Hoe verwacht u dan van ons urenlang in gebed te zijn als we honger hebben? U gaf ons wel de mogelijkheid om in een diepe geestelijke wereld te komen met onze gebeden, maar we zullen niet in staat zijn dit vol te houden als we honger lijden. Bovendien zijn we onderkoeld, want het is verschrikkelijk koud.

Waarom laat u mij steeds die folteringen ervaren als mijn lichaam reeds pijn lijdt? Bovendien kan ik me de pijn niet voorstellen die ze moeten doorstaan. Als wij heel de nacht door blijven bidden, wordt het lichaam stijf en zwelt dan op van het zitten in die positie. Onze lichamen lijden aan pijn en stijfheid. Het wordt niet goed gevoed. Het is een uitdaging om heel de nacht door te bidden. Onze lichamen zijn zwak omdat wij het nodige voedsel niet hebben. Waarom laat U ons onder deze omstandigheden doorgaan? Heer, ik kan het niet meer aan.”

Al huilend klaagde ik bij de Heer, want ik hekelde mijn ontstane situatie: “Heer, dertien jaar lang aanbad ik boze geesten en leefde ik als een waarzegster. Zet mij in de brandende vlammen van de hel in de plaats van mijn moeder. Ik ben het die andere mensen onrecht heeft aangedaan. Ik ben verantwoordelijk voor velen in de hel. Hun bloed kleeft aan mijn handen. Heer, U weet dat ik beïnvloed werd door boze geesten. Het waren de boze geesten die me zo ver kregen om weg te lopen. Die ervoor zorgden dat ik mijn eigen kinderen opgaf voor hekserij. Mijn moeder nam de verantwoordelijkheid en voedde mijn kinderen op. Nu is ze in de hel en in kwelling. Het is niet eerlijk, en ik kan met dit schuldgevoel niet leven. Stuur mij maar naar de hel en bevrijd mijn moeder, alstublieft!” Ik was aan het brabbelen en klagen zonder eerst na te denken. Maar de Heer luisterde welwillend en hoorde naar elk woord. De Heer was echt geduldig met me.

Na mijn geklaag keek ik naar de Heer om Zijn aangezicht te observeren. Ik was in de veronderstelling dat de Heer mij een antwoord zou geven, maar Hij was kalm en peilde mijn aanblik. Er ontstond een moment van stilte en toen barstte de Heer in lachen uit. Vervolgens reageerde Hij: *“Bong-Nyo, Ik heb veel mensen naar de hel meegenomen om ze alles te laten zien en te laten ervaren. Maar hoe dan ook, jij bent de eerste die haar financiële nood beklaagt, terwijl Ik jou de foltering van de hel laat zien.”* De Heer lachte weer.

Toen ik naar Zijn lieflijke woorden hoorde, werd ik diep beschaamd. Ik wilde me gauw ergens verstoppen. Ik was pas twee maanden bekeerd. Mijn geloof was nog nieuw en in groei. Ik was onbekend met de leer van de Heer.

De Heer sprak zachtjes met Zijn lieflijke woorden: *“Ik neem het je niet kwalijk dat je geklaagd hebt. We hoeven ons niet druk te maken over alles. Laten we verdergaan. Kijk nu naar deze scène.”*

Toen zag ik een groot beest, zo groot als een berg. Het was onmogelijk voor mij om de grootte van het beest te schatten. Ik kon ook niet vaststellen wat voor soort beest het was. Het leek op een krokodil of een draak. Het had meer dan honderd koppen.

Toen het beest haar bek opende, kwam er eindeloos lang een lange, draadachtige tong eruit. Een oude dame gekleed in een witte jurk stond naast het enorme beest. Het beest had die oude dame met zijn tong opgerold. Toen realiseerde ik me dat het mijn moeder was. Het kwade beest gebruikte zijn tong om de slachtoffers op te rollen. Als de slachtoffer eenmaal in zijn bek was, kauwde het beest die persoon en slikte die door. Ik was diep getroffen en bleef huilen.

De Heer keek en zei tegen mij. *“Bong-Nyo, als je huilt, voel Ik je pijn. Wanneer je hart treurt, dan treurt ook Mijn hart. Als je verdrietig bent, dan ben Ik ook verdrietig. Als je moeder nog in leven was, had Ik haar kunnen helpen. Maar het is al te laat. Als je wilt klagen en boos wilt zijn, doe het dan maar gerust. Ik zal hier zijn om naar je pijn te luisteren. Ik weet dat je verdrietig bent. Ik wil dat je helemaal opgelucht bent.”*

Ik schaamde me diep en had spijt van mijn onwetende acties. Ik bleef huilen. De Heer wilde dat ik vooruit keek. Ik tilde mijn hoofd op om te kijken en zag een grote zwarte pot. In de pot was zwart kokend water. Er hing een vreselijke geur omheen. Stank van rottend voedsel. Mijn hoofd begon te bonken en ik kreeg braakneigingen van die geur. “Heer, wat is het?”, vroeg ik, en de Heer antwoordde: *“Het is een grote pot met drank. Het is verrot met schimmel.”* De Heer wilde dat ik het van dichtbij zou aanschouwen. Er was een grote menigte van mensen in rijen geplaatst. De boze geesten stonden gereed om hen in de pot te gooien.

Pastor Kim’s vader en oudere zus en mijn jongere broer in de hel

Pastor Kim’s father, older sister, and my younger brother in hell

De woorden die Jezus tot mij sprak, maakten mijn hart verdrietig. De Heer gaf uitleg over de in rijen geplaatste mensen en de pot. Onder hen waren mijn jongere broer en de vader en de oudere zus van de pastor. Ze stonden met anderen in de rij om in de kookpot te worden gegooid.

Toen ik het van dichtbij bekeek, viel mij op dat mijn broer vooraan stond, als eerste in de rij, gevolgd door de vader van de pastor en zijn zus. Mijn broer zag me en begon te schreeuwen: “Zuster, waarom ben je teruggekomen?” Ik begon droevig te huilen. Ik wist dat hij de eerste in de rij was om in de kokende pot te worden gegooid.

Ik herinnerde me hoe mijn broer stierf. Hij had een overdosis giftige pillen ingenomen. Die herinnering was onaangenaam. Ik herinner me hoe bezorgd hij was over mijn huwelijk en mijn relatie met m’n man. Hij zei: “Zus, maak geen ruzie met je man. Hoe prachtig zou de wereld zijn als jullie van elkaar hielden en in vrede zouden leven. Waarom vechten jullie? Begrijp je wat ik probeer te zeggen? Ik zal eerder dan jullie sterven, maar ik wil dat jij en je man samen gelukkig en lang leven.”

Ik probeerde met mijn broer te communiceren. Met een luide stem riep ik uit: “Het spijt me zo. Het is mij niet gelukt om mij aan mijn belofte te houden. Ik scheidde van mijn man en werd een waarzegster. Jarenlang aanbad ik vele

boze geesten. Voor mijn opstandigheid hebben mijn kinderen de prijs betaald, ze hadden een moeilijk leven. Alsjeblieft, broer, vergeef me.”

Hoe dan ook, hij leek niet te luisteren. Hij bleef vragen: “Zus, waarom kom je zo vaak hier?” Ik antwoordde: “Omdat Jezus mij steeds hier brengt. Op een dag vertelde een zekere pastor Kim Yong-Doo mij over Jezus. Ik heb toen Jezus aangenomen en ben een christen geworden. Als ik heel lang in gebed ben, dan komt de Heer en Hij neemt me mee om de hel te zien. Hij heeft mij gekozen om de werkelijkheid van de hel te laten zien. Ik hoor nu bij een kerk, ‘The Lords Church.’”

De pastor vroeg mij om voor hem uit te kijken naar zijn vader en oudere zus als ik opnieuw de hel mocht bezoeken. Door Gods genade ben ik in staat om jullie allemaal te kunnen ontmoeten. Ik had niet verwacht de vader en oudere zus van de pastor en jullie allemaal op één plaats te zien.

Toen ik gesproken had, verscheen de demon die dit domein bewaakte en schreeuwde: “Ga rechtop in de rij staan.” Iedereen in de rij werd nerveus en gespannen. Uit het niets verschenen mijn vader en mijn moeder en ze werden ook in de rij van mijn broer geplaatst, samen met de vader en zus van de pastor.

In de pot zag ik verrot donker water hevig koken. Net als bliksemflitsen bij onweer flitsten lichtstralen in de pot, met dondergebrul. Toen gooide de demon mijn vader, moeder en broer in de kokende pot. Ik hoorde mijn ouders en broer schreeuwen van de pijn.

Geschokt riep ik uit: “Heer, waarom is deze plek zo ellendig?” De Heer antwoordde: *“Deze plek is voor de alcoholisten die vervloekt zijn. Degenen die zich niet hadden bekeerd en Jezus Christus niet hadden aanvaard, zullen minstens één keer in de pot worden geworpen.”*

De gesorteerde mensen werden snel in de pot gegooid. Hun geschreeuw weerklonk en bereikte het luchtruim van de hel. Zodra de mensen in de pot neerkwamen, brokkelde hun vlees meteen af. En indien het sommigen wel lukte om naar de top te zwemmen, dan sloeg de demon meteen met een ijzeren staaf op hun hoofd. Zo werden ze verhinderd naar de bovenkant van het kokende water te stijgen. Allen schreeuwden om hulp.

De Heer zwaaide naar me om mijn aandacht te krijgen. Hij wees naar een aantal mensen en gebod me om van dichterbij te kijken. Ik zag twee mensen staan. Eén van hen was een oude man die eruitzag als onze pastor. De andere was een mooie jonge dame. De oudere man schreeuwde de naam van de pastor uit. De pastor had me verteld dat hij met vijf broers en twee zussen was. Zijn oudere zus was op jonge leeftijd door ziekte gestorven. Ze woonde in een andere stad, ver van de pastor.

De pastor lijkt sprekend op zijn vader, als een tweeling. De oudere man begon te schreeuwen: “Yong-Doo. Waar is mijn zoon?” De Heer vertelde me dat Hij hem al had geïnformeerd over de pastor. “Yong-Doo, waar ben je?”

Ik vroeg de Heer, “Heer, waarom is de vader van de pastor hier?” De Heer antwoordde: *“Hij zondigde heel veel en was grof tegen zijn vrouw. Hij hield van drinken. Alcohol was zijn idool. Zijn alcoholisme beïnvloedde zijn werk en hij verwaarloosde zijn kinderen. Zijn kinderen hadden het heel moeilijk. Als gevolg daarvan zal hij voor eeuwig in de geur van deze verrotte drank gepijnigd worden.”*

De vader van de pastor bleef roepen: “Yong-Doo, waar ben je naartoe gegaan? Ik hoorde dat je een pastor bent geworden? Waarom bezoek je me niet in de hel? Waarom komt iemand anders in jouw plaats?”

De Heer zei tegen hem: *“Jouw zoon is een pastor geworden en hij predikt het evangelie.”* De vader van de pastor wendde zich tot mij, daarom stelde ik mezelf voor: “Hallo, ik was waarzegster en aanbad boze geesten. Ik kreeg een ongeval en belandde in het ziekenhuis. De pastor evangeliseerde bij de patiënten in het ziekenhuis en ik was er ook één van. Ik heb toen op dat moment Heer Jezus aangenomen. Onze kerk is aan de westkant van So Incheon. De naam van de kerk is ‘The Lords Church’. De pastor is zeer trouw en toegewijd. Wij bidden dagelijks en heel de nacht door. De Heer bezoekt ons, daarom zijn wij hier gekomen. Ik ga ook naar die kerk. De pastor maakte zich zorgen omdat u misschien in de hel bent beland. Hij was bezorgd om u en ook om zijn oudere zus. Hij vroeg me: als ik nogmaals de hel bezoek, dat ik dit keer moest kijken of u en zijn zus hier zijn. Hij hoopte dat ik een kans zou krijgen met u te praten.”

De vader van de pastor antwoordde: “Oh, ik snap het. Maar ik begrijp niet hoe hij een pastor is geworden. In zijn kindertijd was hij de koppigste van al mijn kinderen. Als ik hem vroeg om iets te doen, dan luisterde hij niet en was hij ongehoorzaam. Hoe kan hij dan gekwalificeerd zijn voor een pastor? Wanneer ik hem geld gaf om drank te kopen, kwam hij heel laat weer naar huis. Ik kan niet begrijpen hoe hij erin is geslaagd om een pastor te worden. Als hij nu een voorganger is, waarom is hij me dan hier niet komen bezoeken? Hij moest mij meteen komen redden.”

Ik communiceerde verder met hem: “Mijn pastor is vurig en hartstochtelijk aan het bidden voor geestelijke bewustwording van de gemeente. Hij bidt urenlang, heel de nacht door, tot de volgende ochtend. Telkens als hij bidt, komen vele boze geesten hem aanvallen, hij kan ze gewoon zien. Hij vecht voortdurend met boze geesten, en met kracht werpt hij ze uit. Zijn gebeden zijn krachtig en vurig.”

De vader van de pastor begon te huilen en zei: “Als ik nog in leven zou zijn, zou ik naar mijn zoon luisteren en de Heer accepteren als mijn redder. Ik zou de kerk trouw bezoeken. Dan zou ik wel naar de hemel kunnen gaan. Oh, het is nu te laat. Wat kan ik doen? Yong-Doo, mijn zoon, ik wenste je gezicht nog een keer te zien.” Hij was in zo’n leed en verdriet. De pastor lijkt sprekend op zijn vader. Echter, de vader is iets groter.

Hij begon weer te roepen: “Oh, ik heb zoveel verschrikkelijke dingen gedaan. Ik wenste dat mijn vrouw Jezus Christus als haar Redder en Heer had aanvaard. Dan kon ze naar de Hemel gaan. Toen ik op aarde was, ging ik de hele dag gokken en drinken. Ik zorgde nooit voor mijn familie. Ik keek niet om naar hun dagelijkse behoeften. Mijn vrouw werkte de hele dag om onze kinderen te voeden.

Ik ben verantwoordelijk voor haar ellendige leven. Ik boet voor de zonden die ik heb begaan. Ik heb deze straf verdiend. Als je teruggaat naar de Aarde, zeg dan tegen mijn jongste zoon dat hij de kerk moet blijven bezoeken. Zeg hem ook de Heer trouw te zijn en in Hem te geloven.”

Hij vroeg me ook om zijn zonen te vertellen de kerk niet voor niets te bezoeken. Zij moeten de zondag heilig houden, oprecht berouw tonen, en met de Heer wandelen als een trouw christen. Hij sprak met tranen. Hij kon dit alles zeggen omdat Jezus het toeliet. Hij zei verder: “Ik ben in de hel en wordt gekweld. De hel is het definitieve einde, een eindeloze kwelling. Het is zonder hoop. Alsjeblieft, vertel het aan je broers, zussen en familieleden, zodat ze een kans hebben om naar de hemel te kunnen gaan.”

Achter de vader van de pastor stond een jonge dame. Ze had een bleekwit gezicht. Ze was erg mooi. Ze was de oudere zus van de pastor. Met tranen in haar ogen begon ze te spreken, “Mijn geliefde zus en broers, alsjeblieft, vertel ze om de Heer Jezus aan te nemen als hun redder. Vertel hen de Heer gehoorzaam te zijn, zodat ze naar de hemel kunnen gaan.

Tot mijn arme moeder wil ik zeggen dat het me spijt dat ik haar heb gekwetst. Ik mis haar zo veel. Mijn moeder had een moeilijk en ellendig leven. Ik wil dat mijn moeder tegen elke prijs naar de hemel gaat. Alsjeblieft, geef mijn boodschap door, ik heb veel gezondigd.”

Terwijl zij sprak, verscheen een grote duizendpoot. Een belachelijk schepsel met grote ronde ogen. Hij bereidde zich voor om zijn slachtoffers te verslinden. De zus van de pastor riep: “Mijn arme moeder, mijn arme broers en zusters. Ik heb zoveel verkeerde daden gezaaid.” In het bijzijn van Jezus riep zij berouwvol. Maar het kwade monster schreeuwde: “Jouw berouw is alleen geldig als je op Aarde leeft. Niet hier!” En hij vervloekte haar.

De zus van pastor Kim had lang, steil haar en een babyzachte huid. Het monster zei: “Je was zeker erg populair toen je nog leefde.” Intussen bereidde

hij zich voor om haar te verslinden. Hij wachtte op het juiste moment om aan te vallen. Hij kroop dichtbij haar en begon zich om haar lichaam en hoofd te wikkelen.

De duizendpoot was erg groot en had duizenden poten. Hij gebruikte zijn lichaam om te folteren en stak zijn slachtoffers voortdurend met zijn scherpe tanden. De duizendpoot prikte haar. Zij verbleekte meteen en haar gezicht werd blauw. Het gif verspreidde zich over haar hele lichaam. Ze zag er verschrikkelijk uit. Haar uiterlijk was afschuwelijk om te zien. Vervolgens wikkelde het monster zich om haar lichaam. Intussen werd de vader geworpen in de pot van de rotte drank.

Beiden hadden toen nog het vermogen om te kunnen spreken. Zij zei: “Mijn moeder moest elke dag heel hard werken, ondanks het barre koude weer. Vertel mijn moeder om in Jezus Christus te geloven, zodat ze kan worden gered. Ik heb geen gevoelens voor mijn vader. Hij is verantwoordelijk voor de ellende in mijn moeders leven. Hij werkte nooit om zijn kinderen te verzorgen. Hij bracht zijn tijd door in cafés. Mevrouw, alsjeblieft, waarschuw mijn familie op Aarde. Ik heb medelijden met mijn moeder. Mijn broertjes en zusjes zullen nu waarschijnlijk hun eigen gezin hebben.

Mijn moeder zal wel alleen zijn. Mijn hart is bedroefd om haar. Mijn broers en zussen zullen waarschijnlijk ook egoïstisch zijn en niet zorgen voor haar.” Zo jammerde ze hardop. Ik huilde ook. Ik wou haar vasthouden en samen uithuilen. De Heer waarschuwde me niet te dichtbij hen te komen en ik mocht ze absoluut niet aanraken. Maar vanaf de afstand waar ik stond, deed ik alsof ik haar omhelsde.

Kruisigingen in het luchtruim van de Hel

The Crosses in Hell's Sky

Wij zeiden elkaar vaarwel en de Heer bracht mij naar de volgende plaats van foltering. Ik was benieuwd waar de Heer mij nu zou brengen! Ik volgde Hem en hield Zijn hand vast. Ik was onrustig en angstig. Wij liepen een poosje, toen de Heer Zijn hand ophief en zwaaide in de lucht. Ik was verbaasd toen ik naar het luchtruim van de hel opkeek. Ik zag daar massa's mensen die aan een kruis hingen. Ik kan niet precies omschrijven van wat ik allemaal zag.

De woorden schieten mij gewoon tekort. De massa's mensen hingen per paar aan een kruis, met hun gezicht naar elkaar toe. Elk persoon was vastgenageld aan een houten kruis. Jezus vond dat ik 't van dichtbij moest waarnemen. Er waren veel mensen van verschillende etnische groepen.

Toen ik van dichtbij keek, viel het mij op dat ze net als Jezus waren gekruisigd. Grote spijkers doorboorden hun handen. Hun voeten waren open boven op elkaar genageld. Scherpe doornenstengels van klimopplant werden om de nek gehangen. Talrijke insecten met dorens bedekten hun lichamen. Vreemd was dat mensen zonder ophouden bleven morren. Gechoqueerd vroeg ik: “Heer, dit is een vreselijke plaats. Wat voor soort zonde hebben ze begaan om zo te moeten lijden?”

Verward en vleeselijk geloof

Absentminded (carnal) believers

Pas nadat ik die vraag had gesteld, realiseerde ik me welke zonden zij hadden begaan. In ieder geval begon de Heer uit te leggen en Zijn toon was niet zacht: *“Dit zijn mensen die regelmatig de kerk bezochten. Ze namen zelfs hun Bijbel mee. Maar hun gebeden en aanbiddingen waren tevergeefs. Ze waren oplichters en huichelaars. Buiten de kerk waren ze rokers en alcoholgebruikers. Ze hielden zich ook niet aan de sabbat (de dag des Heren).*

Na de kerkdiensten gingen ze ook genieten van recreatieve activiteiten, zoals bergbeklimmen. Sommigen van deze mensen waren rentewoekeraars. Ze verstrekten geldleningen tegen zeer hoge rentetarieven. Ze werden schatrijk van woekerrente. Veel gezinnen konden de leningen niet meer aflossen vanwege de extreem hoge rentes en gingen failliet.

Financiële stress verbrak vele familiebanden. Hun hart en hun handelingen waren werelds, ook al beweerden ze gelovig te zijn. Als ze in geloof hadden geleefd, met heel hun hart en kracht, zouden ze nu de Hemel zijn binnengegaan. Hun ontrouw belette hun wedergeboorte. Ze waren niet wedergeboren, noch door water, noch door de Heilige Geest. Zij volgden eerder tradities dan God. Hun wereldse activiteiten waren belangrijker en kregen voorrang op God. Hun daden waren geen afspiegeling van het ware geloof. Ze dienden de Heer halfslachtig.”

Toen de Heer klaar was met de uitleg hoorde ik een monster met een luide stem tegen de veroordeelde mensen zeggen: “Het doet me goed, als ik jullie zie. Op Aarde deden jullie je voor als christenen. Echter, jullie geloof was nep. Ik was degene die jullie bedroog. Ik zal jullie laten merken wat de prijs voor jullie ontrouw is.” Vervolgens, op zijn handsignaal, stormden de insecten op de mensen af. Vele soorten insecten, groot en klein. De insecten hadden twee horens.

Ik zag een aantal van de insecten aan de voeten van de mensen knagen. Het vlees scheurde open en de botten werden zichtbaar. Knagend door het vlees

heen stegen ze op naar de hoofden van de mensen, om uiteindelijk de hersenen op te vreten. De lichamen begonnen te smelten en er bloedde zwartachtige vloeistof uit hen.

Het monster gebod de mensen te herhalen wat hij zou zeggen. Hij hield een ijzeren staaf gereed om ermee te slaan. Luid herhaalden ze uit angst alles wat het beest commandeerde. Ze schreeuwden van ondraaglijke pijn als uit hun lichaam zwarte vloeistof vloeide.

Zij probeerden de pijn van de spijkers te verdragen, waarmee hun handen en voeten waren vastgespijkerd. Ze moesten de pijn van de doornen om hun nek verdragen, evenzo de pijn van hun vlees en botten welke de insecten opvrat. Bovendien moesten ze op bevel van het monster alles wat hij zei met een luide stem herhalen. Het was een onbeschrijflijke foltering.

Als hun stemmen niet luid genoeg waren, renden de kwade wezens op hen af, sloeg hen genadeloos en gooiden hen in het vuur. De mensen hingen liever aan het kruis dan in het brandende vuur van de hel te worden gegooid. Het brandende vuur was de meest afschuwelijke plek voor hen. De kwade wezens verschenen dan alsof ze doorgedraaid waren.

De insecten vraten in de lichamen en het vocht uit de dode lichamen viel op de grond van de hel en vormde een grote waterplas. Uiteindelijk vraten de insecten het lichaam met bot en al. De lichamen werden stof en vielen op de grond van de hel. Zodra hun stof in de smerige waterplas terecht kwam, werd hun menselijke vorm weer intact, met al hun vlees en beenderen. Vervolgens grepen de kwaden wezens hen en kruisigden hen opnieuw, en hingen ze netelige stengels van de klimopplant om de nek. Jezus vertelde me dat deze procedure eeuwig voortduurt. De Heer was erg overtuigend en heel duidelijk in Zijn waarschuwing. Toen wees Hij mij naar de mensen die vergeefs hebben geloofd. Zijn terechtwijzing was een duidelijke waarschuwing.

Gods kerk in de hemel

God's church in heaven

Ik trilde onbeheersbaar van angst. De Heer zei zachtjes: *“Bong-Nyo, je bent bang geworden. Het is genoeg voor vandaag, laat ons gaan. Bong-Nyo, je heb je familie in kwelling meegemaakt. Het is een grote opgave om dit te kunnen doorstaan. Je hebt heel veel gehuild. Ik wil je troosten en je opvrolijken. Als we de hemel bereiken en de kerk binnengaan, wil Ik dat jij bidt en kijkt naar de aanbidding.”*

Zodra de Heer mijn hand vastpakte, verdween de wereld van verdriet en tranen achter ons. We waren in de stralende lucht van de hemel.

De hemelse wereld is echt fantastisch. Met de Heer, Die mijn hand hield, gingen wij de hemelse kerk van God binnen. Ik had gehoord over Gods Kerk, maar nu had ik de eer om daar echt te zijn.

Gods kerk in de hemel schittert glorieus, met doorschijnend helder licht. De lichtstralen overdekken het hemelse luchtruim. De tempel was kolossaal. Het was onmogelijk voor mij om de grootte van de kerk voor te stellen. Ik kon niet zien of er meerdere verdiepingen waren. Ik was alleen in staat gesteld om de begane vloer te bekijken. De vloer van de tempel was van massief goud. Het altaar was van goud. In feite was alles van goud gemaakt.

Er waren talloze heiligen in aanbidding. Bovendien namen veel engelen met vleugels deel aan de dienst van de heiligen. De Heer begon te preken: *“Ik heb zr. Bong-Nyo van de Aarde gebracht. Maar voordat we hier kwamen, liet Ik haar de hel zien. In hel heeft ze de kwellingen van haar families meegemaakt. Ze hilde heel veel en was gechoqueerd door het observeren van alle trauma's. Daarom wil Ik dat alle engelen hier haar troosten. In het begin was Ik van plan om haar de vader van haar voorganger en zijn oudere zus te tonen. Maar ze moest toch eerst haar familie ontmoeten. Engelen, ga en troost haar.”*

Plotseling hoorde ik een bekende melodie spelen uit alle richtingen. Het was een lied dat we vaak in onze kerk zingen. De titel van het lied is ‘Baptize with Holy Fire’ (Doopt met de Heilige Geest).

Ik zag een groep engelen in de dienst komen. Het bleek dat ze net klaar waren met hun opdracht op Aarde. Deze engelen waren lager in rang dan andere engelen.

Jezus zei opnieuw met een luide stem vanuit het altaar: *“Alle heiligen, kijk naar Mijn lichaam. Ik werd gekruisigd aan het kruis. Ik stortte Mijn bloed en stierf voor jullie.”*

Op het moment dat Hij sprak hing Hij aan het kruis dat op het altaar stond. Een heldere gouden lichtstraal scheen op het kruis. Er stroomde een warm gevoel door mijn lichaam heen. Veel engelen kwamen naar me toe en spraken lieve, troostende woorden. Ik was erg blij.

De Heer probeerde mijn bedroefde hart te troosten. Hoe kan de Heer zoveel moeite doen en zoveel aandacht geven aan een persoon die lager is dan de laagste? Ik was gewoon een zondaar en pas twee maanden in een gemeente. Ik heb zoveel gezondigd dat alles wat ik tot nu toe heb kunnen doen, berouw tonen is. Ik was een vuile zondaar en bad in tranen tot de Heer.

DAG 15

² Het moet u tot grote blijdschap stemmen, broeders en zusters, als u allerlei beproevingen ondergaat. ³ Want u weet: wanneer uw geloof op de proef wordt gesteld, leidt dat tot standvastigheid. ⁴ Als die standvastigheid ook daadwerkelijk blijkt, zult u volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming. [^{NBV} Jacobus1:2 - 4]

Zr. Bong-Nyo: Na de dienst van zondag had de gemeente thuis bij de pastor geluncht. Het was alweer een tijd geleden dat de gemeente samen een ententje had georganiseerd. Het was ook een goede gelegenheid om te praten over onze gebeden tijdens de nacht. Ik heb geprobeerd de diaken zr. Shin Sung Kyung te overtuigen om mee te doen met het avondgebed.

Zr. Sung Kyung was rond de dertig, rustig en terughoudend. Ik dacht bij mezelf: “Als zij de nachtgebeden bijwoont en het vuur van de Heilige Geest ervaart, die Zich ’s nachts manifesteert, dan zal ze wonderbaarlijk veranderen.” Ik was erg benieuwd hoe ze daarop zou reageren. Wanneer ik de nachtdiensten bijwoon, voel ik meteen alsof ik op een andere planeet leef, want God openbaart Zich zo machtig. We worden vervuld met de Heilige Geest en Zijn genade.

Ik aanbad afgoden totdat ik gered werd. Ik had nog nooit Jezus ontmoet. Nu ervaar ik dit alles persoonlijk, in het echt, in de ‘Lord’s Church’. Tijdens mijn ervaring dacht ik vaak hoe deze dingen konden gebeuren. Ik was vaak nieuwsgierig naar de ervaringen die ik meemaakte. Ik zei dat deze dingen misschien gebeurden, omdat ik boze geesten had aanbeden en gediend. Daarom twijfelde ik vaak aan mijn ervaringen. Maar iedere keer als ik twijfelde, voorzag de Heer mij van een antwoord. Hij gaf me altijd vriendelijke antwoorden, zoals: *“Bong-Nyo, je zult nooit weten hoeveel Ik van je hou; omdat je besloten hebt Mij te volgen en in Mij te geloven, zal Ik daarom jouw vorige overtredingen vergeven; Ik zal je altijd beschermen op een speciale manier.”* Daarna zegende Hij me.

Ik was amper één of twee keren in mijn leven naar de kerk geweest. Dat was een megakerk. Maar deze ervaringen had ik daar nooit meegemaakt. En thans, in een kleine gemeente, zie ik het gewoon gebeuren. Eerst twijfelde ik en dacht dat ik misschien bij een sekte terecht was gekomen. Maar de Heer legde het duidelijk uit:

“Pastor Kim en zijn vrouw Kang Hyun-Ja hebben vurig en volhardend gebeden. Het maakte niet uit of ze wel of geen gemeente hadden. Het maakte ook niet uit of er wel of geen sprake was van verdrukking. Ze hebben nooit enige twijfel in Mij gehad. Daarom gebruikte Ik pastor Kim om aan jou te evangeliseren.”

Ik besepte dat de pastor en zijn vrouw altijd gebedsbijeenkomsten hielden, heel de nacht door. Heer Jezus was erg onder de indruk van hun toewijding en leidde mij naar The Lord's Church. Reeds op de eerste avond van de bijeenkomst ontving ik de gave van tongen. Op dat moment was ik onwetend van geestelijke gaven en vroeg me af hoe iemand als ik zo'n bijzondere gave kon ontvangen. Nu kan een gebed van één of twee uur mijn ziel niet bevredigen. Ik kan op gemak drie tot vier uurtjes bidden. In feite heb ik vaker zeven uren aan één stuk gebeden.

Na vijftien dagen van toegewijde gebedsbijeenkomsten heeft de Heer zr. Sung Kyung een royale kans gegeven om met ons mee te bidden. Het verheugde me zeer. Onze kerk telde slechts een paar leden, maar op de zondagen gingen we met heel ons gezin naar de dienst. We kwamen met vreugde samen om te praten over onze ervaringen en de ontmoetingen met Jezus. Iedereen was enthousiast.

Wanneer we bij elkaar kwamen om te bidden werden de diensten fantastischer, zodra Jezus verscheen. Talloze engelen uit de hemel kwamen met ons dansen. Ze waren druk bezig de gebeden van de heiligen te verzamelen, om het als wierook voor God te kunnen presenteren. De engelen namen alles van de dienst nauwkeurig op en legden het vast, alsmede ook het gedrag van de mensen en hun handelingen.

Ik was niet de enige persoon die dit zag gebeuren. Degenen wiens ogen geestelijk open waren en de verbazingwekkende gebeurtenissen duidelijk konden zien, waren Joo-Eun, Haak-Sung, en Yoo-Kyung. Ze klaptten vol verbazing.

Satan gebruikt tv en internet om mensen te verstrikken

Satan using tv and computers to put people in bondage

Zr. Joo-Eun: Tijdens mijn vurig gebed kreeg ik een visioen. Ik zag dat iemand thuis tv zat te kijken. Plotseling verscheen een komieke boze geest; deze ging vanuit de tv in het lichaam van die man. De man was zich nooit bewust van de geestelijke effecten van tv-kijken. Vervolgens kreeg ik een internetcafé in beeld. Er waren heel veel mensen druk aan het surfen op het internet of computerspelletjes aan het spelen. Dit ging dag en nacht, heel de week, door. De plaats was vol met veel spelers.

Eén man gaf al zijn aandacht aan zijn spel. Hij was zeker uren bezig met spelen, want zijn ogen waren rood en bloeddorlopen. Plotseling kwam er een

boze geest, vanuit het computerscherm, in de vorm van een skelet en deze ging in het lichaam van de man. Met de boze geest in hem werd hij nog verslaafder en hij speelde als een bezetene. Ik was geschokt en verbaasd over wat ik zag. “Wow, hoe kon dat gebeuren?”, vroeg ik me af.

Ik geniet ook van computers en ik surf ook op het internet, maar nu zal ik niet ten prooi vallen. Ik besloot voorzichtiger te zijn met wat ik kijk en doe op het internet. Ik hervatte mijn gebed in tongen. Terwijl ik bad, verscheen er een boze geest in de vorm van een halve maan. Meestal kwam een boze geest in deze vorm, maar dit keer was het een andere type geest. Deze halve-maanvormige geest had een oogje in het oog. Het binnenste oog was zwart van kleur. Het had op de één of andere manier een schedelvormig hoofd. Zonder lippen, maar wel tanden, die samen vergruisden. Ik schreeuwde: “In de naam van Jezus Christus, gaat weg van Mij.” Hij durfde niet dichterbij mij te komen.

Met een gejaagde stem zei hij: “Laat me naar het internetcafé gaan.” Ik zag een visioen van deze boze geest op weg naar het internetcafé. Het internetcafé werd levendig in mijn ogen. Ik zag een man intensief bezig met een spel. Hij bleek verslaafd te zijn aan het spel. De boze geest zei: “Omdat je zo vol bent van dit spel, kom ik in jouw lichaam binnen.” En hij ging het lichaam van die persoon binnen. Ik zag tal van boze geesten de mensen benaderen om hen te kwellen. Het waren de geesten van verslaving.

Sommige heiligen vielen in deze val. Ze brachten minder tijd in gebed door en meer tijd met computers. Er waren toegewijde kerkgangers die slachtoffers werden van de internet- en tv-verslaving. Hierdoor ging hun geestelijk leven en het bijwonen van de samenkomsten achteruit. Het waren de boze geesten die de mensen verleidden om verliefd te worden op tv, computers en het internet.

Ik was getuige van de geestelijke gevolgen van televisie en het internet. Deze mensen werden verblind en beseften niet dat de boze geesten verantwoordelijk waren voor hun verslaving en hun handelingen. Mensen vielen dieper in de val.

Ik zag een ander visioen. Zodra mensen hun televisie aanzetten, vlogen boze geesten in skeletvormen uit de tv. Met hun vleugels als van vleermuizen wapperden ze uit de tv's en drongen vervolgens in de lichamen van hun slachtoffers. Ik was erg bang en geschokt. Ik zei tegen mezelf: “Nu zie ik hoe deze boze geesten werken. Telkens als ik voor iets een beslissing moet nemen, dan zal ik me hiervan bewust zijn en aan de Heer voorleggen.” Daar ben ik overtuigd van.

Satan laat ons niet in vrede bidden

Satan does not let us pray in peace

Terwijl ik in gebed uitriep, verscheen een boze geest met lange scherpe tanden als van een haai. De boze geest had lang haar en een griezelig valse lach. Ik werd er angstig van en opende meerdere keren mijn ogen. Ik probeerde geconcentreerd verder te bidden. Toen hoorde ik een angstaanjagend afschuwelijk geluid. Ik kreeg er kippenvel van. Ik wilde naar het altaar bij de pastor rennen. Ik wist dat de pastor in gebed was en wilde hem niet onderbreken. Daarom besloot ik om geduldig te zijn en in gebed te blijven. Toen gilte ik uit alle kracht en de boze geest week uit.

Ik was in staat om mezelf in controle te houden en begon weer te bidden. Een halve-maanvormige boze geest kwam naar mij toe, maar ik was in staat om deze meteen te berispen. Tijdens mijn worsteling met de boze geest verscheen de Heer en riep mijn naam: *“Joo-Eun, morgenavond neem Ik je mee naar de hemel om verschillende plaatsen te kunnen zien.”* Ik antwoordde: “Heer, ik heb niet genoeg van de hel gezien. Ik zou graag willen dat U me nog een keer de hel laat zien.” Ik begon te huilen en de Heer zei: *“Joo-Eun, als je tijdens je gebed huilt, doet ‘t Mijn hart zeer,”* en de Heer hilde mee.

Nadat Jezus vertrok, richtte ik mezelf verder in het gebed. Toen verscheen er een boze geest met een groot hoofd. De geest had drie ogen op zijn voorhoofd, een hoorn op het hoofd en een mond. Het had een klein lichaam. Met zijn mond open en dicht kwam hij steeds dichterbij, alsof hij mij wilde opeten. Met een open mond zag hij er erg lelijk uit. Er kwijlde kleverige vloeistof uit zijn mond met dreigend grote tanden, als die van een krokodil. Ik schreeuwde: “Smerige boze geest, ga weg in Jezus’ naam.” Hij nam de gestalte van een man in zwart gekleed. Hij leek op een personage uit een horrorfilm, maar ik wierp hem uit in de naam van Jezus.

Nu verscheen een andere boze geest in de vorm van een leeuw. Ik begon van angst te beven. De leeuw had een groot gezicht en een kop met veel vacht rond de nek. Zijn tanden en klauwen waren beangstigend. Maar ik bleef bidden. De leeuw kwam dichterbij me en brulde alsof hij me wilde verslinden. De boze geest zei: “Ik sleur je mee naar de benedenkamers van de hel.” Ik gilte: “Waar heb je het over, jij smerige boze geest? Ga weg in de naam van Jezus Christus.” En hij vertrok.

Ik was zo opgelucht toen deze boze geest uitweek, maar zonder enig moment van rust verscheen weer een andere boze geest. Ik dacht bij mezelf: “Waarom verschijnen er vandaag zoveel boze geesten?” Deze eigenaardige boze geest kwam in de vorm van twee ogen. Aan die twee ogen waren twee

benen verbonden. Het liep op een grappige manier, bijna zoals een eend, daarom lachte ik erom. De boze geest riep boos: “Waarom lach je me uit?” Ik antwoordde: “Omdat je er eigenaardig uitziet.” Daarna zei hij: “Is dat verkeerd? Je moet niet lachen.”

De boze geest reageerde op zijn beurt door mij bij mijn bijnaam te roepen, “Hé, Freckles, je bent toch Freckles? Lach niet, Freckles.” Hij spotte met me en ik schreeuwde tegen hem: “Jij smerige kwade geest, Jezus gaf me die bijnaam. Hij noemt me zo, omdat Hij me adoreert. Hoe durf je mij bij mijn bijnaam te roepen. Jezus gaf me die speciale naam. Jij nutteloze, smerige boze geest. Jij lelijk uitzierende boze geest. In de naam van Jezus, ga nu weg van mij.” En hij verdween.

Ik voelde me als overwinnaar en had er pret bij. Terwijl ik bad kon ik mijn glimlach niet tegenhouden. Kort daarna hoorde ik een tikgeluid van een vrouw die op hoge hakken liep. Het was een boze geest vermomd als een jonge vrouw in een witte jurk. Ik was het meest bang voor deze geest. Ze verscheen aan mij met lang steil haar en een witte jurk. Haar ogen waren lang en slank, terwijl er bloed uit haar mond druppelde. Hoe dichterbij ze kwam, des te banger ik werd.

Uiteindelijk stond ze voor mij van aangezicht tot aangezicht, met haar mond wijd open. Uit angst opende ik mijn ogen. Telkens als ik mijn ogen opende, zag ik de andere heiligen bidden. Zodra ik mijn ogen sloot om verder te bidden, zag ik de geesten opnieuw. Daarom ging ik naast mijn moeder bidden of bij de pastor. Maar het hielp niet, want met mijn ogen dicht was ik toch alleen. De boze geesten zouden me niet met rust laten. Ik sloot mijn ogen weer en begon in tongen te bidden.

De boze geest in witte jurk keek me heel boos aan en probeerde mij van het gebed af te leiden. Ik riep: “Heer, ik ben erg bang, help mij alstublieft.” Met een verbitterd gelaat vertrok de boze geest in witte jurk. Opgelucht dacht ik ‘het moet nu in orde zijn’, en ik ging verder met mijn gebed. Al snel verscheen de boze geest die zr. Bong-Nyo had beschreven. Die was erg lelijk en had het gezicht van een aardmannetje met veel hoofden. Het gezicht en de hoofden waren vol met ogen en de geest had meerdere handen en benen.

Ik reageerde op de aanwezigheid en riep hardop: “Jij smerige kwade geest. Ik verafschuw jouw verschijning, vertrek nu in de naam van Jezus.” En hij vertrok. Ik was echt uitgeput na het verjagen van zoveel boze geesten.

Ik had geen kracht meer om mijn handen op te tillen. Mijn hoofd boog vanzelf naar voren. Uiteindelijk viel ik al biddend plat op de grond. Ik weet niet meer hoe de bidstond verder afliep. Ik denk dat ik ongeveer vier uur had gebeden. Daarna zaten we samen met elkaar rijstballetjes te eten.

Zr. Bong-Nyo beschreef wat zij had gezien. Toen ik bewusteloos lag, kwam Jezus met twee engelen en zat naast mij. Hij streelde mijn haar en zei dat Hij gekomen was om me naar de hemel te brengen. Jezus zei: *“Joo-Eun, Ik ben gekomen om je naar de hemel mee te nemen en daar vele plaatsen te laten zien. Maar je viel van vermoeidheid. Joo-Eun, kom sta op en laten we gaan.”*

Zr. Baek, Bong-Nyo vertelde me dat ik bewusteloos was. Ik was zo teleurgesteld toen ik dat hoorde. Ik dacht bij mezelf: “Heer, waarom kwam u pas toen ik flauwviel? Waarom niet iets eerder?” Ik was onrustig en nogal teleurgesteld, met tranen in mijn ogen.

Haak-Sung danst met Jezus

Haak-Sung Dances with Jesus

Br. Haak-Sung: Terwijl ik in tongen bad, begonnen meerdere boze geesten mij aan te vallen. Dat gebeurde heel vaak met mij. De eerste leek op een mollige brulkikker die naar me toe sprong. Hij was transparant van kleur met drie ogen op een rij en zwarte vlekken op zijn rug. De verschijning was onaangenaam. Ik wierp hem uit in Jezus’ naam.

De tweede boze geest verscheen met een menselijk gezicht. Eén kant was ernstig verbrand en hij had daardoor maar één oog. De boze geest had de oren van een ezel en in die oren nog een kleinere daarvan. Hij had geen handen en liep op blote voeten. Hij liep regelrecht naar mij toe met dreigende Dracula-tanden. Ik was beangstigd door deze ongewone grillige verschijning en ik riep de naam van de Heer. Toen ik de naam van de Heer riep, verscheen Hij met een doornenkroon. En de boze geest vluchtte weg.

Toen Jezus dichterbij me toe liep, bemerkte ik dat Hij bloedde. Hij stond in stilte voor me en bloedde heftig. Ik kon me niet voorstellen hoeveel bloed de Heer had verloren. Het bloed vloeide van alle kanten van zijn hoofd. Het leek eindeloos. Ik begon te huilen en vroeg de Heer: “Jezus, wat moet ik doen? Jezus, U stierf voor mij.” Al snikkend riep ik tot de Heer.

Hij strekte toen Zijn handen naar mij uit en toonde mij Zijn polsen. Ik zag de gaten waar de spijkers Hem doorboord hadden. Er stroomde bloed daaruit. Ik snikte heel erg, maar de Heer vroeg me om met Hem te dansen.

Ik had nooit eerder gedanst, maar ik wist dat ik Hem moest gehoorzamen. Ik was onrustig en niet in de stemming om te dansen. Net als een baby bleef ik nog zachtjes door huilen. De tranen stroomden almaar door over mijn gezicht. Maar de Heer hield mijn hand en danste met me, terwijl Hij nog doorbloedde.

We dansten zonder iets te zeggen. Geen idee hoe het ging, want ik liet me door Hem leiden. Toen zei de Heer: *“Haak-Sung, je hebt vandaag goed*

geëvangelizeerd. Je hebt ook heel goed de kerk schoongemaakt.” Hij was erg tevreden voor mijn inzet en gaf me veel complimentjes.

“Mijn Haak-Sung, toen je evangeliseerde was je zeer begaan met je broertjes en zusjes. Het weer was erg koud, maar je hebt deze obstakels overwonnen. Je hebt goed werk gedaan. Ik ben erg trots op je.” En Hij knuffelde mij.

Meteen nadat Jezus mij verliet vielen vier boze geesten mij tegelijkertijd aan. De eerste boze geest had de vorm van een skelet. De botten waren gescheiden van de gewrichten en begonnen te dansen. De tweede boze geest was degene met het verbrande gezicht die eerder aan mij was verschenen. Hij probeerde mijn gebed af te leiden en zei: “Bid niet, stop! Je kan niet bidden.” De derde boze geest had geel geverfd lang haar. Hij probeerde mij te verwarren door continu voor mij heen en weer te bewegen.

Een andere geest in de vorm van een hand probeerde mijn gebed te onderbreken door te dansen en te bewegen op de muren en het plafond van de kerk. Al deze boze geesten probeerden mij te verwarren en af te leiden van het gebed. Ik concentreerde mij met al mijn kracht om de aandacht niet te verliezen. Uit heel mijn hart gilte ik krachtig de Naam van Jezus. De boze geesten vluchtten weg.

Marteling van alcoholisten in de hel

Alcoholics in Hell Tormented in a Large Boiling Pot

Br. Haak-Sung: Nadat ik de boze geesten had verdreven, verscheen Jezus met een glimlach en zei: *“Haak-Sung, we hebben plaatsen om te bezoeken. Laten we nu samen gaan.”* Zodra Hij mijn hand vasthield, waren we in een oogwenk in de hel. Ik zag daar een zeer groot verhitte zwarte pot. Toen ik in de pot keek zag ik hete stoom stijgen van het kokende water. Het leek alsof het water al een tijdje kookte. Jezus beval mij van dichtbij te kijken.

Ik realiseerde me toen dat in de pot menig mensen waren, schreeuwend van pijn in het kokende water. Hun geschreeuw weerklonk toen ik dichterbij kwam. Tussen die mensen trok één man mijn bijzondere aandacht. Hij stak zijn hand naar me uit en riep mijn naam: “Haak-Sung, haal me hier weg. Het is te heet.” Toen ik me naar hem omdraaide, bleek het mijn neef te zijn. Hij probeerde me vast te grijpen voor hulp. Het monster dat toezicht hield, vloog snel naar de pot en sloeg mijn neef genadeloos met een knuppel. Hij duwde hem terug in de pot. Het monster bleek een vleermuis te zijn.

Het kwade monster had een lange grote hoorn op zijn voorhoofd. Deze plaats zat vol met boze geesten die vlogen en liepen in alle richtingen. Talloze wezens in de vorm van draken en vliegende slangen met uitgespreide vleugels. Jezus zei tot mij: *“Haak-Sung, wees niet bang. De vele boze geesten kunnen je geen kwaad doen zolang Ik hier ben om je te beschermen.”*

De boze geesten wierpen een blik op ons toen ze voorbij gingen. De Heer zei: *“Deze plaats heet ‘De Marteling van de kokende pot’. Een plek voor alcoholisten en mensen die verslaafd zijn aan roken.”* Zodra de mensen in het kokende water terechtkwamen, brokkelde hun vlees meteen af. Vreemd genoeg was er ook vuur in het kokend water. Terwijl ik dit aanschouwde zei de Heer dat het tijd was om te gaan. Ik zei: “Amen.” Binnen een seconde waren we al terug in de kerk.

Continue verschijningen van de duivel

The devil's continuous appearance

Zr. Yoo-Kyung: Terwijl ik aan het bidden was, verscheen de boze geest in de vorm van een basketbalspeler die br. Haak-Sung had beschreven. Hij sprak me aan terwijl hij met zijn hoofd dribbelde: “Wil je graag een basketbalwedstrijdje met mij spelen?”

Ik antwoordde: “Jij smerige boze geest, verdwij in de naam van Jezus Christus.” En hij verdween. Even later kwam een andere boze geest tevoorschijn. Hij leek op een stripfiguur uit een tv-serie. De helft van zijn gezicht was van een mens en de andere helft een masker. Hij had een hoorn op zijn hoofd. Zoals gewoonlijk verdreef ik hem, in de naam van Jezus.

Weer een andere boze geest verscheen en riep mij bij mijn bijnaam die Jezus mij gaf. Hij viel mij lastig en riep me met een honend gelach: “Miss Moe.” Ik bestrafte hem: “Die bijnaam heeft Jezus mij gegeven. Hoe durf jij om me zo te noemen.” De boze geest antwoordde met een spottend gegiechel: “Ik ben in staat alles te horen wat je spreekt.” Ik zei boos terug: “Jij smerige geest, verdwij in de naam van Jezus.”

Nadat de boze geest uitweek, nam meteen een ander zijn plaats in. Nu in de vorm van een hand die ook br. Haak-Sung was tegengekomen. Hij probeerde me bang te maken door zich telkens om me heen te bewegen. Nog een andere boze geest verscheen. Het was dezelfde basketballergeest. Het smeekte me om een wedstrijdje te spelen. “Weet je niet hoe leuk het is om te basketballen?”, vroeg hij me. “Schiet op, laat ons spelen.” Hij bleef me ergeren. Ik schudde met mijn hoofd en schreeuwde: “Nee, nee.” Toen verdreef ik hem in Jezus’ naam.

Kort daarna verscheen Jezus in een helder stralend gewaad, hij hield mijn hand en zei: *“Yoo-Kyung, laten we naar de hemel gaan.”* In de hemel begroetten engelen ons, zoals gewoonlijk. Jezus nam me altijd mee naar de kamer vol met boeken. Hij wilde mij de enorme verzameling van boeken laten verkennen. Ik constateerde vele onderwerpen en verschillende soorten boeken, die keurig waren opgeslagen op de planken. Er waren zoveel boeken dat ik de verschillende onderwerpen niet kon bijhouden. De boeken waren van goud gemaakt.

Ik vond het fijn dat ik deze kamer weer mocht bezoeken. Ik raakte ze aan en onderzocht de talloze boeken. De Heer zei: *“Yoo-Kyung, laat ons nu naar hel gaan.”* Ik antwoordde afwijzend. “Nee, ik wens niet de hel te zien. “Maar de Heer leidde me zachtjes en zei dat er een bepaalde plaats was die ik zo nodig moest zien. Jezus zei: *“Ik zal altijd bij je zijn. Maak je geen zorgen.”* Hij hield mijn hand stevig vast en we reisden toen naar de hel.

Het eeuwig lijden in de hel

The eternal suffering of hell

Zr. Yoo-Kyung: Het verbaasde me steeds hoe wij ogenblikkelijk reisden van de ene plaats naar de andere. Zolang ik de hand van de Heer vasthield, was ik ofwel in de hemel, hel of in de kerk in minder dan een seconde. Samen met de Heer stond ik in het centrum van de hel. De Heer bracht me om naar de meest vreselijke scène te kijken. Het was de kwelling van mijn grootmoeder (oma).

Ik zag mijn oma op een plaats waar de vuurvlammen het hoogst brandden. Hoewel ik op een afstand stond kon ik toch de hitte van het vuur voelen. Mijn oma stond naast een koekenpan. De enorme grote pan was verhit. Hoge vlammen in rood en blauw verlichtte het gebied. Ik zag een groot aantal mensen die werden gebakken in olie. Ik hoorde hun verschrikkelijk geschreeuw. Ik zag de angst op de gezichten van de mensen die in de rij stonden om te worden gebakken. Ieder van hen beefde hysterisch als ze naar voren stapten.

Mijn oma was als eerste in de rij. Ze schreeuwde het uit van angst. Het monster dat toezicht had bij de pan tilde haar op en gooide haar in de pan. Binnen een seconde schreeuwde ze: “Aah, het is zo heet, kan iemand mij redden.” Ik viel bijna flauw toen ik het vreselijke geschreeuw hoorde. Ik zag velen die samen met mijn oma in de pan werden gebakken. Ze schreeuwden allen: “Red me, haal me hier weg. Help.” Daarna werden ze in het vuur

geworpen. De mensen werden voor eeuwig zonder ophouden verbrand. De geur van brandend vlees vulde de lucht en de rook steeg hoog aan de hemel.

Het was moeilijk om door al die rook te kunnen zien.

Het monster sleepte de slachtoffers uit het brandende vuur. Als ze eenmaal uit het vuur waren, werden de lichamen weer intact, met vlees en al. Ik zag een grote slang verschijnen die zich om oma heen wikkelde, vanaf haar voeten tot aan de nek. Daarna trok de slang zijn greep strak. Oma schreeuwde van pijn “Yoo-Kyung, vraag aan Jezus om mij te redden, alsjeblieft. Ik kan dit niet meer aan. Oh, ik kan de kwelling niet meer verdragen.” De slang brak vervolgens haar nek. Ik schreeuwde de longen uit mijn lijf: “Oma! Jezus, alstublieft, doe toch iets. Oh Vader God.” Maar de Heer zei: *“Het is te laat.”*

Het agressieve monster gooid mijn oma terug in de bakpan. Ze leek op een hulpeloze dame zonder hoop. Toen ze opnieuw in de bakpan belandde, kreeg ze op de één of andere manier genoeg kracht om te schreeuwen van de pijn. Haar vlees viel uiteen en het proces herhaalde zich in die vicieuze cirkel. De massa's mensen, inclusief mijn oma, kregen hun menselijke gedaante weer terug. Vervolgens werden ze in de bakpan gegooid totdat hun vlees uit elkaar viel en alleen de botten overbleven. Het monster haalde hun skelet uit de pan en de mensen kregen hun vorm terug. Dan wikkelde de slang zich om het lichaam en brak hen de nek.

Jezus zei: *“De hel is een eeuwige plaats van pijniging. Massa's mensen, met inbegrip van je oma, zijn in eeuwige kwelling. In een vicieuze cirkel zullen ze voor eeuwig gepijnigd worden.”* Ik hoorde toen mijn oma tegen me schreeuwen: “Yoo-Kyung, heb je geen medelijden met mij? Hoe kan je gewoon staan en kijken hoe ik gekweld wordt? Ik smeed je. Alsjeblieft, redt me. Ik kan het niet meer verdragen. Het is te heet. Yoo-Kyung, doe toch iets.”

Na haar treurig pleidooi begon ik hardop te huilen. De Heer sloeg Zijn armen om me heen en troostte me. Ik schreeuwde naar het kwade schepsel: “Raak mijn oma niet aan. Kwel haar niet.” Maar mijn verzoek was tevergeefs. Het monster had talloze hoofden, handen en benen van mensen, waaraan nog andere lichaamsdelen vastzaten. Jezus zei: *“Yoo-Kyung, je hoeft niet meer te kijken.”*

De Heer leidde mij naar een andere plaats. Toen we vertrokken waren, verdween het geschreeuw van mijn oma in de verte. We kwamen op onze bestemming aan en ik zag drie boze geesten in vreugde dansen. Ze waren onplezierige geesten. Eén van de geesten had een groot hoofd en de andere een heel klein. De derde had haar in het midden van de kop. De boze geesten waren op een afstand maar ik kon ze waarnemen. Ze spraken in grof taalgebruik.

Ik zag ze rennen naar de slachtoffers en ze verscheurden ze genadeloos met hun tanden. De Heer bracht me dichterbij om het beter te kunnen zien.

Ik was in shock en viel bijna flauw. Het was alweer mijn oma. Ik had eerder gezien hoe zij gekweld werd in de bakpan. Nu zag ik haar weer gemarteld worden door verschillende boze geesten. De boze geesten vervloekten oma: “Je gaat eraan, je gaat eraan.” Ze bleven haar constant vervloeken. De boze geesten renden naar haar toe en beten haar oren af. Oma schreeuwde van de pijn en sprong op, maar struikelde toen ze met haar handen probeerde haar afgebeten oren vast te houden. Ze probeerde weg te rennen en te ontsnappen, maar de boze geesten blokkeerden haar de weg en beten haar als ze probeerde te passeren.

Ik wilde hem uitschelden, maar ik wist dat het geen effect zou hebben. Ik was er kapot van. Ik zei tegen de Heer: “Jezus, dit is zo beangstigend.” Ik was in paniek. De Heer zei: *“Laat ons nu gaan. We hebben genoeg gezien voor vandaag.”* Toen verlieten we de hel.

De hel is een afschuwelijke en angstaanjagende plaats. Ik was blij dat ik de Heer kende. Tranen liepen over mijn wangen als ik aan mijn arme oma dacht. Terug in onze kerk begon ik te bidden. Terwijl ik bad, verscheen er een boze geest in skeletvorm. De schedel was bedekt met larven. Ik beval hem in de naam van de Heer te vertrekken en hij vertrok.

Terwijl ik vurig bad, kwam Jezus weer en nam me mee naar de hemel. Jezus had Yeh-Jee, de dochter van diaken zr. Sung Kyung, meegebracht. We zweefden over de hemel en kwamen bij de hemelse oceaan aan. De oceaan van de hemel is kristalhelder. We speelden in het water, spetterden en zwommen. Vele engelen kwamen naar ons kijken, hoe wij speelden. Ze lachten en amuseerden zich. Ze hebben zeker genoten. Yeh-Jee en ik waren samen met de engelen. We hadden veel plezier en zongen samen veel liedjes. De Heer gaf mijn moeder de bijnaam ‘Beautiful’. Ze is ook een mooie vrouw. Hij gaf ook mijn nichtje Meena de bijnaam ‘Huilende baby’.

Mijn neef en zwager in de hel

My nephew and brother-in-law are in hell

Zr. Bong-Nyo: Ik was in tongengebied en zag twee engelen naar beneden komen. Ze kwamen naar ons toe. Ik vroeg ze naar het doel van hun bezoek. Zij verklaarden dat ze opdracht hadden zr. Bong-Nyo van de Lords Church op te halen. Ik was opgewonden om dit bericht te horen. Maar mijn vreugde was van korte duur, want ze waren gekomen om me naar de hel te brengen.

Samen met de engelen liepen we op de weg naar de hel. Het leek eindeloos en donker. Ik was nerveus, angstig en paniekerig. We waren geruime tijd onderweg. Er waren paddenstoelvormige bomen langs de kant van de weg. Maar ik ontdekte al gauw dat het geen paddenstoelen waren, maar mensen, ingegraven in de grond. Het was een schokkende scène. Toen ik van dichterbij keek, merkte ik iets vreemds.

Ze hadden menselijke gezichten met een slangenlichaam. In plaats van voeten hadden ze aan het einde de staart van een slang. Heel hun lichaam was ingegraven in de grond. Ik bleef maar kijken en mijn hart bonsde, ik kreeg er kippenvel van. “Hoe kan dit?”, vroeg ik me af. Hun gezichten hadden een vreemde blik. Ik heb woorden tekort om het uit te leggen.

Ik merkte ineens dat Jezus naast me stond. Samen stonden we voor de mensen die vervloekt waren. Ze smeekten snikkend “Alstublieft, Heer, plaats ons terug in onze normale lichamen.” Terwijl ik keek, hoorde ik plotseling iemand mijn naam roepen. “Bong-Nyo, kijk dan hier. Hier, Hierzo.” Ik herkende de stem. Het was mijn zwager, die al lang overleden was.

Toen ik me omdraaide om te traceren waar de stem vandaan kwam, zag ik nog iemand naast mijn zwager, mijn neef. Elektrische golven straalden naast de mannen. Het leek alsof het hun beurt was om geëlectrocuteerd te worden. Mijn neef en zwager zagen er lichtblauw uit als ze spraken. Beiden riep mijn naam. Ik dacht bij mezelf: “Waar zijn ze bang voor?”

Ik zag geen martelapparaat. Ze stonden in een open veld. Ik keek steeds dichterbij naar waar ze stonden en het was geen grap. Elk aspect van de hel is beangstigend. Elke plaats in de hel is een plaats van ellende, pijn en kwelling. In een korte tijd verlichtte bliksem en donder het luchtruim van de hel. Het klonk alsof de hemel openscheurde. De bliksem sloeg in de buurt van mijn neef en zwager.

We werden opgeschrikt door de bliksemflits in de grond. Uit angst deden we een stap terug. Binnen een seconde kwam de beheerder van deze plek en deze bracht een man mee. Hij plaatste hem in de lijn achter mijn zwager. Mijn zwager trilde van angst en riep: “Zus, wat moet ik doen? Als ik hier blijf staan zullen al mijn botten uit elkaar spatten en mijn lichaam zal vergaan. Zus, vraag Jezus dat ik hier niet wordt gestuurd. Alsjeblieft. Oh, wat moet ik doen? Zus, ik heb zoveel verkeerde dingen tegen je grote zus begaan. Breng haar mijn excuses over voor de pijn die ik haar heb aangedaan. Oké?”

Mijn zwager bracht het grootste deel van zijn leven door als een jager, met de jacht op vogels. Hij hield ervan om te jagen. Mijn zus had een moeilijk leven. Ze had veel verdriet dat niet beschreven kan worden. Op een keer droeg hij mijn zus op om haastig een maaltijd te klaar te maken voor zijn jachtpartij. Hij vroeg

haar ook een lunchtas voor zijn reis klaar te maken. Mijn zus haastte zich naar de keuken en begon de maaltijd en lunch klaar te maken. Terwijl ze in de keuken bezig was, pleegde hij zelfmoord door vogel gif in te nemen dat voor de jacht werd gebruikt.

Nu is hij in de hel waar geen weg terug is. Hij smeekte me om de boodschap over te brengen aan mijn zus. Hij had er spijt van zijn daden. Daarna vroeg hij me om mijn zus en zijn dochter te vertellen om in Jezus te geloven, ten koste van alles! Bovendien vroeg hij me om hen te vertellen om te bidden zonder ophouden. Hij wenste dat ze gered worden.

De man die naast mijn zwager stond was mijn neef. Hij was matroos op een schip. Hij werkte op een vissersboot. Het werk was zeer zwaar. Zijn collega's pestten en sloegen hem. Hij kreeg niet voldoende rustpauzes tijdens het werk. Hij werd ziek en stierf. Hij schreeuwde tegen me: "Tante, ik dacht dat er geen leven na de dood was, zodat ik eindelijk rustig kon slapen. Maar ik belandde op deze enge plek. Ze zeiden dat ik voor eeuwig gepijnigd zal worden. Wat moet ik doen? Tante, red me alsjeblieft. Doe iets voor me." Hij snikte hevig. Bliksem en donder sloegen in naast hen en beiden werden op de grond geslingerd. "Red ons, red ons", schreeuwden ze. Door de bliksemslag bleef van hen alleen as over.

Ik begon te huilen. De engelen die bij mij waren, probeerden mij te troosten, maar ik huilde hysterisch. Ik smeekte en pleitte bij de Heer: "Heer, ben ik hier gekomen om mijn ouders en broer in kwelling te zien?" Ik huilde heel de dag. Mijn hart en lichaam waren zo verzwakt dat ik niet in staat was om me te verplaatsen. "Heer, waarom toont U me dit weer? Hoe kunt U mij zo'n kwelling tonen? Heer, ik kan het niet meer aanschouwen. Ik kan het niet verdragen. Ik kan het geduld niet meer opbrengen."

Het verdriet wegens het aanschouwen van families in marteling

The pain of watching family members in terrible torment

Zr. Bong-Nyo: Ik schreeuwde het uit van verdriet omdat ik familieleden in kwellingen moest zien. Maar de Heer hield me vast. Opnieuw bracht Jezus me op een plaats waar het enorme kwade beest verbleef. Ik kon het einde van zijn hoofd niet zien. Zijn omvang was gigantisch groot. Ik was in staat om allerlei dieren te zien in het lichaam van het beest. Ik hoorde gehuil van de dieren. Er waren wolven, katten, tijgers, leeuwen, paarden en nog vele anderen. Deze wilde dieren gromden eindeloos. Toen het beest zijn mond opendeed, zag

ik een andere mond in de mond en weer een andere mond in de mond van de mond. Het ging continu zo door. Ik schat dat er ongeveer zeventig tot honderd monden waren. Het beest had ook zeventig tot honderd aparte hoofden, was zwart met een lange tong en had tanden als van een haai.

Er waren massa's mensen meegezogen in de mond van het beest. Ik zag ook mijn moeder daarbij. Zodra onze ogen elkaar ontmoetten, voelde ik meteen pijn. Ik kan de manier waarop ze mij aanstaarde nooit vergeten.

Hoe kan ik dit ooit uit mijn geheugen wissen? Ze smeekte me: "Bong-Nyo, redt me alsjeblieft. Ik had je gezegd om niet te komen. Waarvoor ben je dan hier? Als je toch besloot om terug te komen, dan moet je de Heer vragen om me van deze plaats weg te halen, in plaats van alleen maar te kijken en te huilen. Kom je kijken hoe ik gekweld word?" Terwijl ze schreeuwde werd ze al snel meegezogen in de mond van het beest.

Ik huilde onbewust en kreeg een visioen hoe mijn broertje zelfmoord pleegde. Ik kon zijn stem tegen mij horen zeggen: "Zus, ik heb vreselijke buikpijn. Alsjeblieft, red mij, zus. De pijn in mijn maag is ondraaglijk." Terwijl mijn broertje het uitschreeuwde van de pijn, stond ik hulpeloos en kon niets doen. Met boosheid smeekte ik tot de Heer: "Waarom Heer? Waarom brengt U me continu naar de hel en laat me ondraaglijke pijnen ervaren? Mijn vader, moeder, broertje, mijn zwager en mijn neefje zijn allemaal vervloekt en in marteling. Jezus, hoe kunt U mij dit aandoen? Ik huil elke dag en mijn lichaam is afgemat van de hel-ervaringen."

Waarom neemt U pastor Kim niet mee en toont U hem de hemel en hel? Hij bidt urenlang, meer dan ik. Het is zijn verlangen geweest om de hemel of hel te bezoeken. Waarom koos U mij uit om de kwelpijn van dierbaren in hel te ervaren?" Jezus stond stil. De Heer toonde me nog meer plaatsen van kwelling.

Halverwege de bidstond kregen we een bezoeker. De echtgenote van een pastor van een andere kerk. Ze waren bevriend met pastor Kim. Ze had eerder een gebedsbijeenkomst bijgewoond en was daardoor bijzonder gezegend. "Daarom ben ik teruggekomen", zei ze. Verder had ze een aantal vragen en ze wilde graag een pastoraal gesprek voor geestelijke doorbraak. De bidstond eindigde eerder vanwege het pastoraal gesprek met de gast. Daarna bracht de pastor haar naar huis. Na de pauze begonnen we met een tweede gebedsdienst.

Terwijl ik in tongen bad, kwamen al de martelingen van mijn familieleden in mijn gedachten. Ik werd verdrietig. De Heer kwam opnieuw.

Ik smeekte de Heer: “Heer, neem de volgende keer de pastor mee in plaats van mij. De pastor is meer geschikt om de ervaringen nauwkeurig op te schrijven.” De Heer antwoordde: *“Heel goed. Heb wat meer geduld. Je moet nog wat ervaring meemaken.”*

Ontmoeting met Aartsengel Michaël

Meeting the Archangel Michael

Zr. Bong-Nyo: Nadat Jezus mij met lieflijke woorden had bemoedigd, liep Hij dichterbij me toe en zei: *“Ik zal je vanaf hier naar de hemel brengen. Ik zal je meer van de hemel laten zien. Ik zal je tranen afdrogen. Ik weet dat je veel pijn hebt ervaren.”*

Liefdevol hield Hij mijn hand vast. Ik werd meteen bekleed met een heldere, glanzende jurk met vleugels. Met mijn nieuwe vleugels vlogen we door het kruis heen dat op het altaar van de kerk stond.

Reizen naar de hemel is het meest spannend. Nadat we door de atmosfeer van de Aarde vlogen, passeerden wij het sterrenstelsel. We passeerden de Melkweg, vlogen en reisden van sterrenstelsel tot sterrenstelsel. We passeerden een donkere put en kwamen aan bij een plek waar twee wegen elkaar kruisten. De ene leidde naar links, richting de hel, en de andere rechts, naar de hemel. Wij kozen de weg rechtsaf en kwamen aan bij een helder, glanzend gouden kasteel.

Tallose engelen kwamen naar voren om ons te begroeten en te verwelkomen. Uit het midden van de engelen stelde de Heer mij voor aan een speciale engel. Het was Michaël, een engel waarover pastor Kim in zijn preek had verteld. Jezus zei tot Aartsengel Michaël: *“Deze heilige is nauwelijks twee maanden in geloof. Dit schaap is geestelijk ontwaakt tijdens de voorgenomen dertigdaagse gebedsbijeenkomsten. Ze heeft verschrikkelijke shocks in de hel ervaren. Ze heeft vandaag de kwellingen van haar familie meegemaakt. Ik draag je op Michaël, geef haar een rondleiding en toon haar de prachtige plekken in de hemel. Troost haar.”*

Aartsengel Michaël boog zijn hoofd en antwoordde: “Ja, Heer.” Daarna vlogen Michaël en ik naar verschillende plaatsen in de hemel. “Wow, het is ongelooflijk”, zei ik tegen de engel.

Het was onmogelijk om alle plaatsen in de hemel te kunnen zien, zelfs al duurde het een mensenleven. De Heer begeleidde mij om mij enkele plaatsen te laten zien. De Heer genoot ervan om mij persoonlijk de prachtige plekken in de hemel te wijzen.

Begrensd gebied in de hemel

Restricted area in heaven

Jezus troostte mij: *“Bong-Nyo, ondanks jouw verzwakte toestand, zal het ook moeilijk voor je worden om te getuigen. Ik weet dat je emotioneel verbijsterd bent.”* En de Heer zei verder: *“Ik heb een speciale plek om je te laten zien. Deze bijzondere plek is alleen voor jou toegestaan. Bezichtig het zorgvuldig.”* Ik vroeg de Heer: *“Waar brengt U mij naar toe?”* Hij antwoordde: *“Ik wijs je Mijn Vaders huis. Echter, het is voor niemand toegestaan daar binnen te gaan. Je zult alleen de buitenmuren kunnen zien.”*

Ik herinnerde mij de lessen van de pastor. Hij had gepreekt over ‘Het licht van God’. God is dezelfde, gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid. Hij zal nooit veranderen. God is met ons, het maakt niet uit waar we zijn. Hij beschermt ons en zorgt voor ons. Ik dacht bij mezelf: *“Waarom zou God een huis nodig hebben?”* De Heer trok mijn hand en leidde mij verder. We reisden over de bovenkant van de hemel. Het leek alsof we eindeloos daarboven vlogen. We bereikten een plaats waar er felle lichtbundels schenen, waar alle muren van puur goud waren gemaakt.

Jezus vertelde me dat dit gebied was afgebakend. Het is niemand toegestaan om daar te komen. De muren waren briljant. Vanwege het licht kon ik het niet zo goed zien. Jezus legde uit: *“God is Alomtegenwoordig.”* Dat betekent: Hij is betrokken bij alle aspecten van Zijn schepping. Hij leidt het naar Zijn wil. De Heer wees me nog verschillende andere plaatsen in de hemel. Hij bekroonde mij ook met een gouden kroon. Daarna keerden we terug naar de kerk.

Terug in de kerk ging ik verder met bidden. Terwijl ik bad, zag ik plotseling een visioen. Ik zag de troon van God de Vader. Het was moeilijk om het duidelijk te kunnen zien. De heldere, regenboogkleurige licht verblinde mijn ogen. Het licht was erg fel. Ik was niet in staat om mijn hoofd op te tillen. Ik was aan het bidden, dus vroeg ik aan de Vader: *“Vader God, waarom strekt U Zich naar mij toe?”* Toen klonk een stem in echo, van boven, als van een donderslag. De zachte en gezaghebbende stem zei: *“Ik wilde alleen jou dit laten zien.”* Toen Vader God Zich uitstreckte, werd de wereld helderder dan met licht verlicht.

Shin Sung-Kyung doet mee met de Gebedsbijeenkomsten Deaconess

Shin Sung Kyung Joins the Prayer Rally

= = = = =

Oh Jung-Min ontvangt de gave van tongen

Oh Jung-Min Receives the Gifts of Tongues

= = = = =

Ik bid tot onze lieve Heer Jezus Christus,
dat dit boek een zegen voor u mag zijn.

Bestel dit boek via email: emjj@live.nl

Rev . Paulus M . Paltoe
Holy Fire Ministries NI – The Light of Life

..... Wordt vervolgd in boek 2
